1239
WEEKBLAD. — 25e JAARG. — 40 BLADZ. — 11 JANUARI 1962.
BELGIË : 8 FRANK. — NEDERLAND : ABONNEES : 50 CENT.

ROBBEDOES

NIEUWE HELDEN IN EEN NIEUW AVONTUUR !

DE GROTE RAID

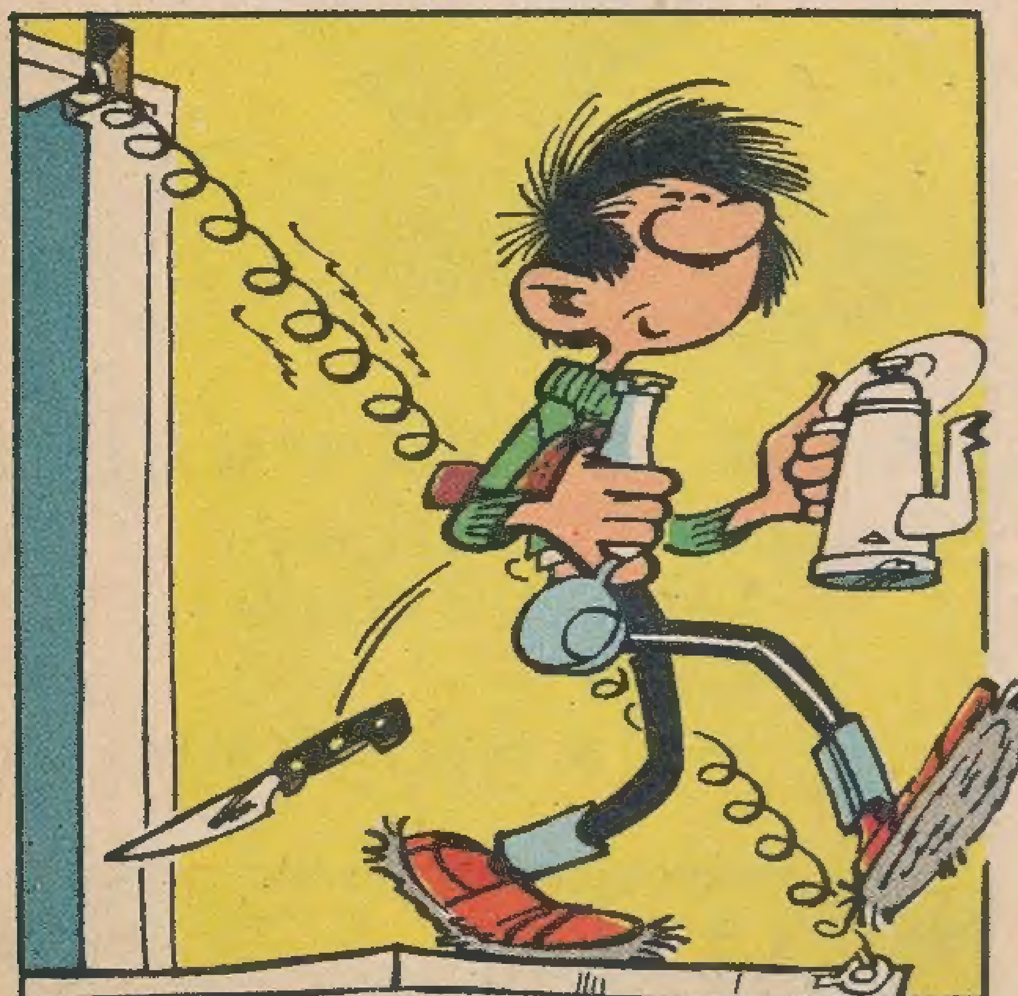
Guust

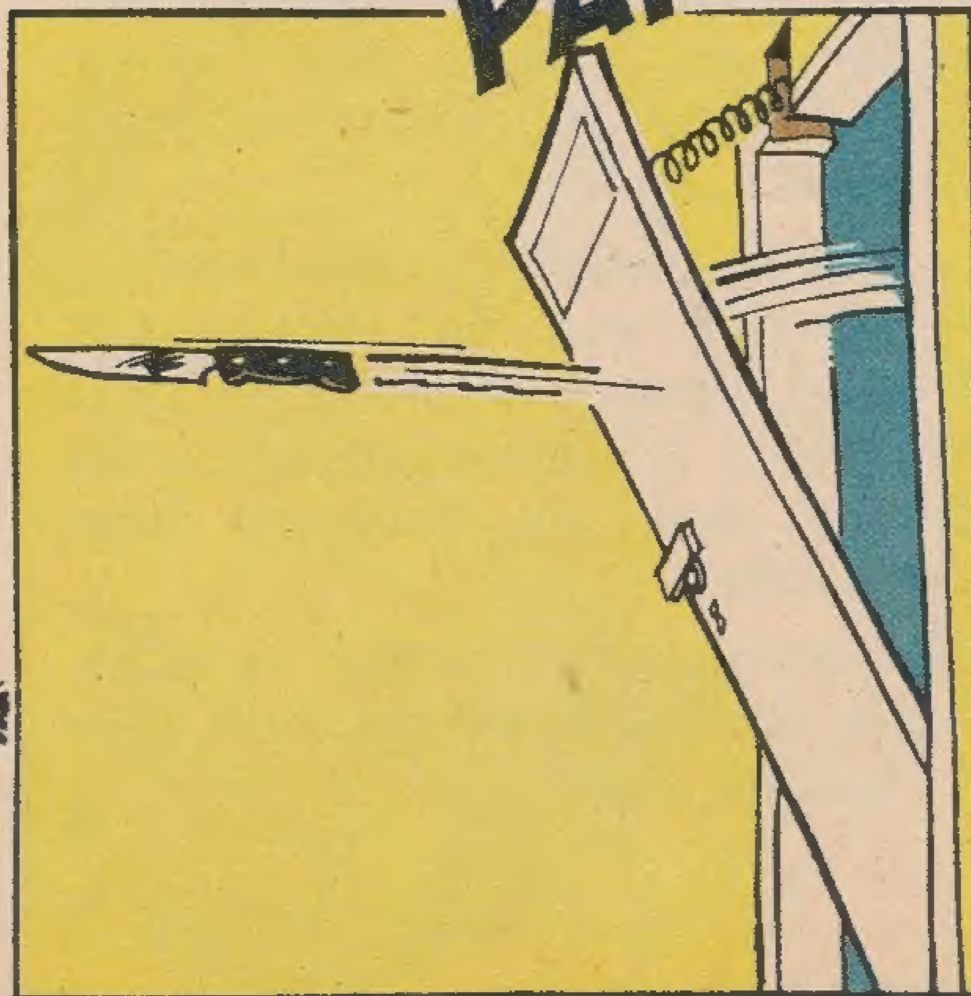
DOOR Jidéhem en Franquin

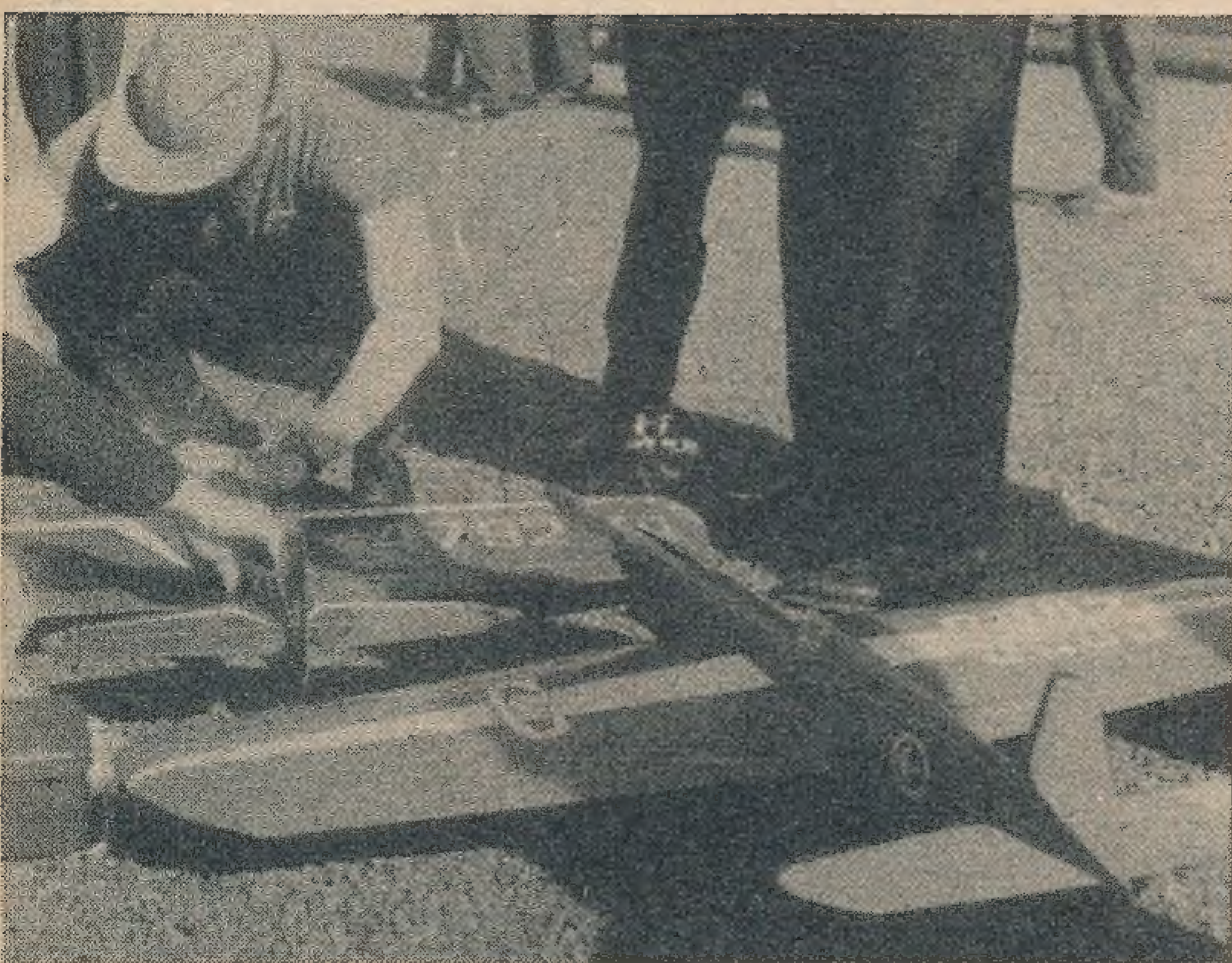

Al hebben we de reportage van Ben Vreeke al enige tijd in ons bezit, we kunnen ze nu pas plaatsen. Ben heeft geduld moeten oefenen evenals een tiental andere inzenders wier artikel, zodra er een plaatsje vrijkomt, gepubliceerd wordt. Lezers die een reportage opsturen en ze niet binnen de 6 weken terugkrijgen, kunnen er zeker van zijn dat hun inzending in ieder geval boven de middelmaat uitsteekt en een goede kans op plaatsing maakt.

CONTROLL-LINE

Bij de stunters : « Even proefdraaien !»

VROEM, vroem, meûûû ! » Een klein, geel gelakt vliegtuigje stormt over de grasmat, huppelt eventjes en is los. Met een snelheid van meer dan 100 km per uur draaien de vliegtuigjes, die voorzien zijn van een miniatuurmotortje, hun rondjes. Een jongeman in een witte overall is bezig zijn motor te starten en ik vraag hem welke brandstof die motoren nu wel gebruiken.

« Ether, petroleum en wonderolie », deelt hij vakkundig mee. « Dit is een 2,5 cc motor. Soms voegt men aan het mengsel ook wel nitro-methaan toe. Hier heb ik een stuurgreep met lijnen waarmee ik het toestel kan besturen, » en hij wijst op een handvat met twee spoelen waarover de lijnen lopen.

Door het een rukje naar boven te geven, stijgt het toestel, als de greep omlaag gaat, duikt het vliegtuigje. In het vliegtuigje zit een tank van tien, twintig of dertig cc, al naar gelang het type. Je hebt stunters die allerlei figuren in de lucht maken, er zijn « team reces » waarbij het er om gaat als eerste (je staat met z'n drieën of meer in een cirkel) een bepaald aantal ronden te hebben gevlogen, wat erg spannend kan zijn, doordat de vliegtuigen natuurlijk verschillende landingen moeten maken als de tank leeg is. Verder zijn er schaalmodellen en andere.

— U maakt de vliegtuigjes zelf ? vraag ik.

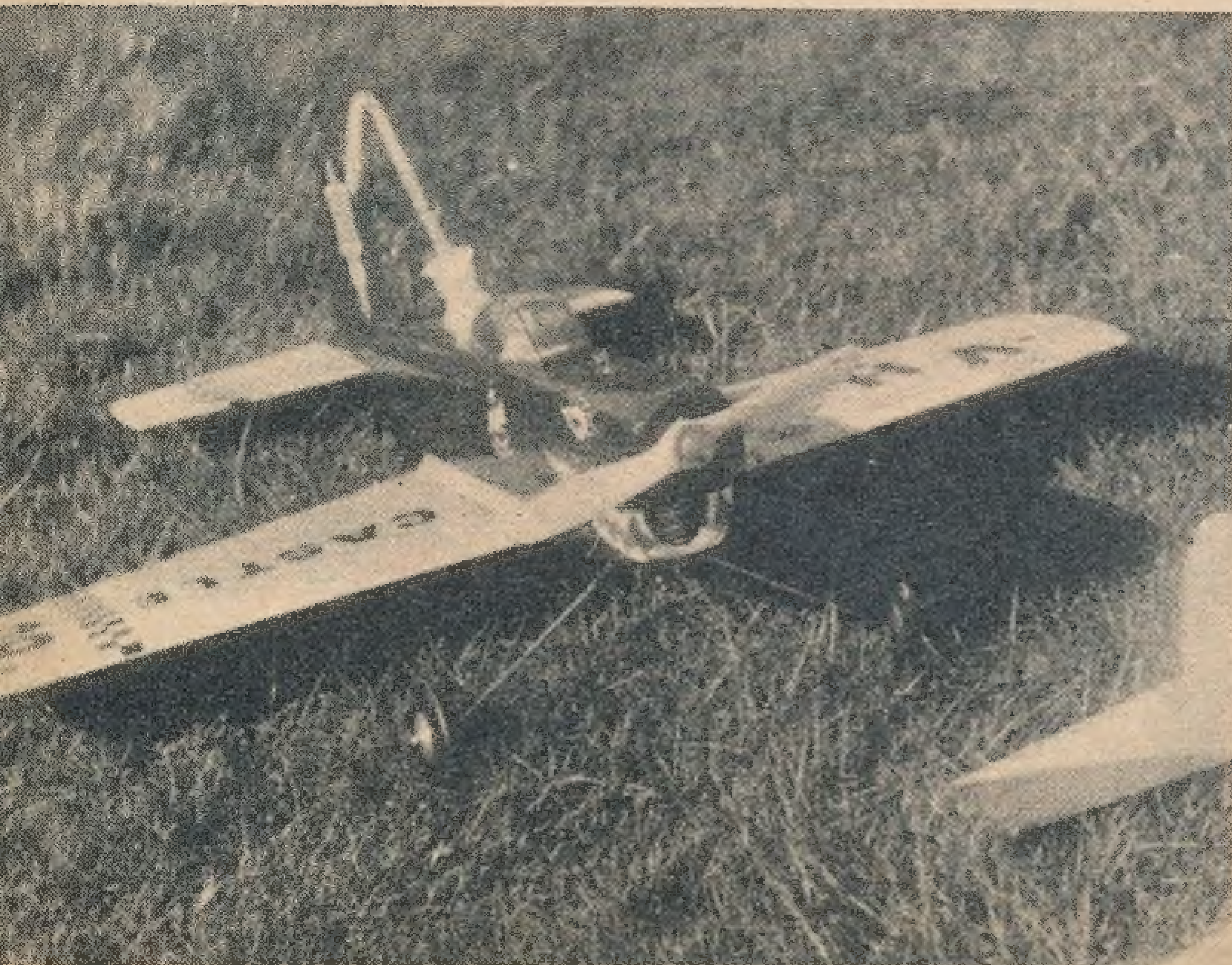
— Ja, zegt dezelfde sympathieke jongen weer, met een beetje geduld en handigheid valt veel te bereiken. Het materiaal bestaat hoofdzakelijk uit balsa-hout, zeer licht en gemakkelijk te bewerken. Maar nu moet ik gaan, hoor, ze roepen me.

Hij draaft met z'n « kist » onder z'n arm naar de baan, rolt de lijn af en start de motor. De propeller zweept een wervelwind van papiertjes en stof op. Blauwe uitlaatgassen spuiten onder de staart vandaan. De piloot in het middelpunt van de cirkel steekt zijn hand op, de helper laat de kist los... en weg is het ranke toestelletje. De jongeman van zoëven komt weer naar me toe en zegt, wijzend naar het vliegtuigje dat aan twee dunne lijntjes door de lucht klieft :

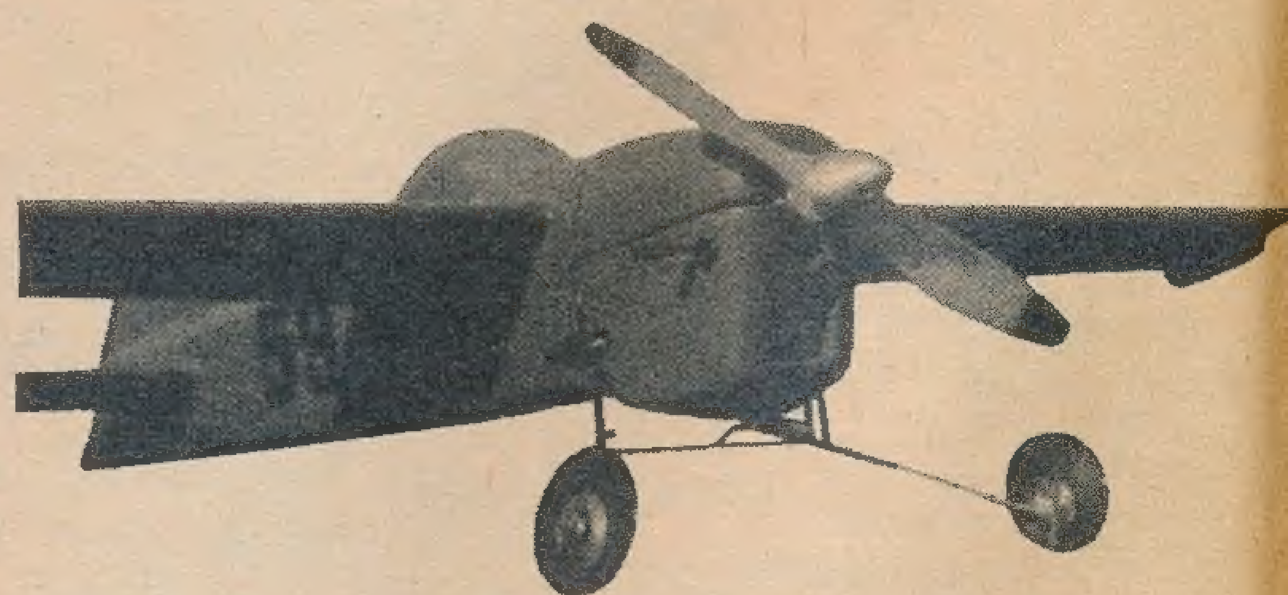
— Dat is een stunter, zie je ? Kijk, de piloot geeft een opwaarts rukje aan zijn stuurgreep, nu slaat het hoogteroer naar boven uit en het vliegtuig stijgt... Nu maakt hij een « looping », een « lus »... een « wing-over »... Allemaal volgens een bepaald programma !

Even later, nadat ik ademloos de huzarenstukjes van de vlieger heb bewonderd, stottert de motor en slaat af. Het tankje is leeggedronken en het vliegtuigje daalt nu langzaam naar moeder aarde !

Controll-line... een hobby en tegelijkertijd een sport die het hart jong en de handen vaardig houdt !

← *Met een snelheid van meer dan 130 km per uur*

Een « teamracer » klaar voor de start...

tekeningen Piroton

DE GROTE RAID

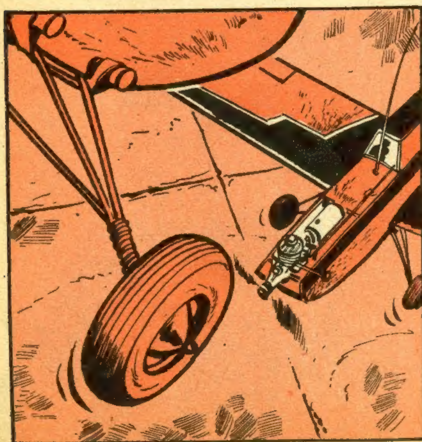
scenario Jadoul

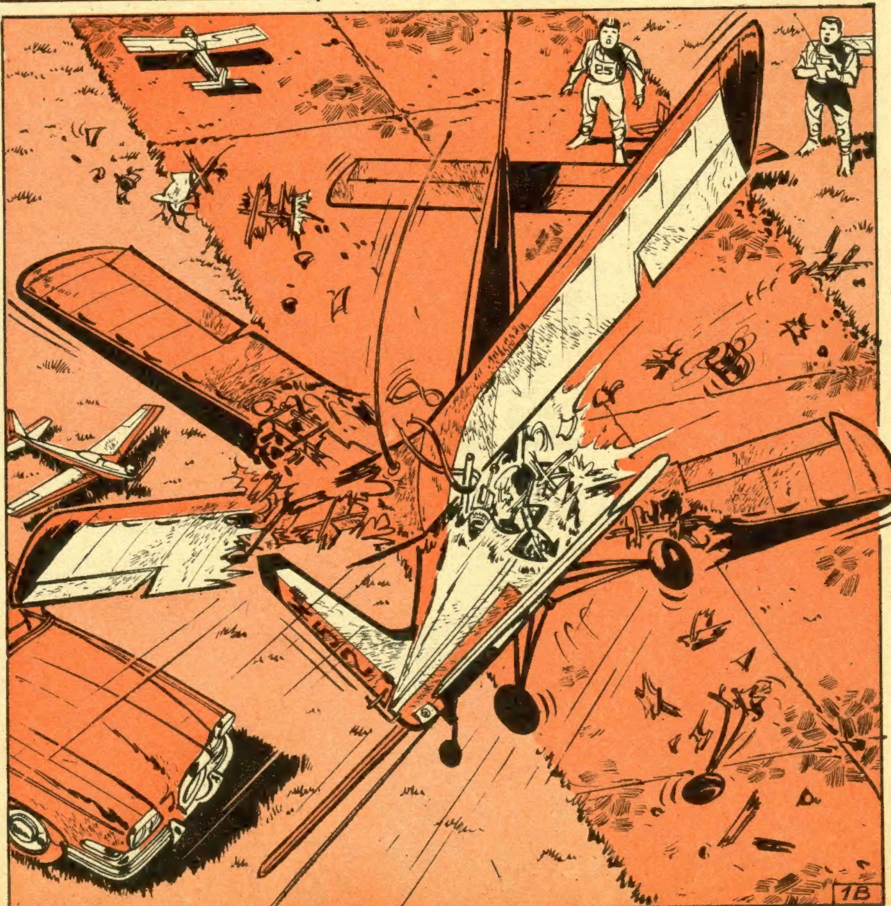
HÉ, OPGELET!

VERDRAAID! WAT IS ER AAN DE HAND?

1A

DE GROTE RAID

tekeningen Piroton

scenario Jatloul

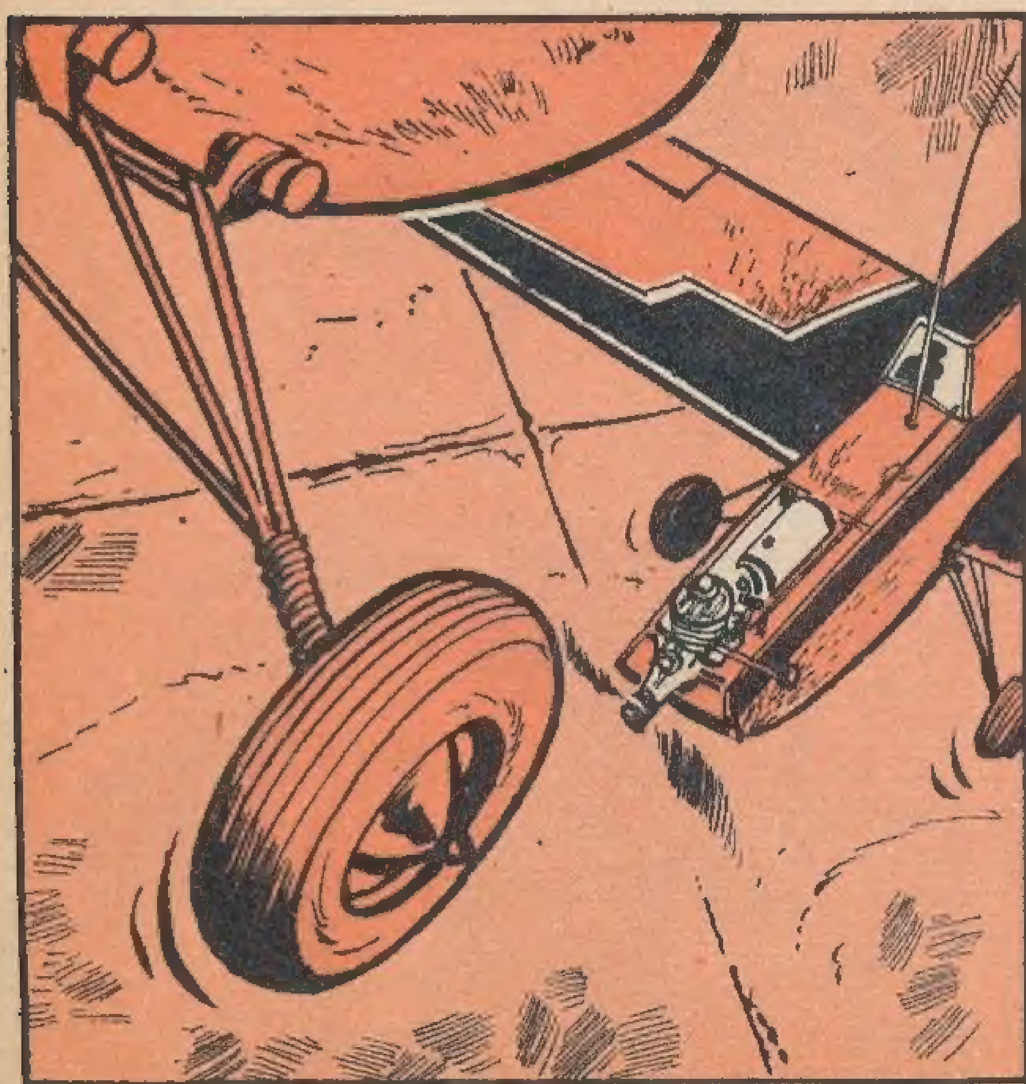
HÉ, OPGELET!

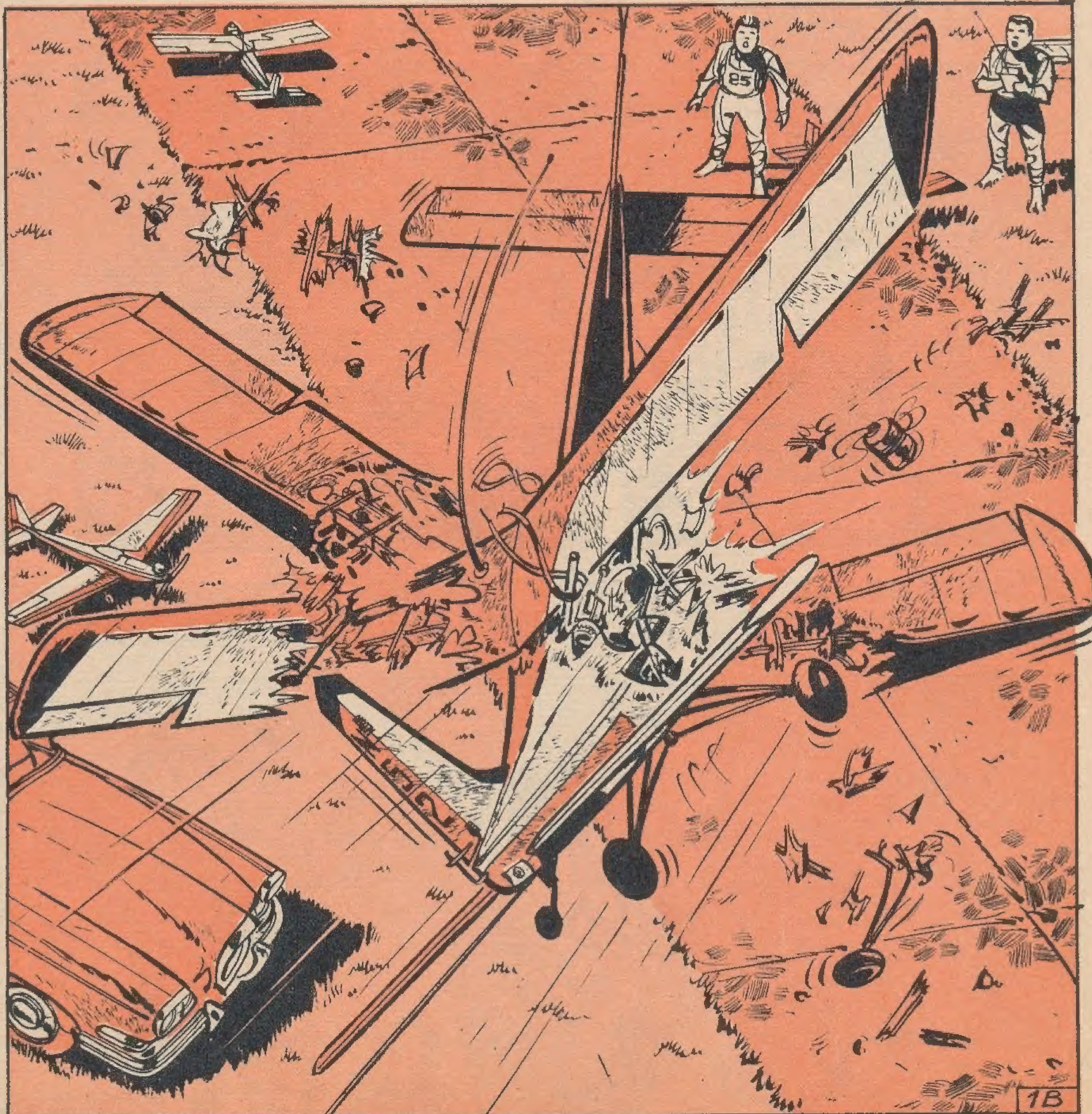
VERDRAAID! WAT IS ER AAN DE HAND?

N52

1A

DE GROTE RAID

Vervolg

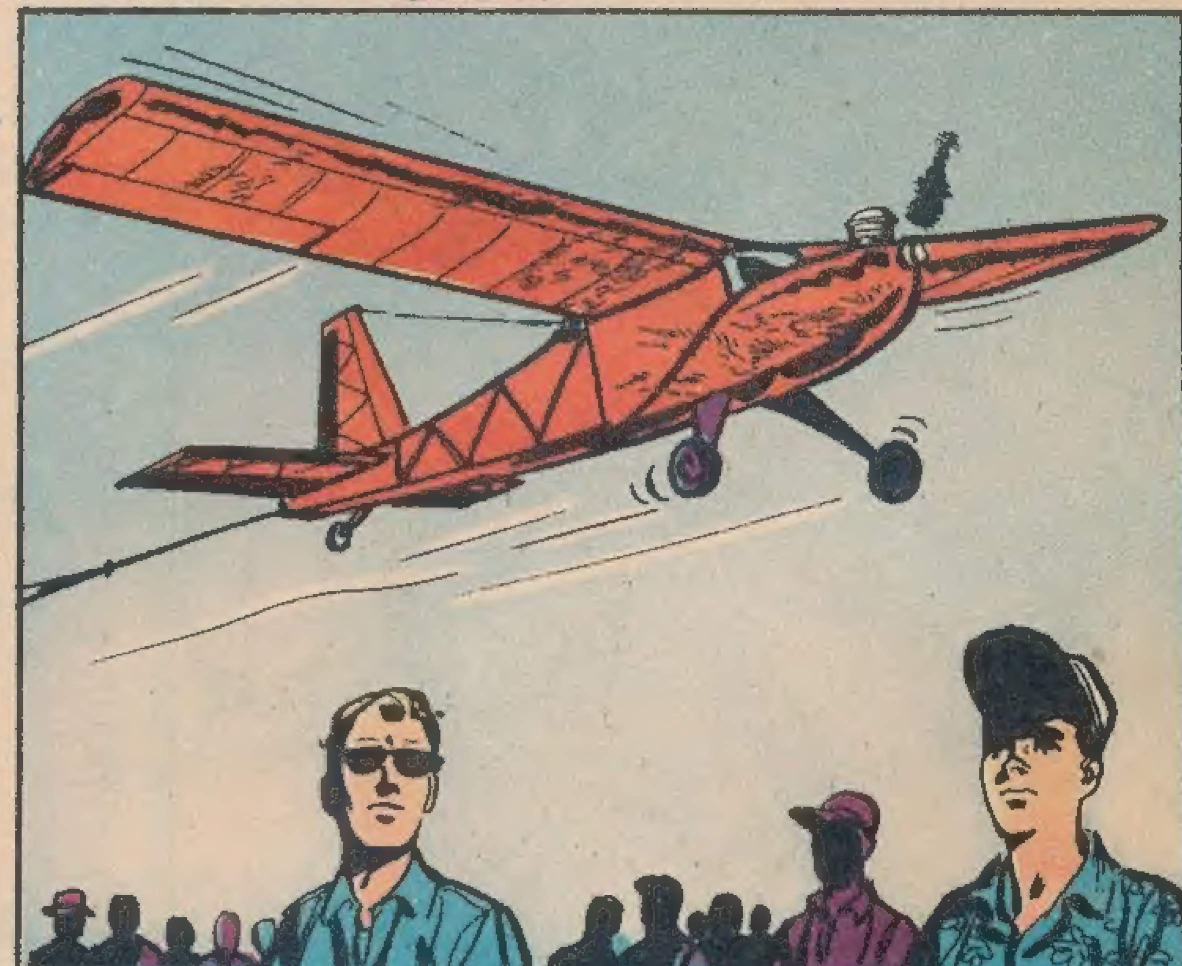

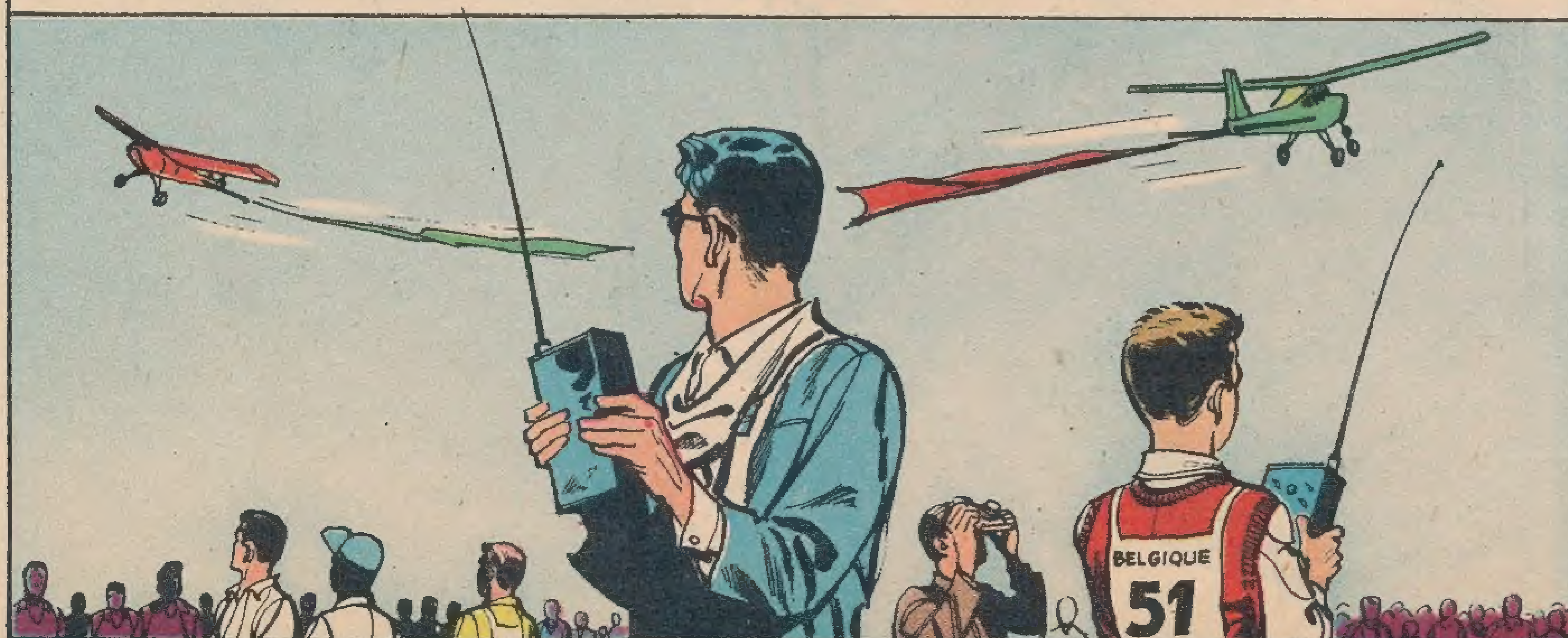

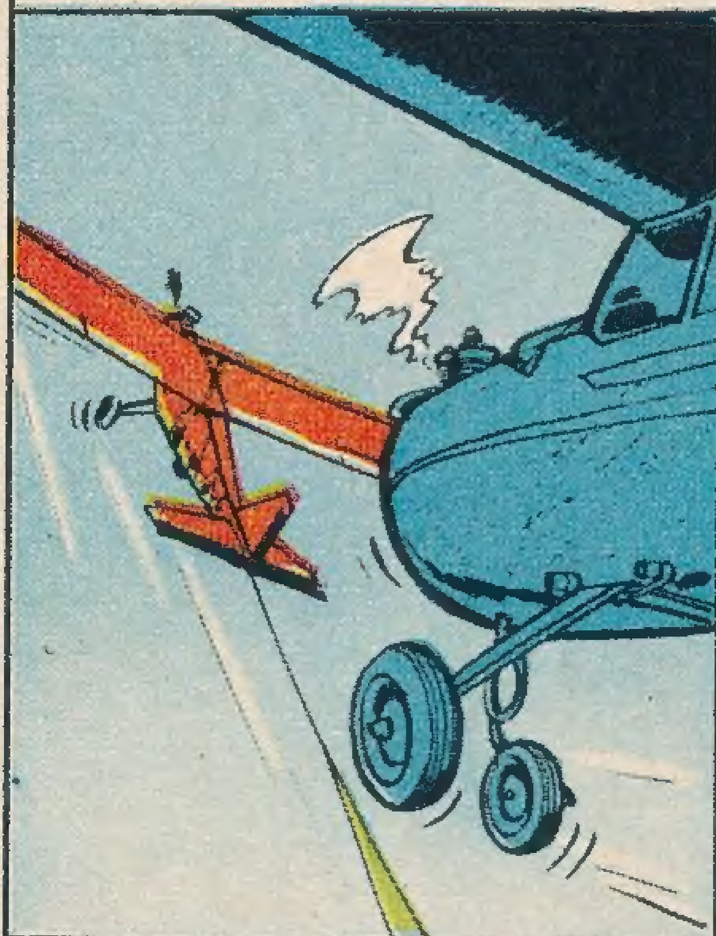

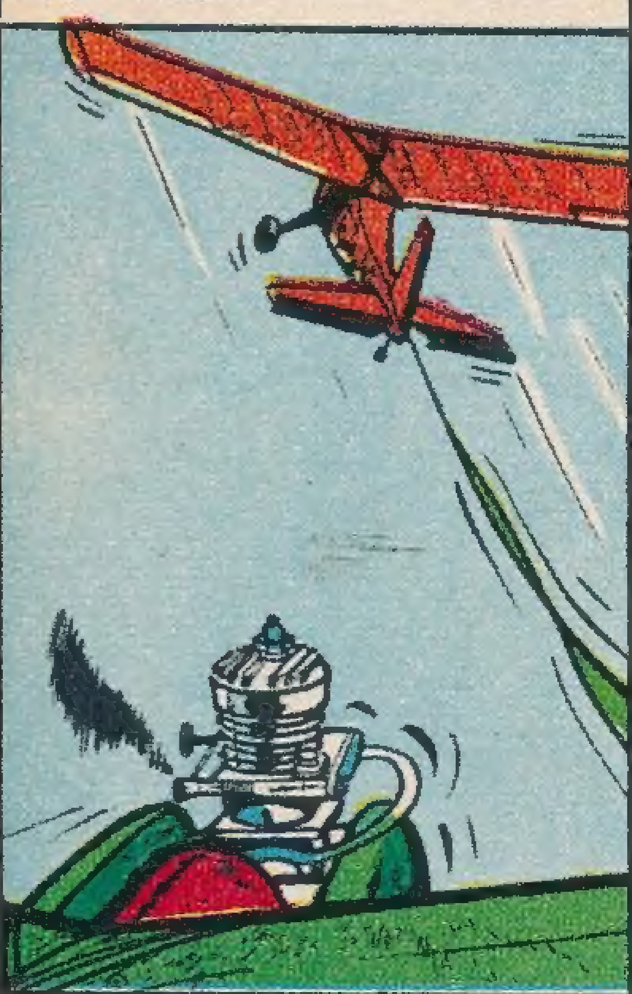
Wordt vervolgd

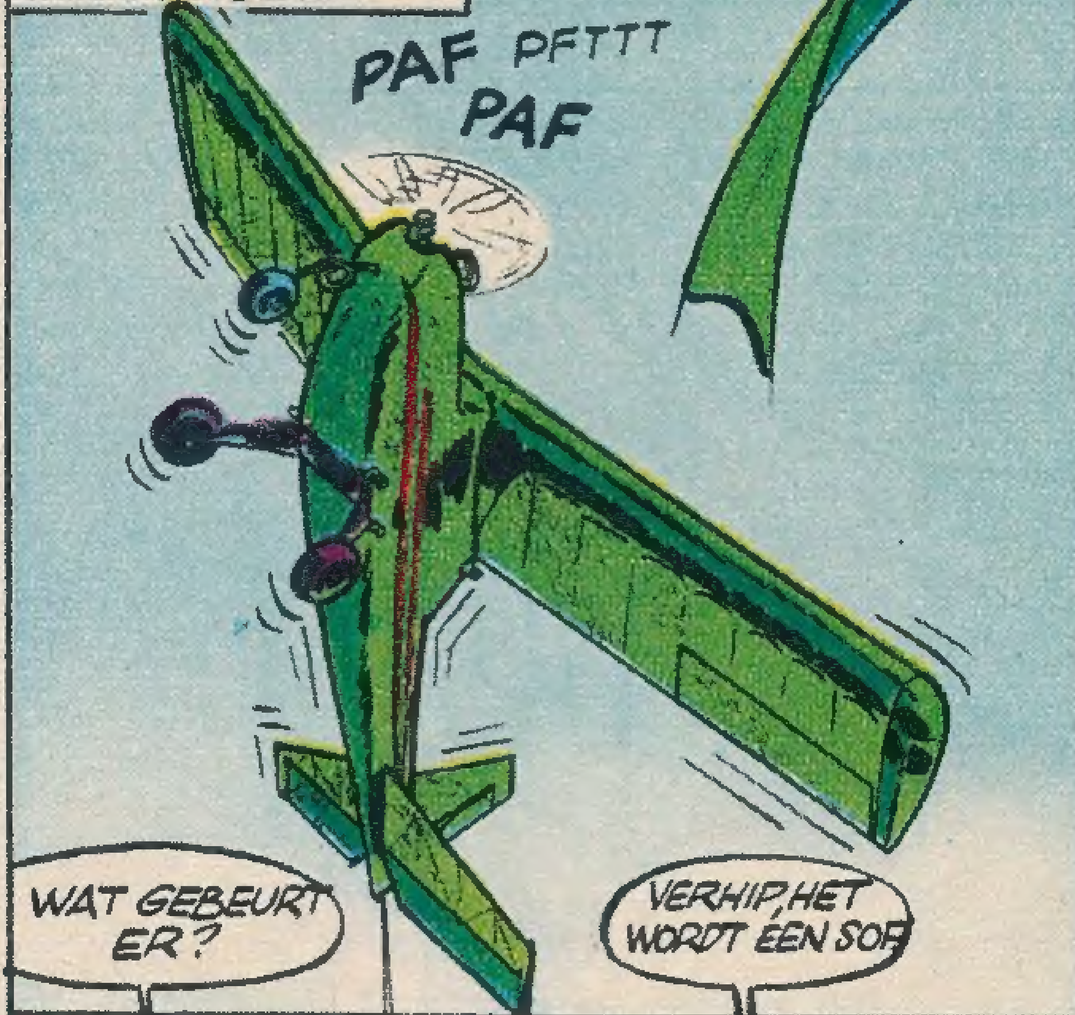

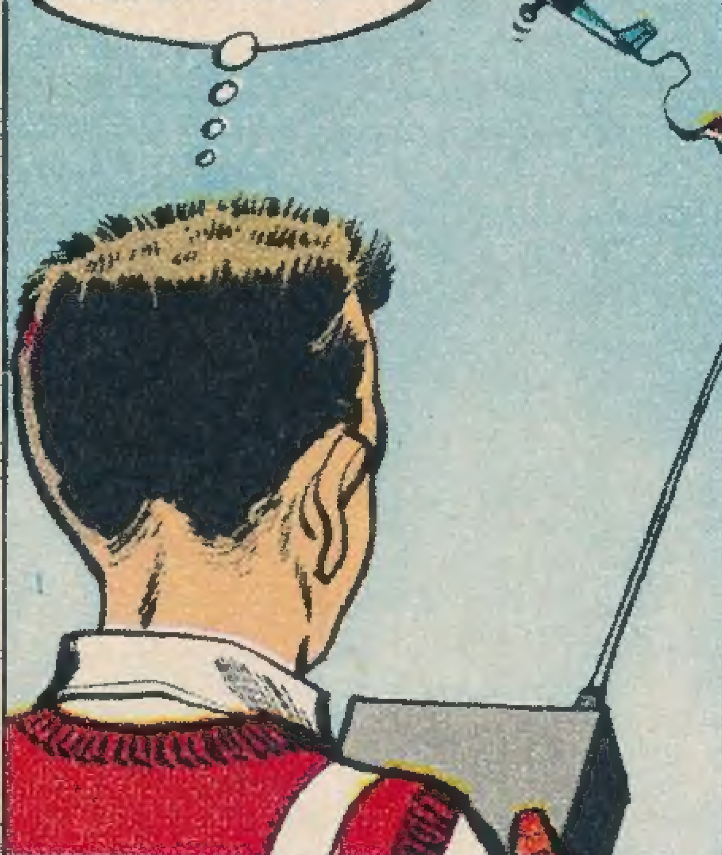

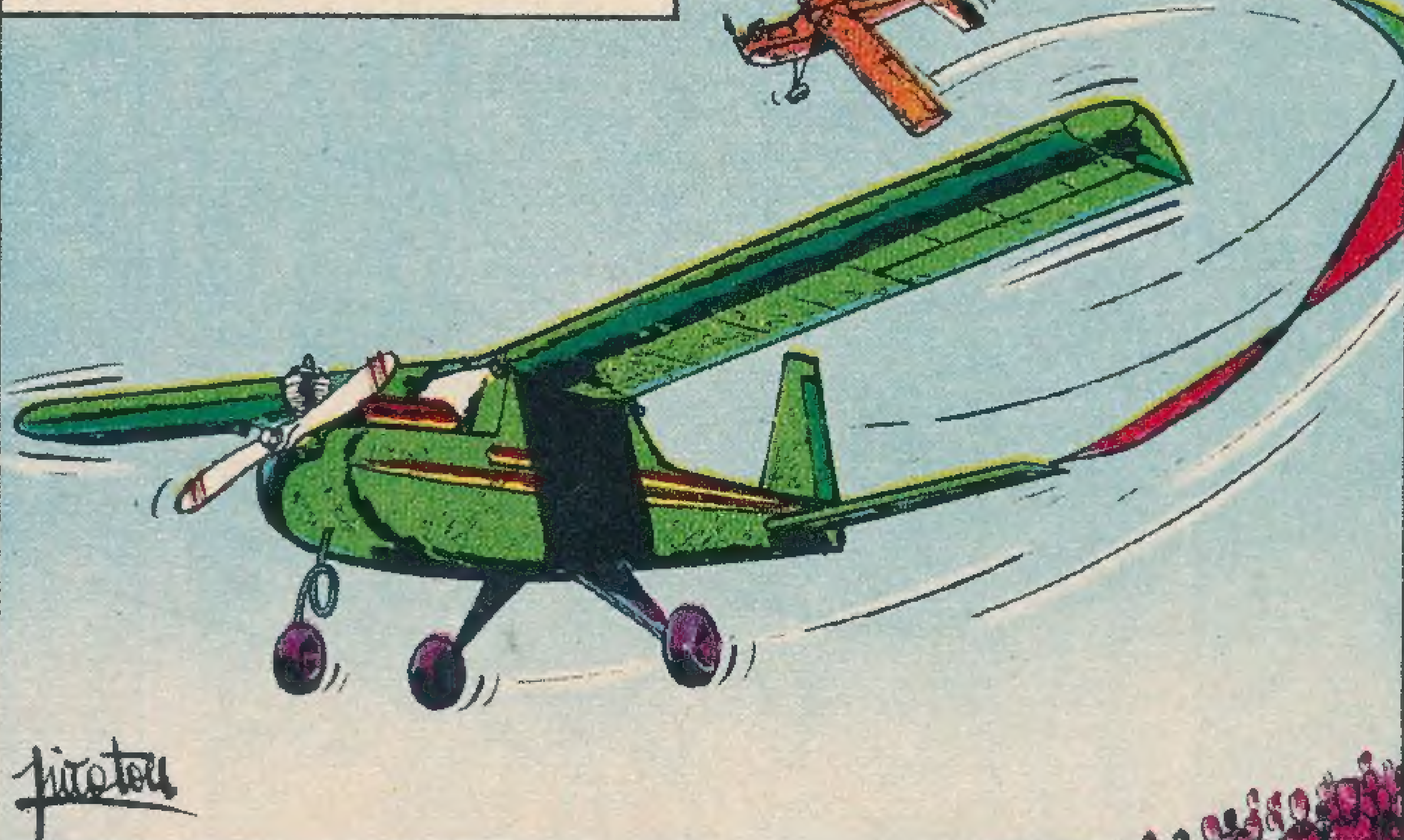

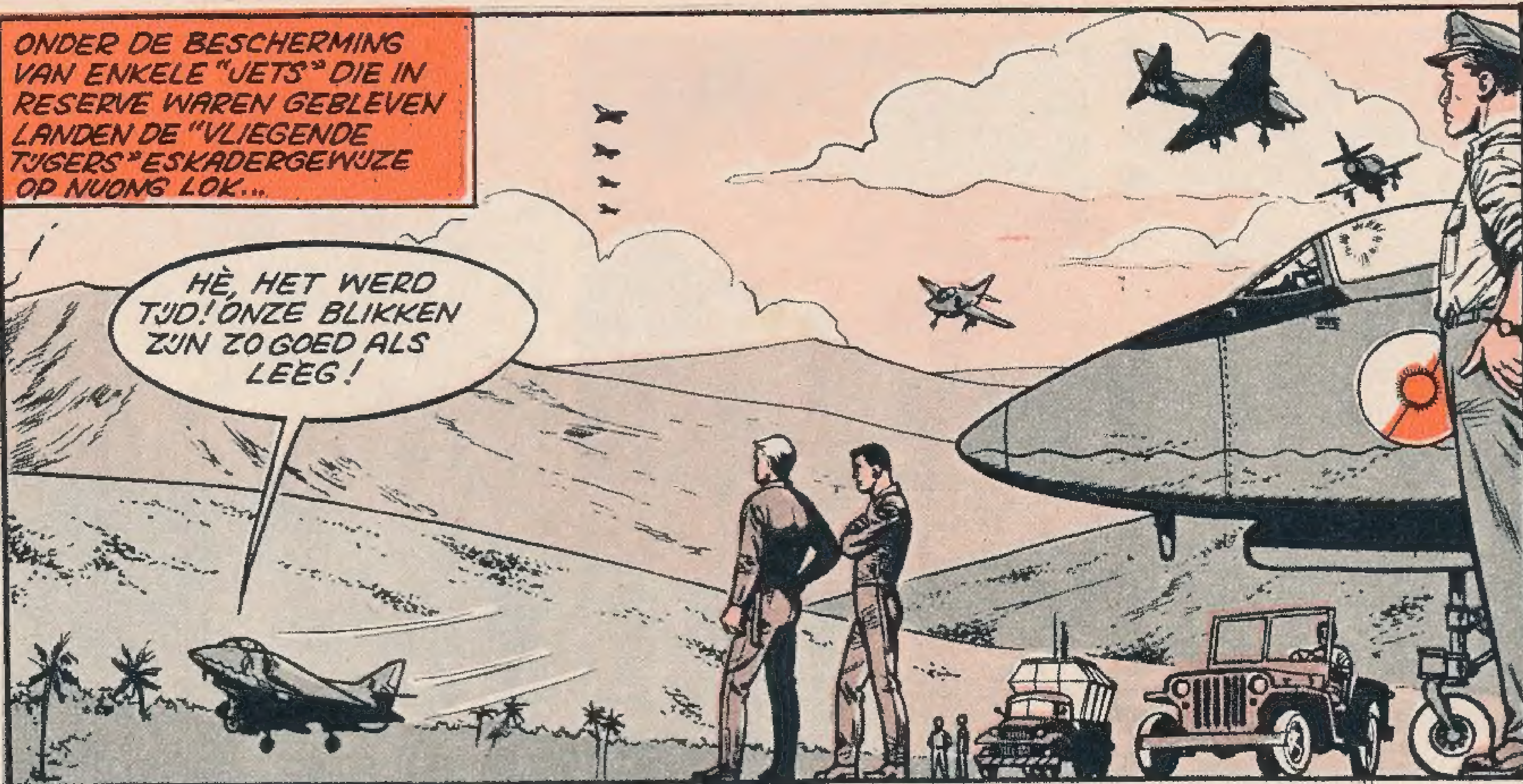

Wordt vervolgd

BUCK DANNY "VLIEGENDE TIJGERS"

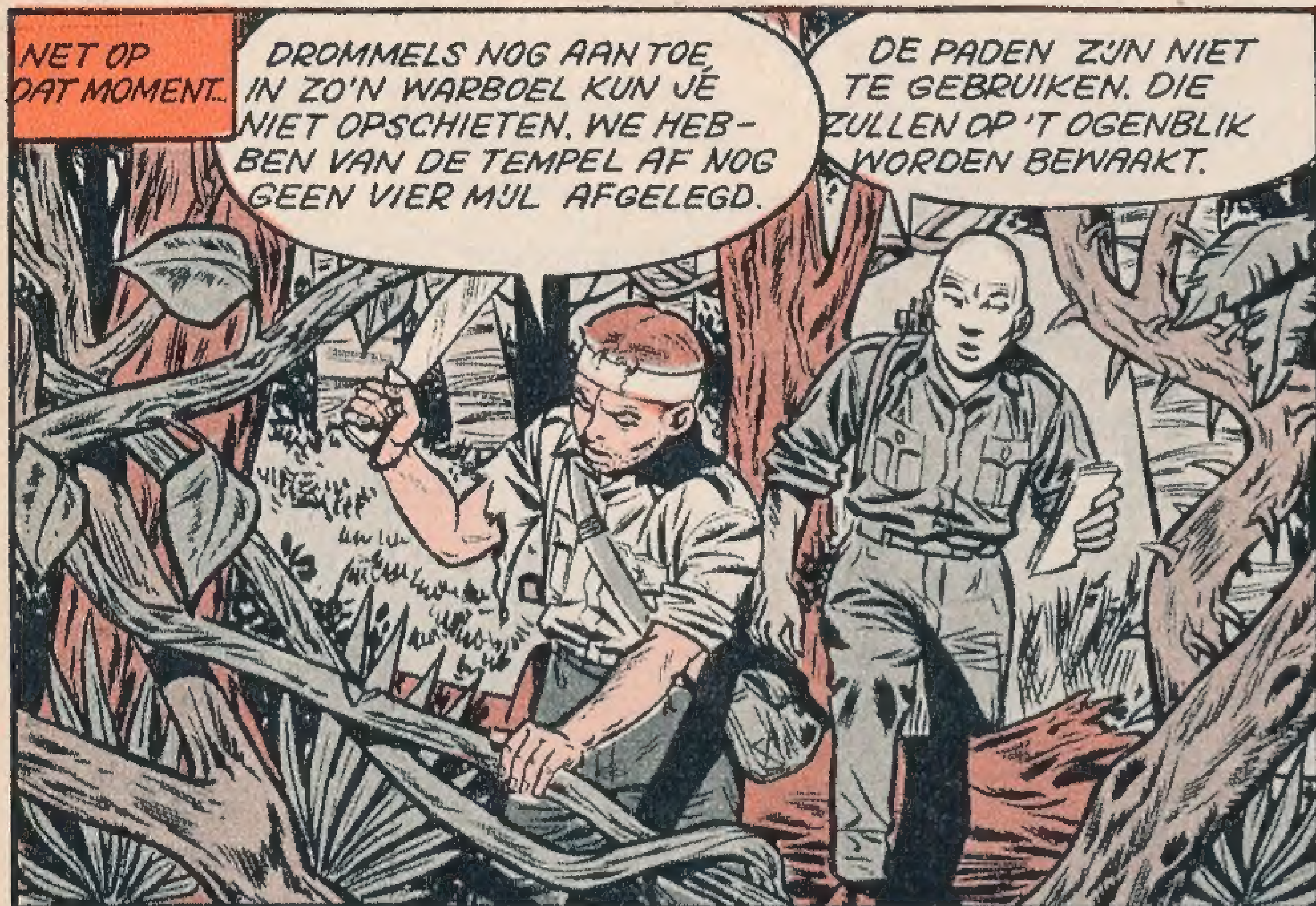

TEGEN "PIRATEN" DOOR J.-M. CHARLIER EN V. HUBINON

De « Vliegende Tijgers » hebben kans gezien de gevangenen uit handen van de rebellen te bevrijden. Maar Sonny en een Vientanse verbindingsofficier konden niet meer in de reddingshelicopter...

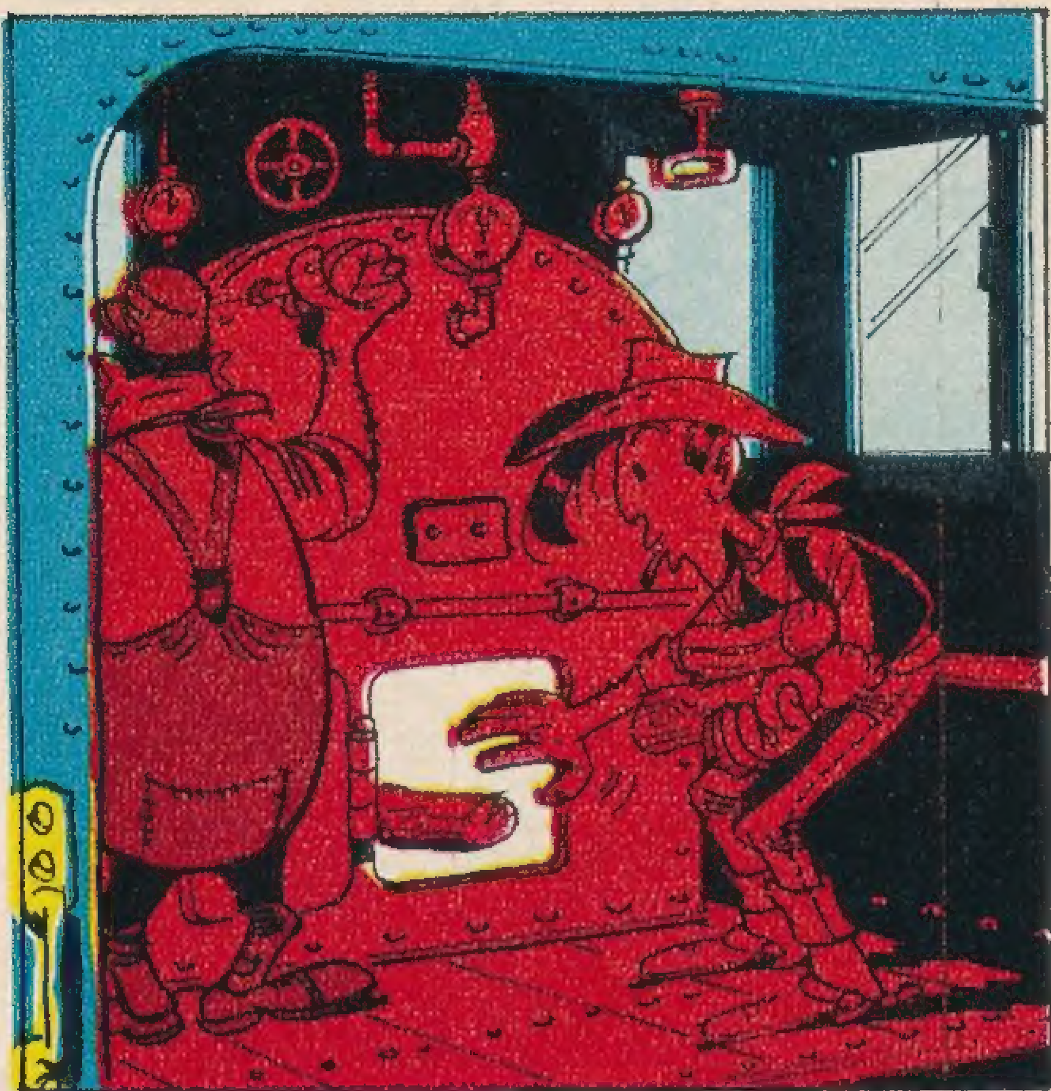

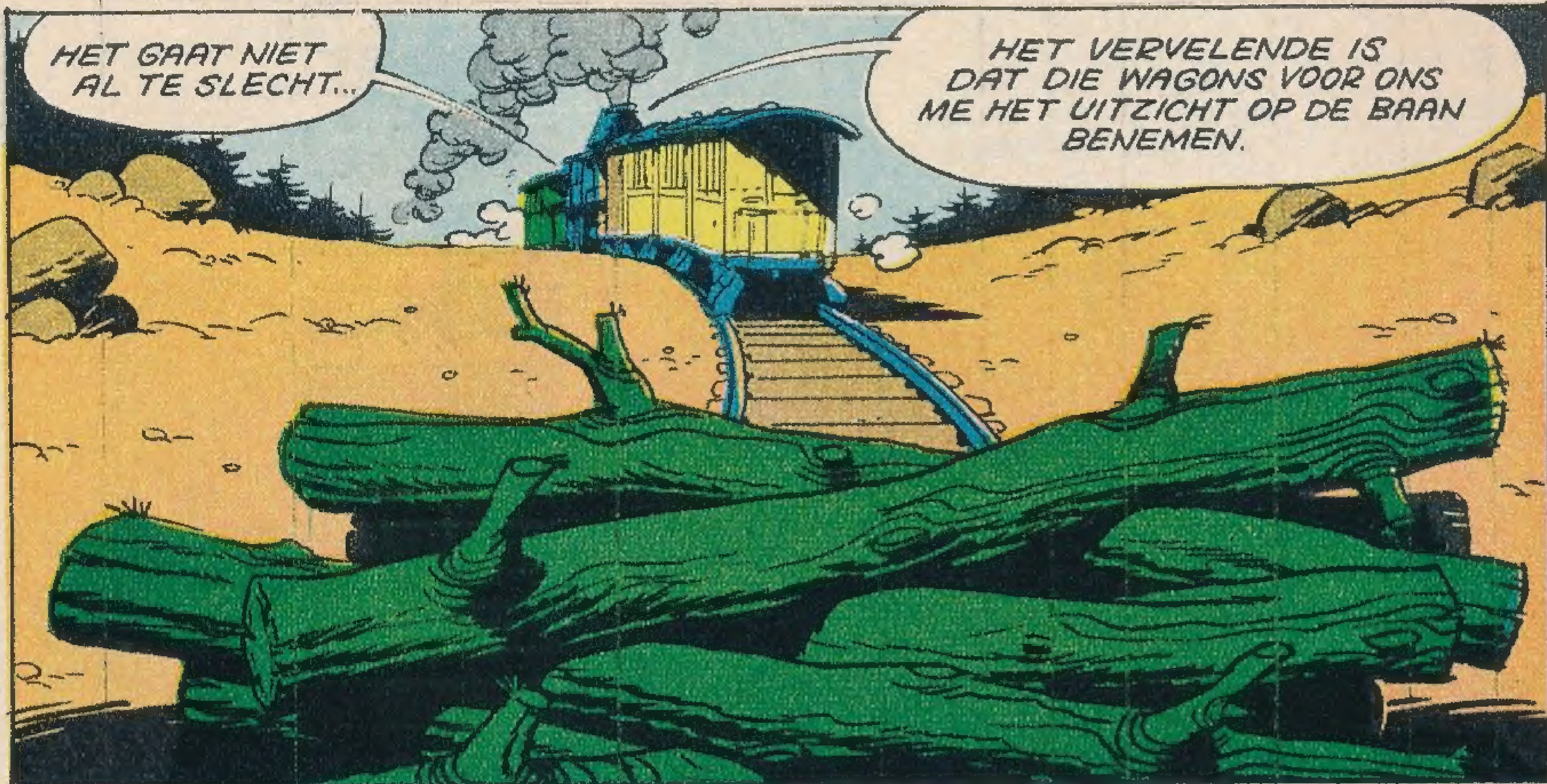

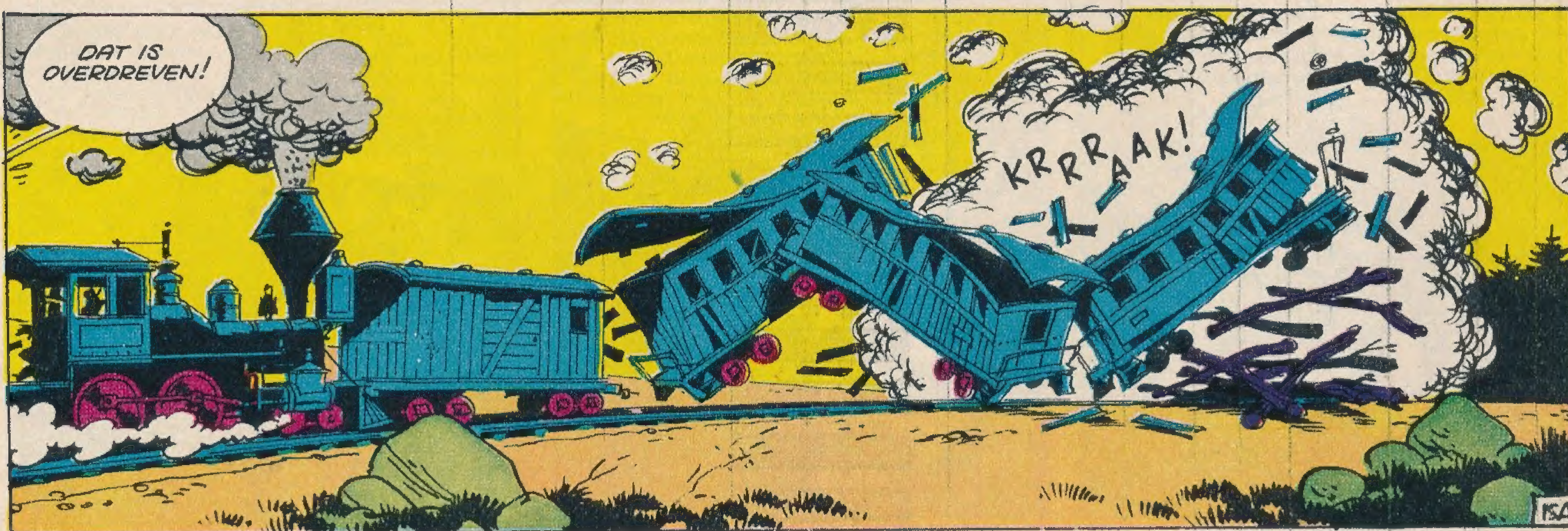

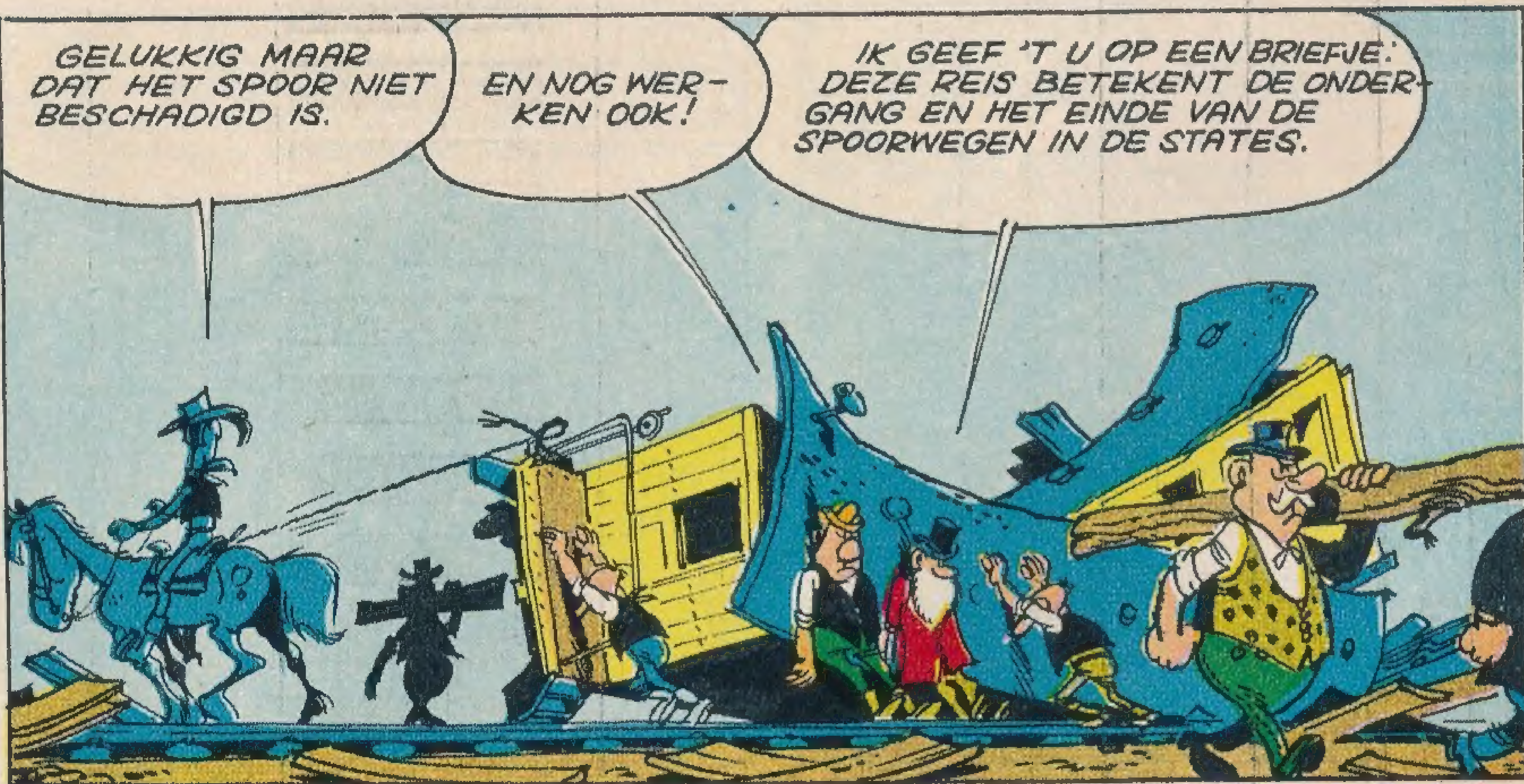
Wordt vervolgd

HET GAAT NIET AL TE SLECHT...
HET VERVELENDE IS DAT DIE WAGONS VOOR ONS ME HET UITZICHT OP DE BAAN BENEMEN.

DAT IS OVERDREVEN!
KRRRAAK!

IEDEREEN DE TREIN UIT OM DE SPOORBAAN VRIJ TE MAKEN!
DAT KON NIET UITBLIJVEN!

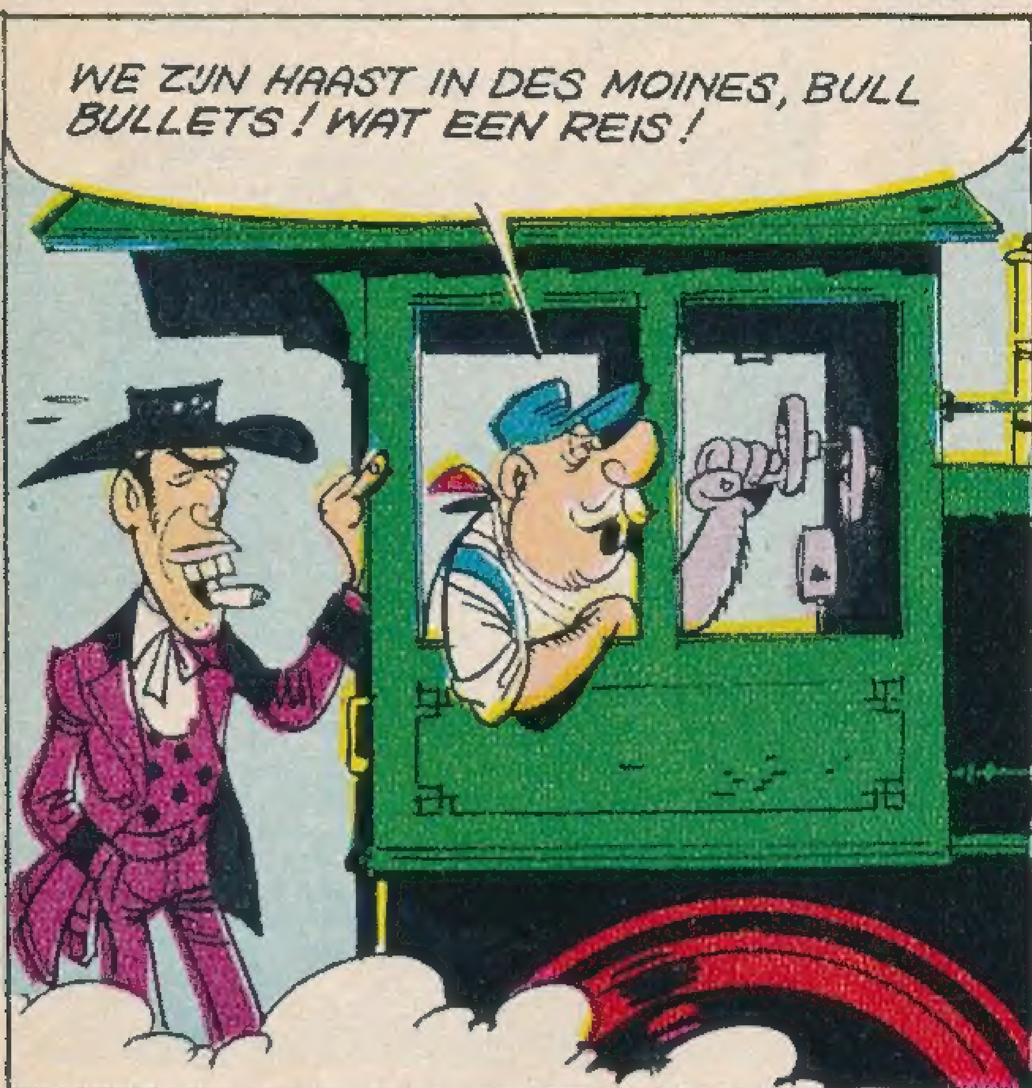

GELUKKIG MAAR DAT HET SPOOR NIET BESCHADIGD IS.
EN NOG WERKEN OOK!
IK GEEF 'T U OP EEN BRIEFJE: DEZE REIS BETEKENT DE ONDERGANG EN HET EINDE VAN DE SPOORWEGEN IN DE STATES.

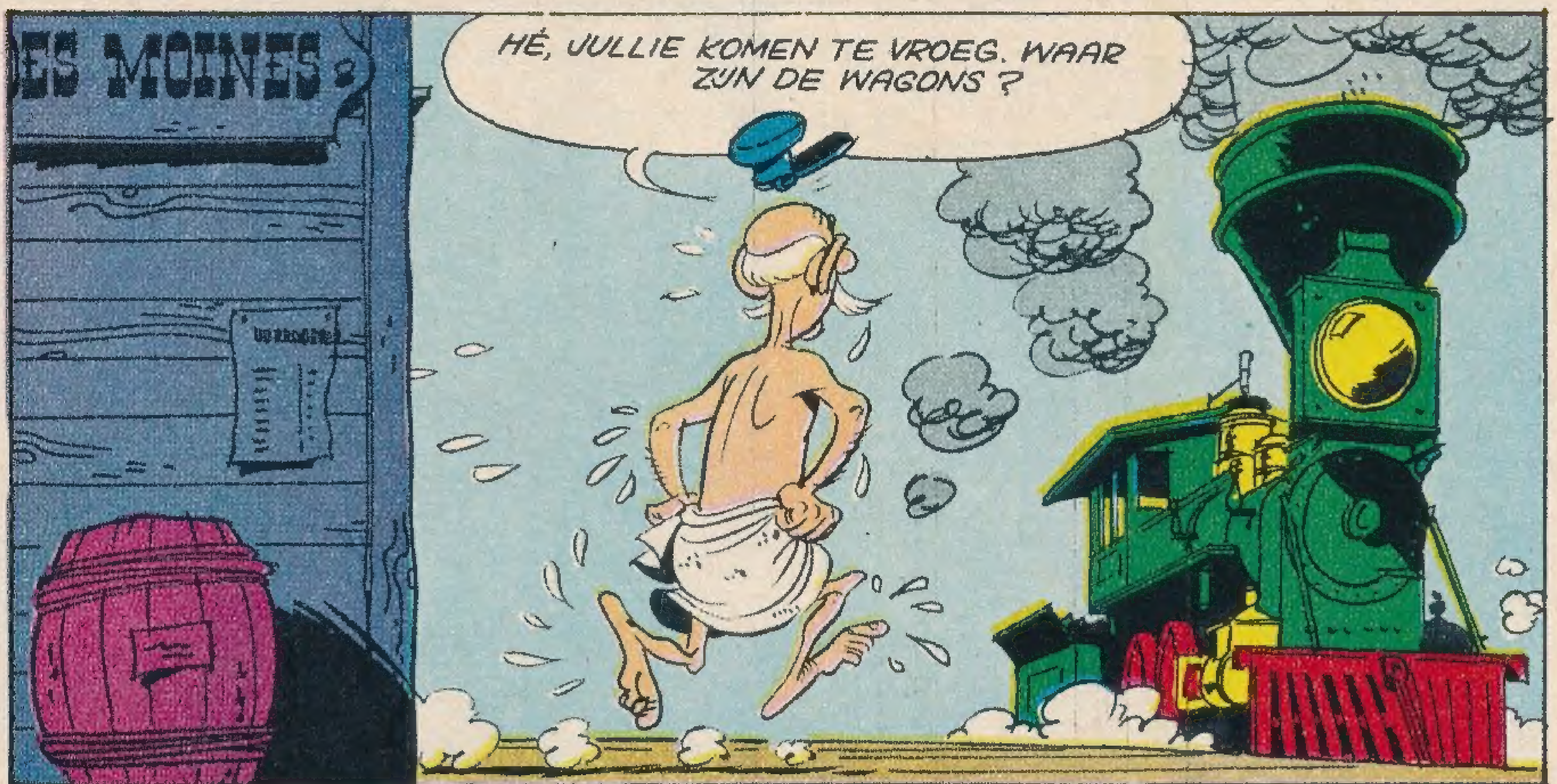

'T IS IN ORDE, LUCKY LUKE. WE KUNNEN WEER INSTAPPEN...
NU HEBBEN WE TENMINSTE TWEE WAGONS IN PLAATS VAN ÉÉN.
NEE, WE LATEN DE ACHTERSTE WAGONS LOS. DIE ZOU ONS MAAR OPHOUDEN. IEDEREEN IN DE BAGAGEWAGEN!

DAT MAAKT GEEN GROOT VERSCHIL!
IK VIND HET 'N ONPRETTIG IDEE DAT WE GEVOLGD WORDEN.
EN DAT PAARD IS ER OOK NOG STEEDS!

ZWARTE HEUVELS

Bull Bullet moet op alle manieren de expeditie van Lucky Luke en de vier geleerden tegenwerken...

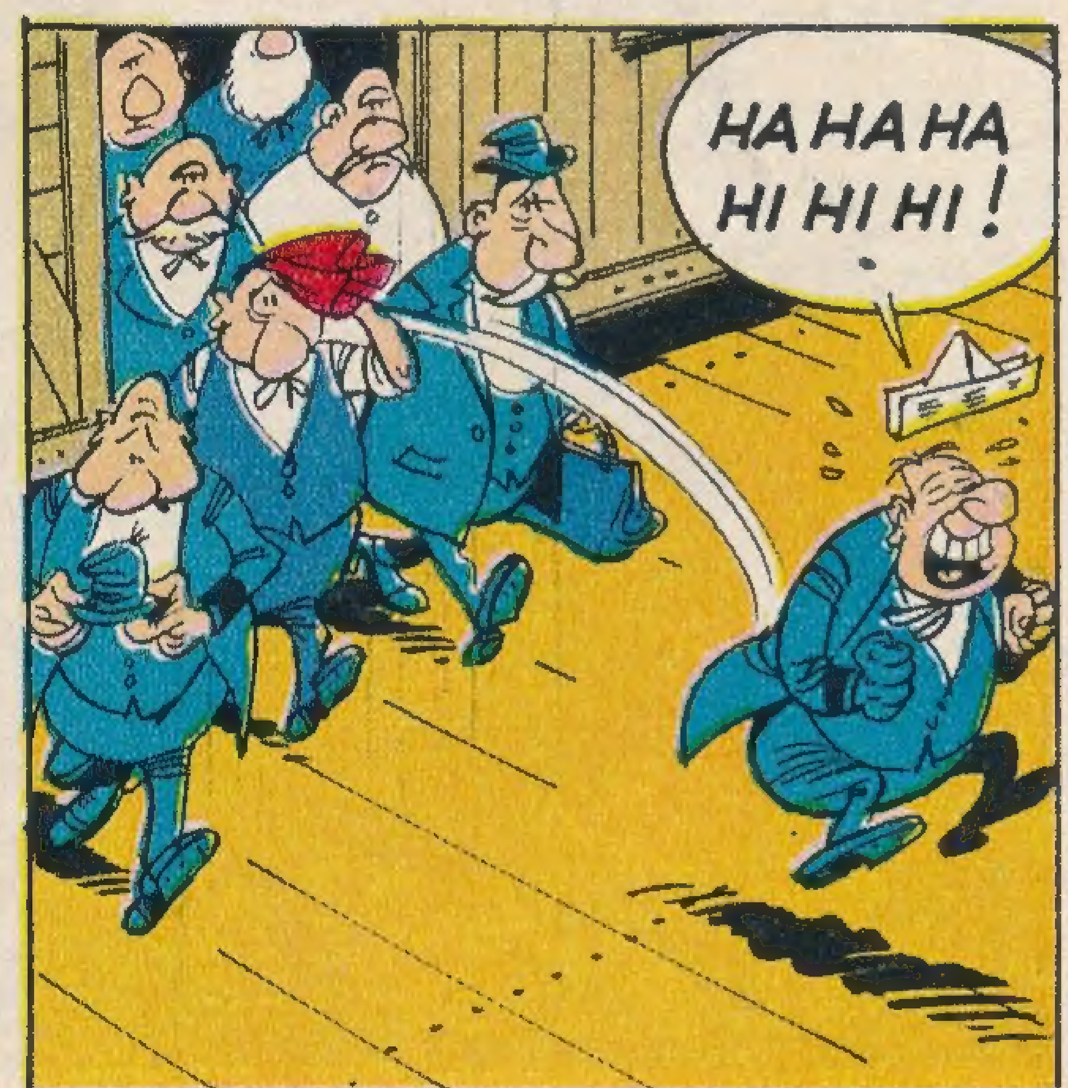

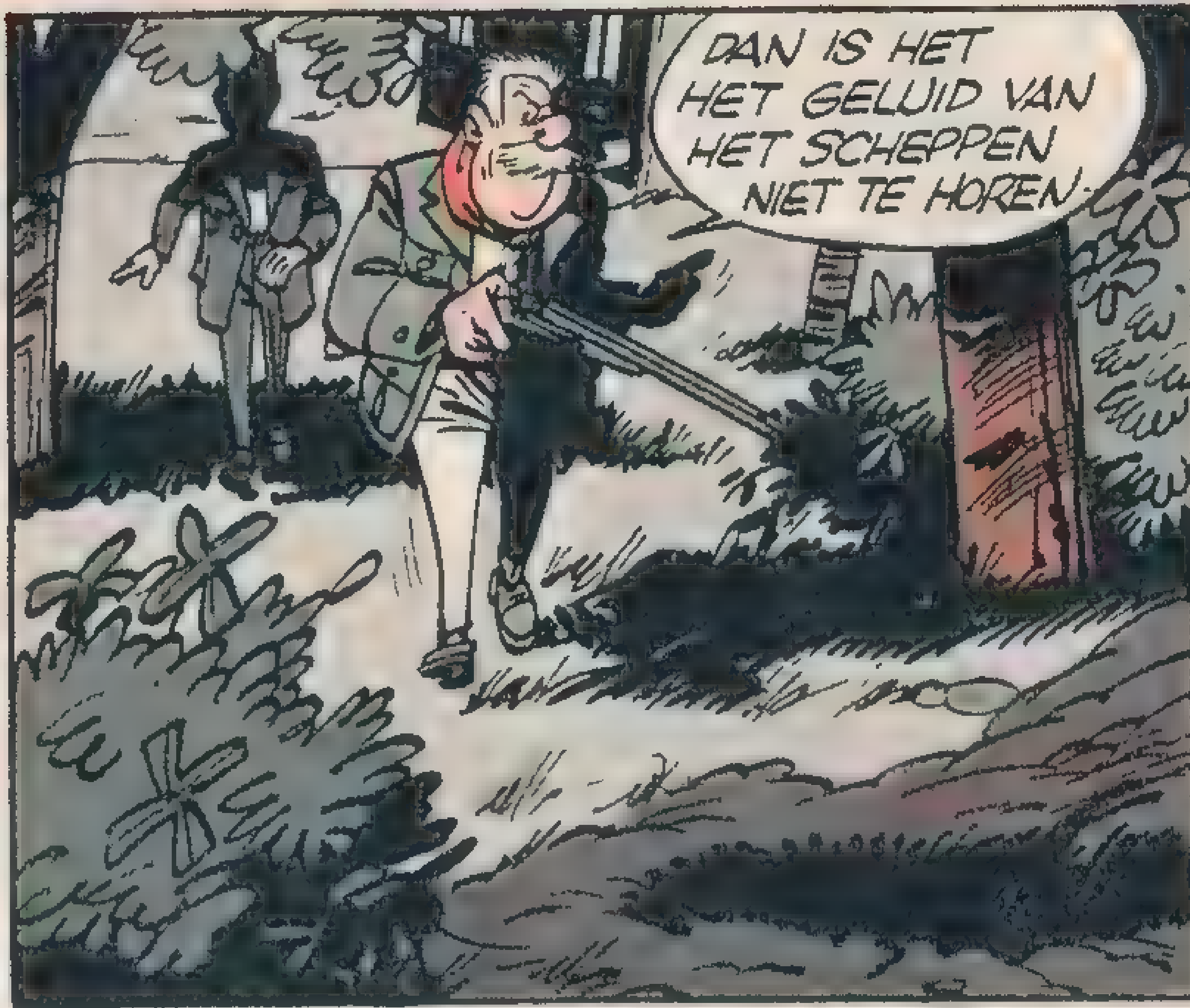

Wordt vervolgd

BOMAANSLAG IN DE BERGEN

door M. TILLIEUX

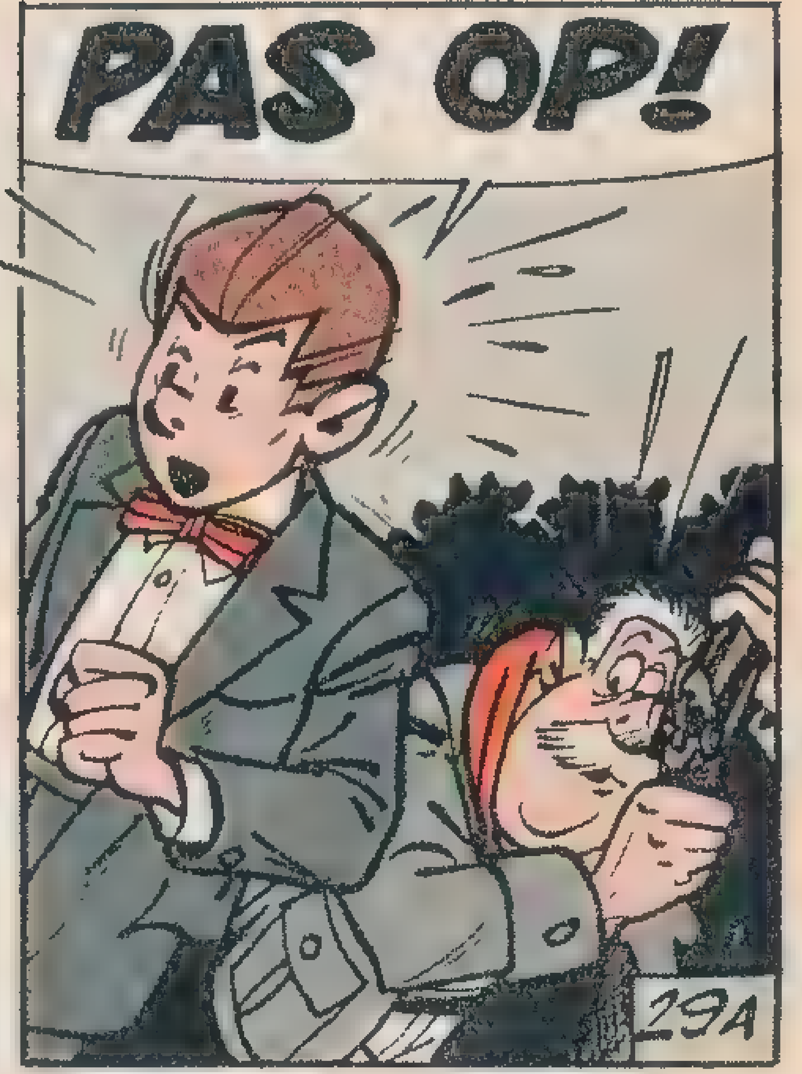

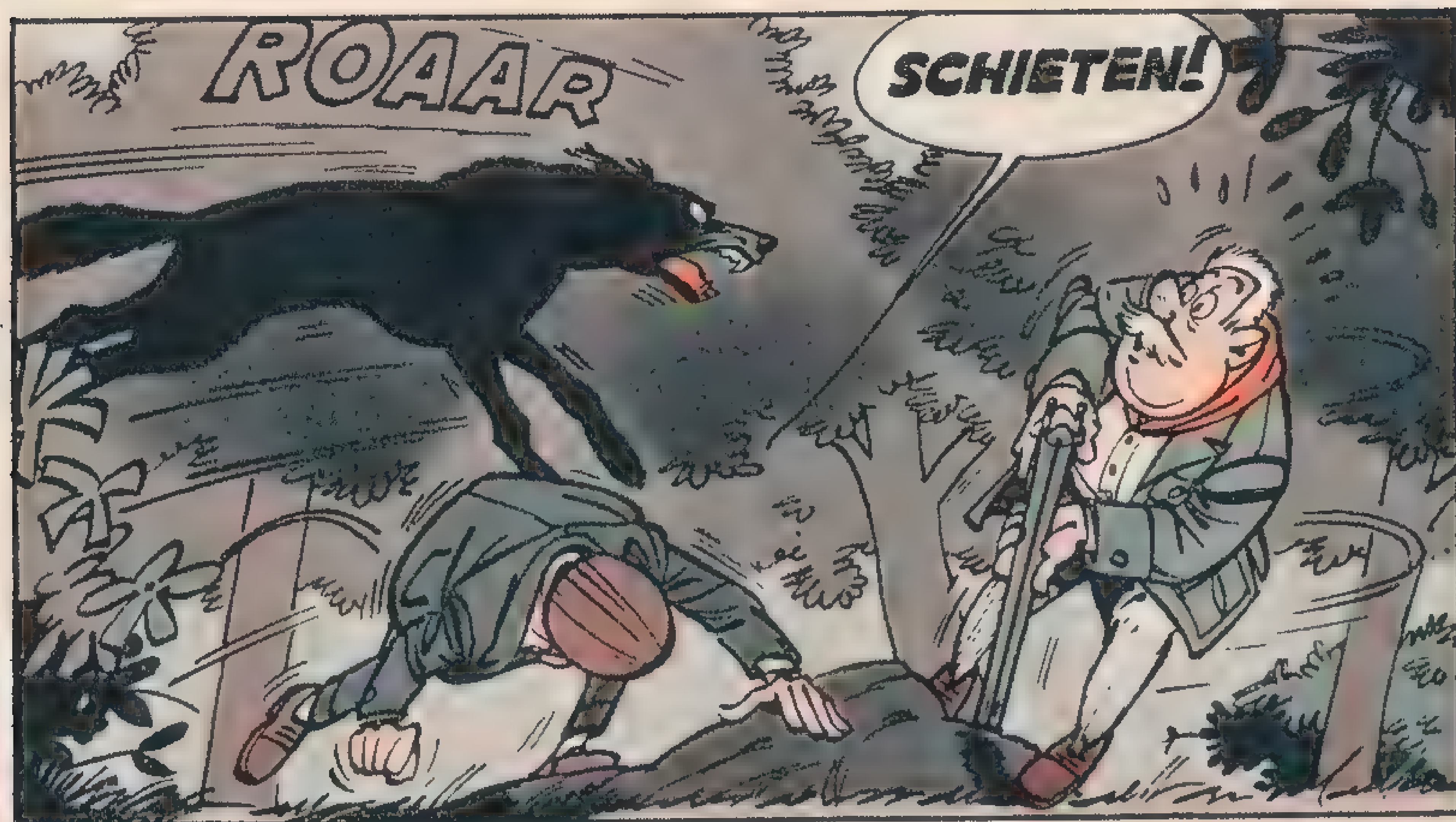

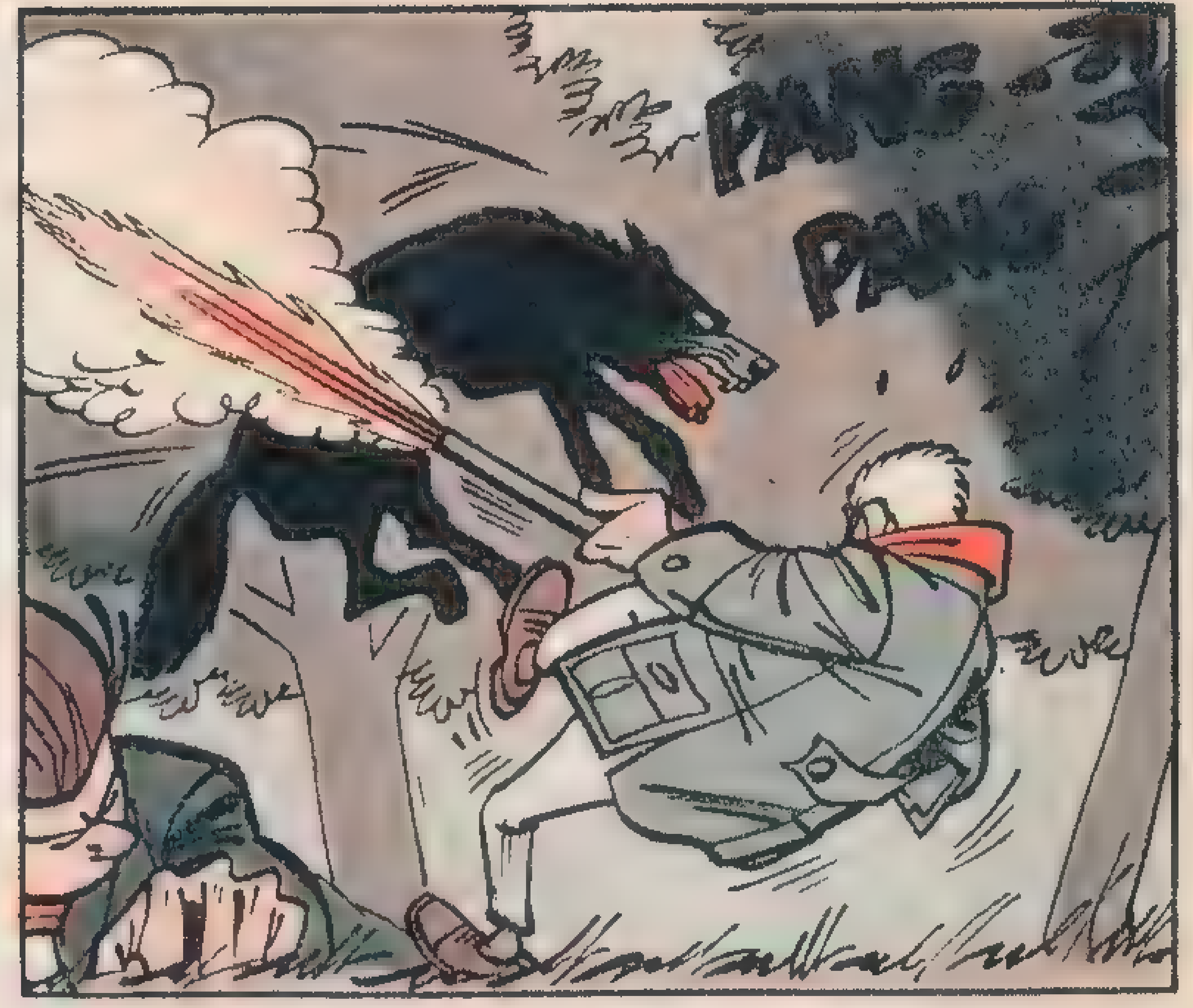

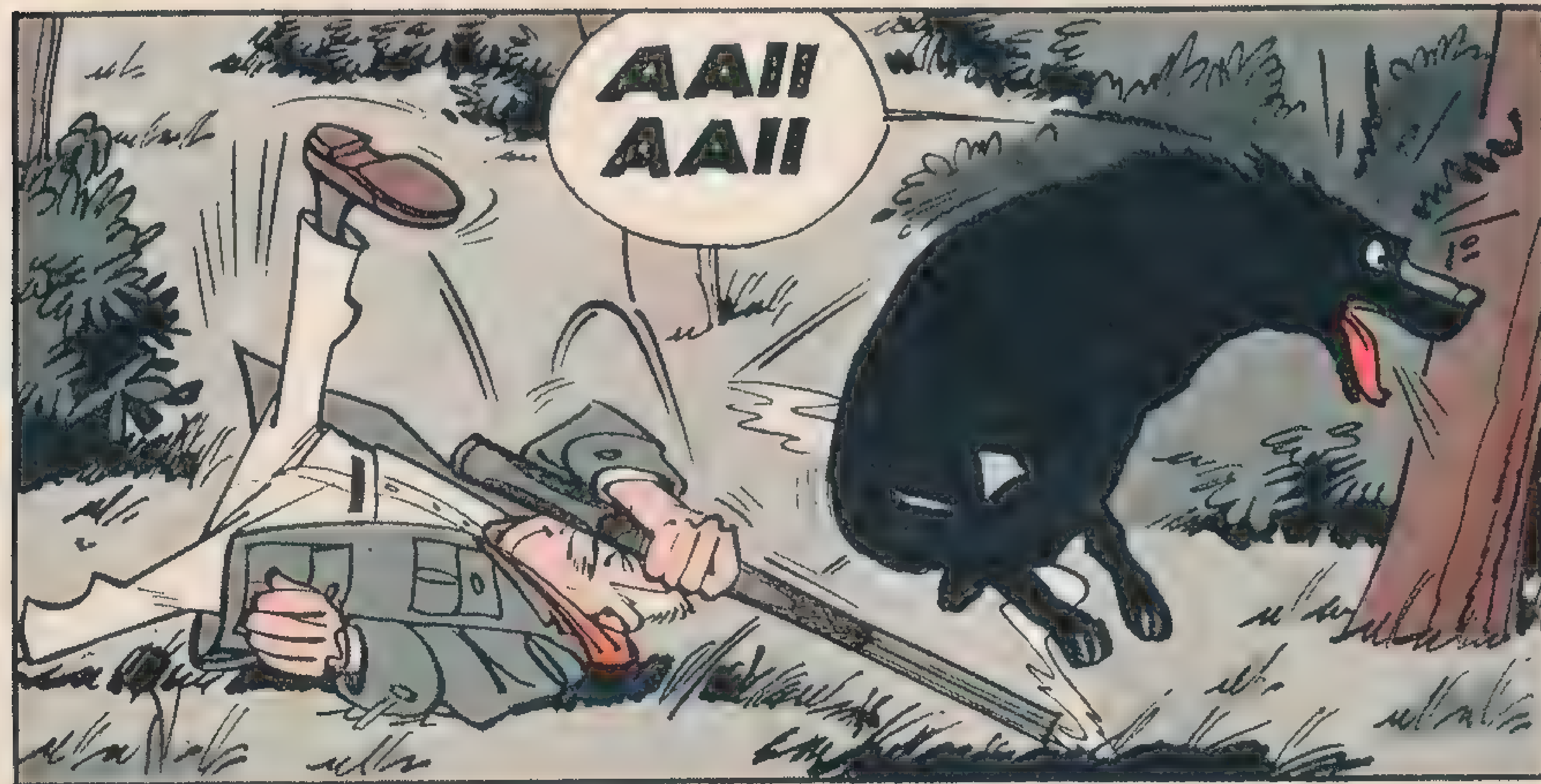

EEN ENQUETE VAN **GUUS SLIM**

Lou Reinders heeft een dreigbrief ontvangen. Hij krijgt bevel zijn huis te verlaten, maar slaat het in de wind en Slim beschermt hem...

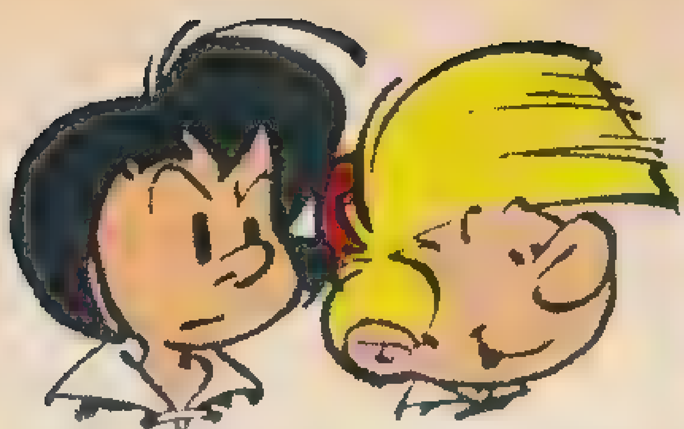

Wordt vervolgd

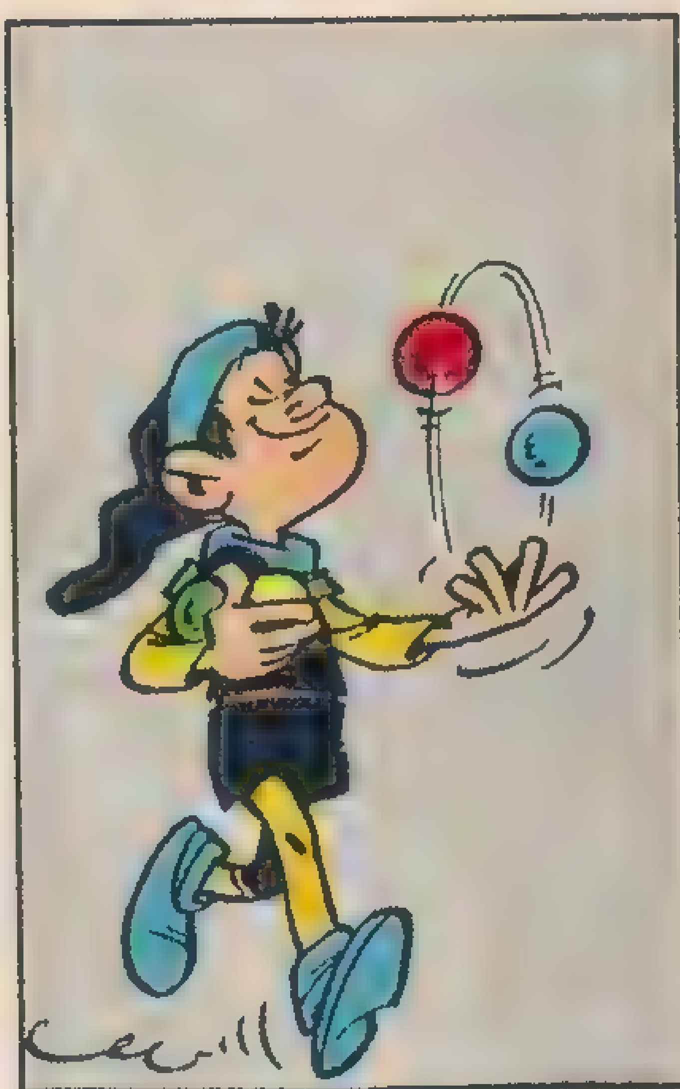
JOHAN EN PIRREWIET HET ONZALIGE

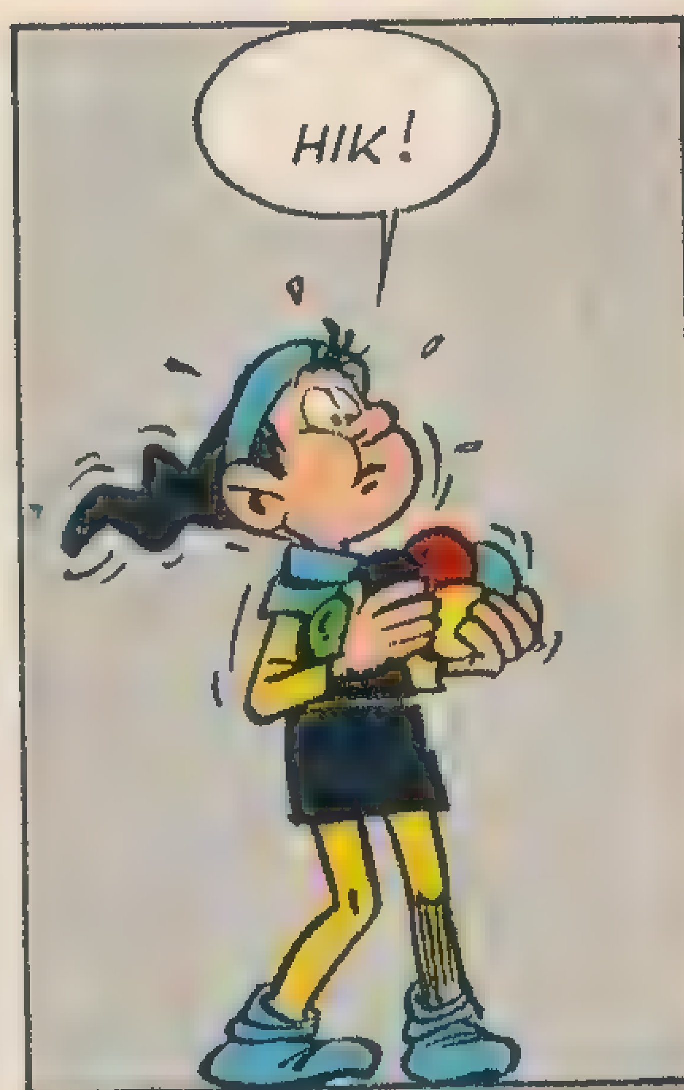

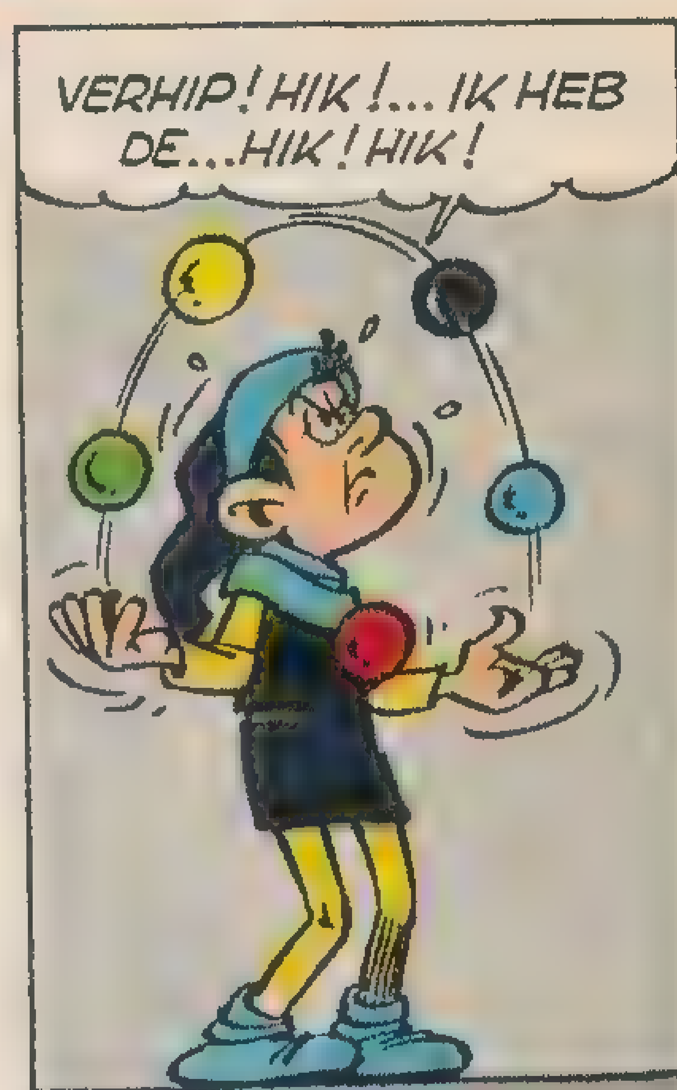

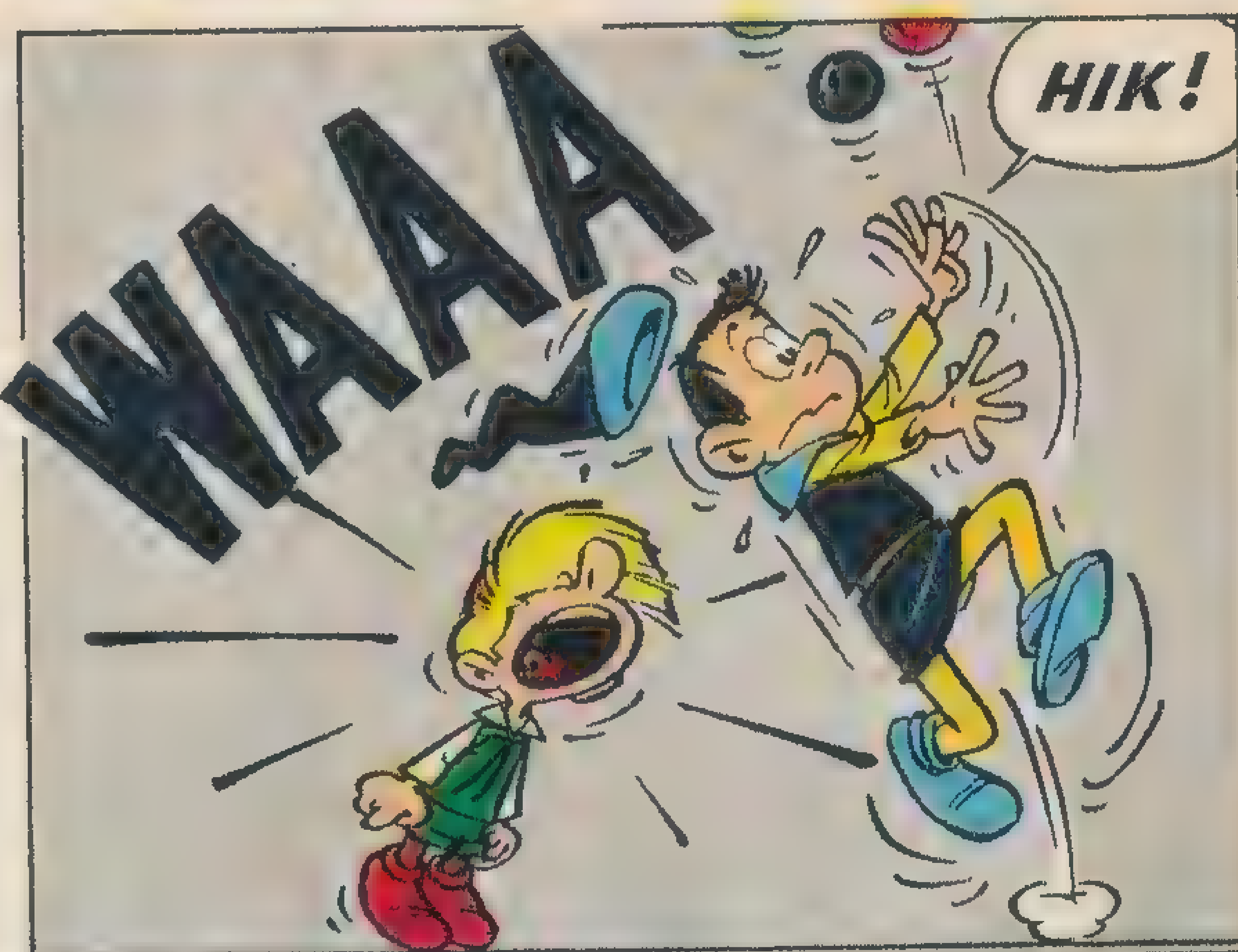

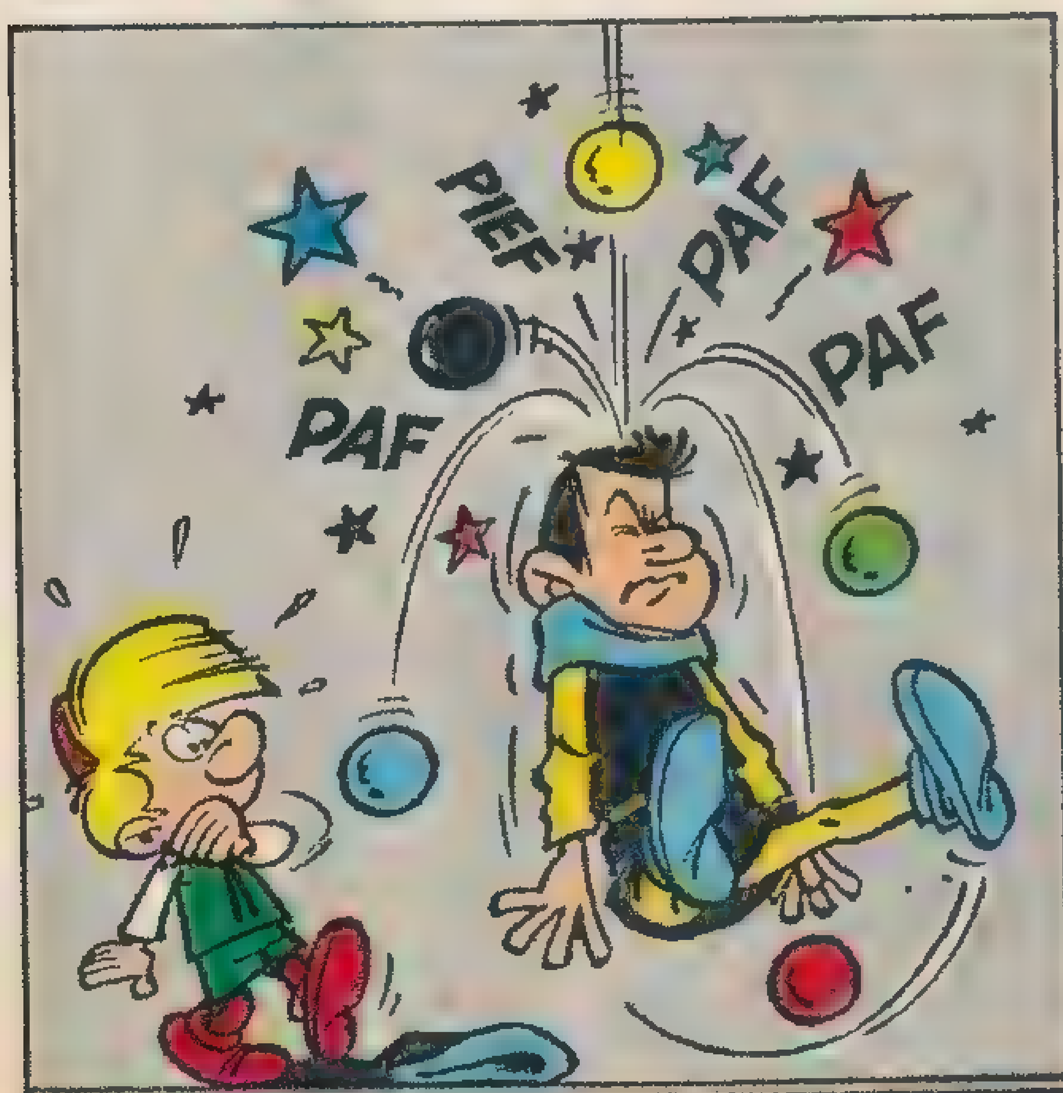

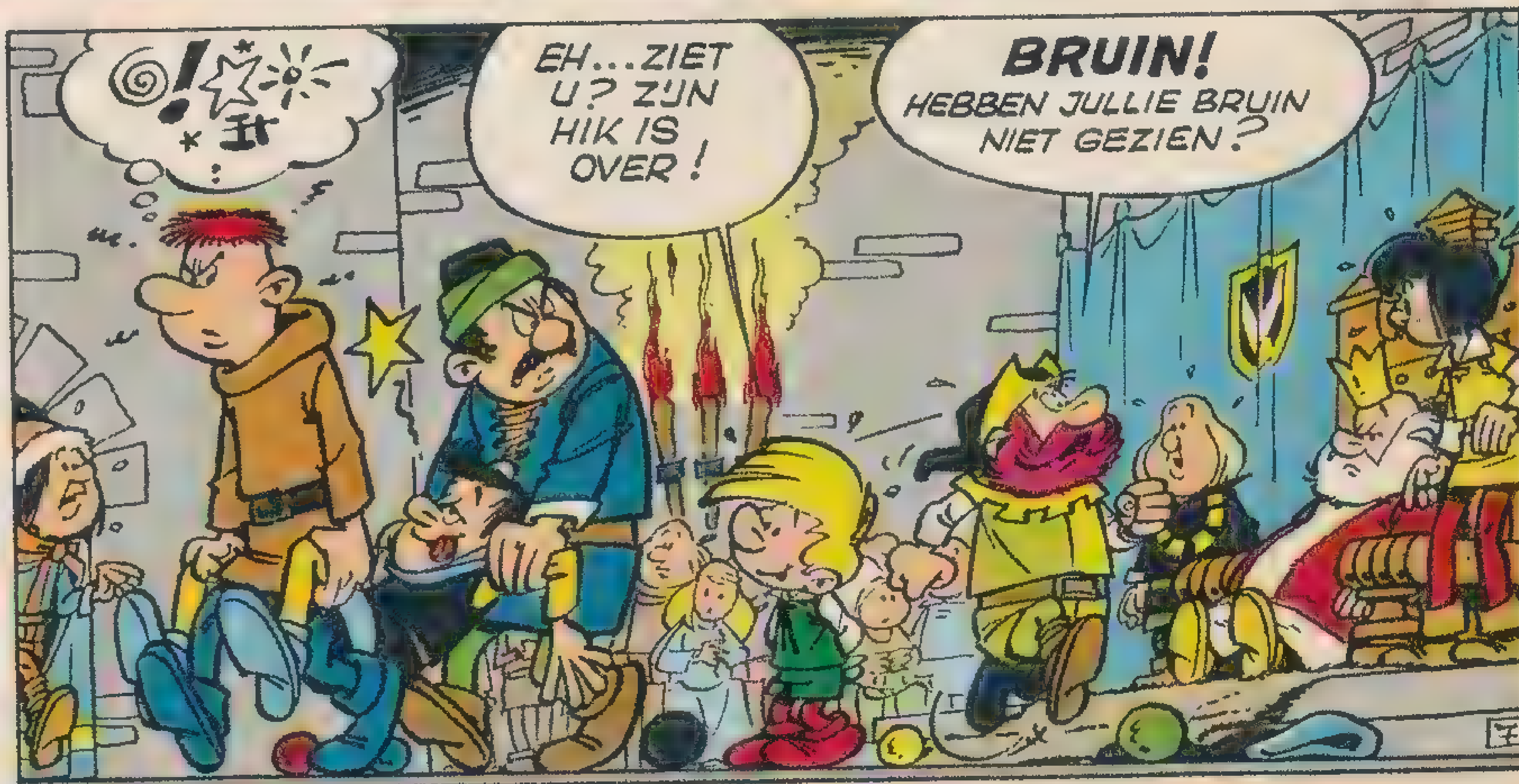

LAND

Om de koning, die volkomen lusteloos is, aan het lachen te brengen, hebben Johan en Pirrewiet een reizend circus laten komen...

DOOR Peyo

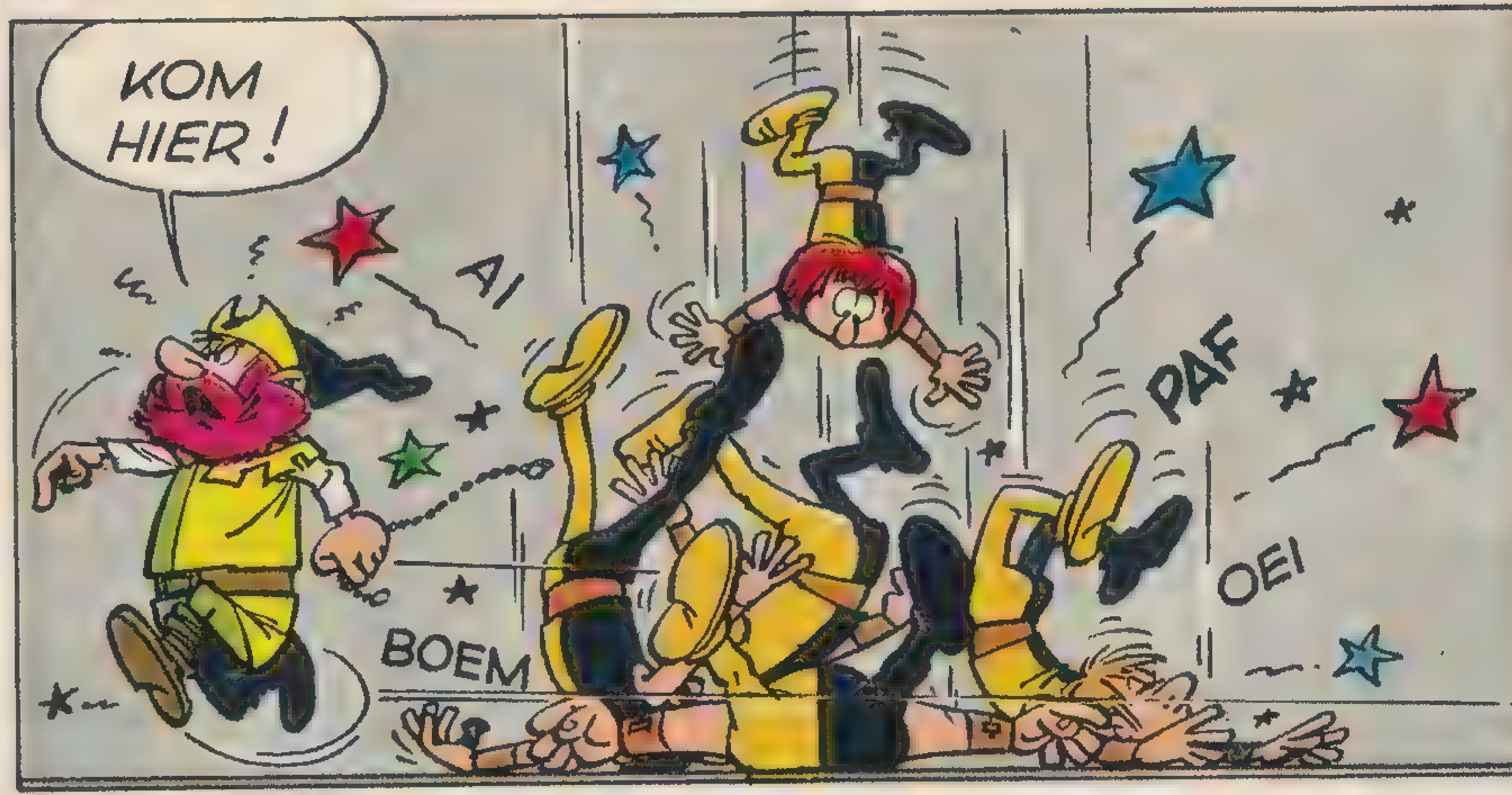

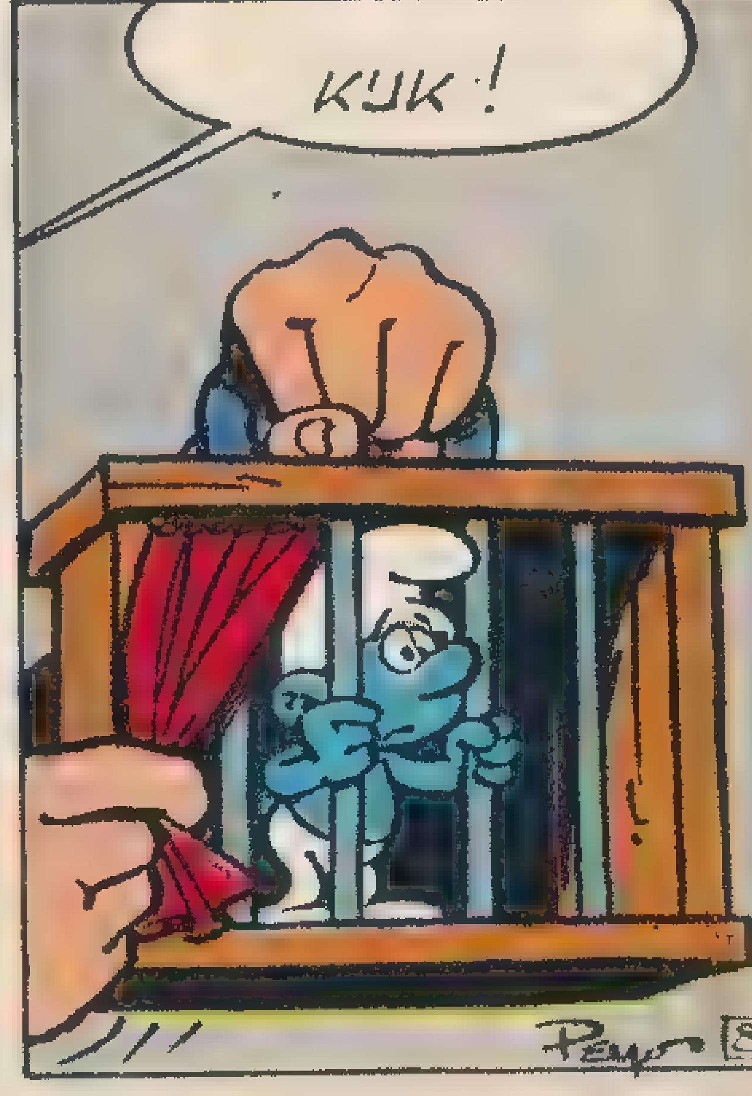

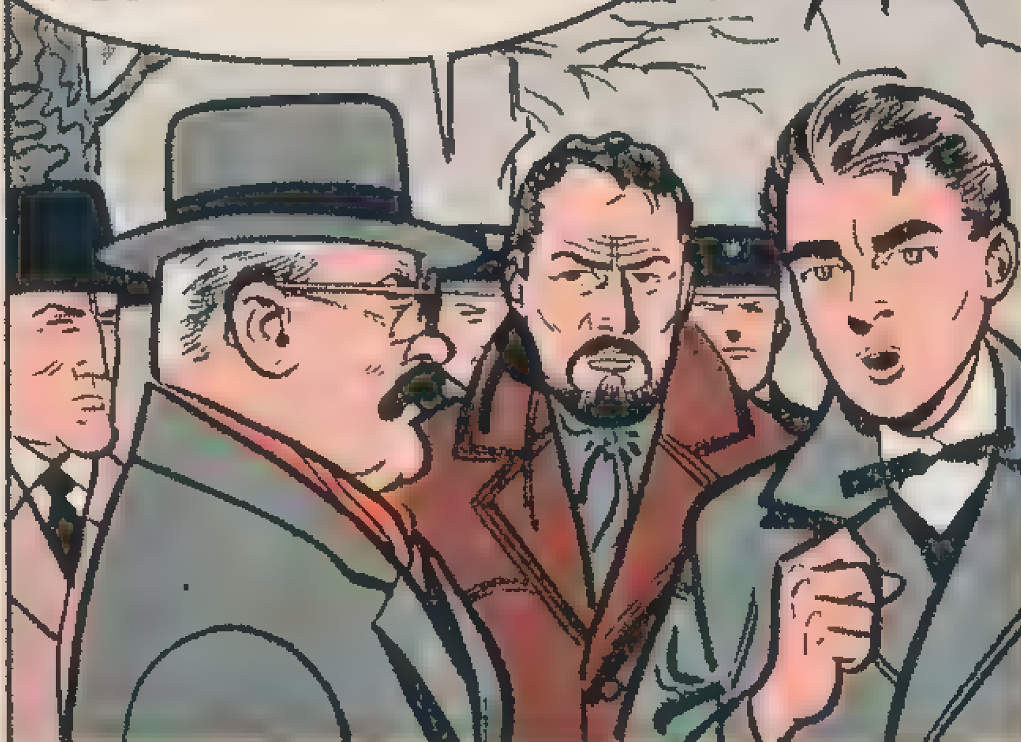

Wordt vervolgd

FLIP FLINK

DE ZEVEN STEDEN

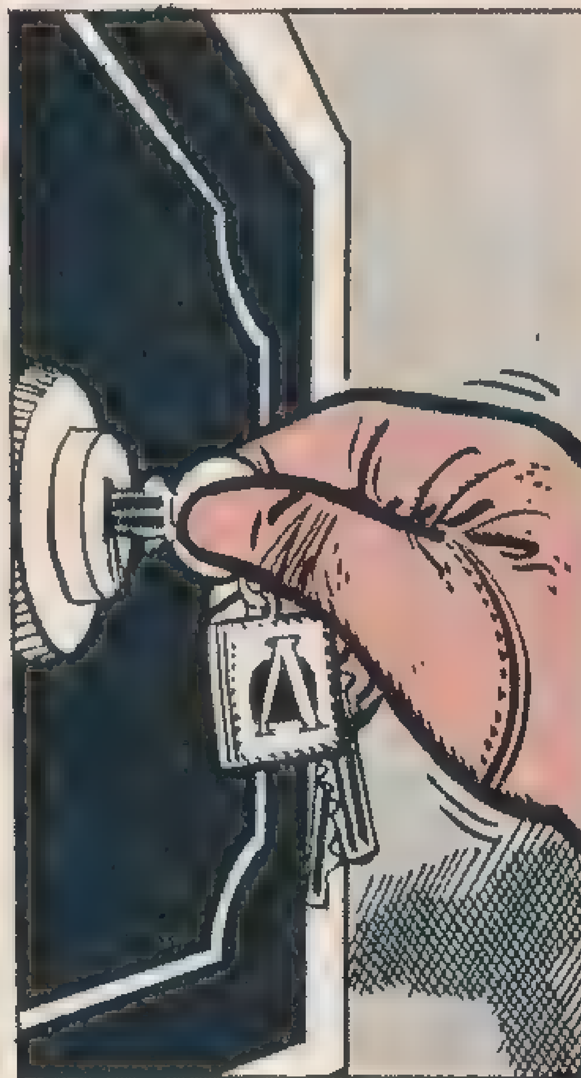

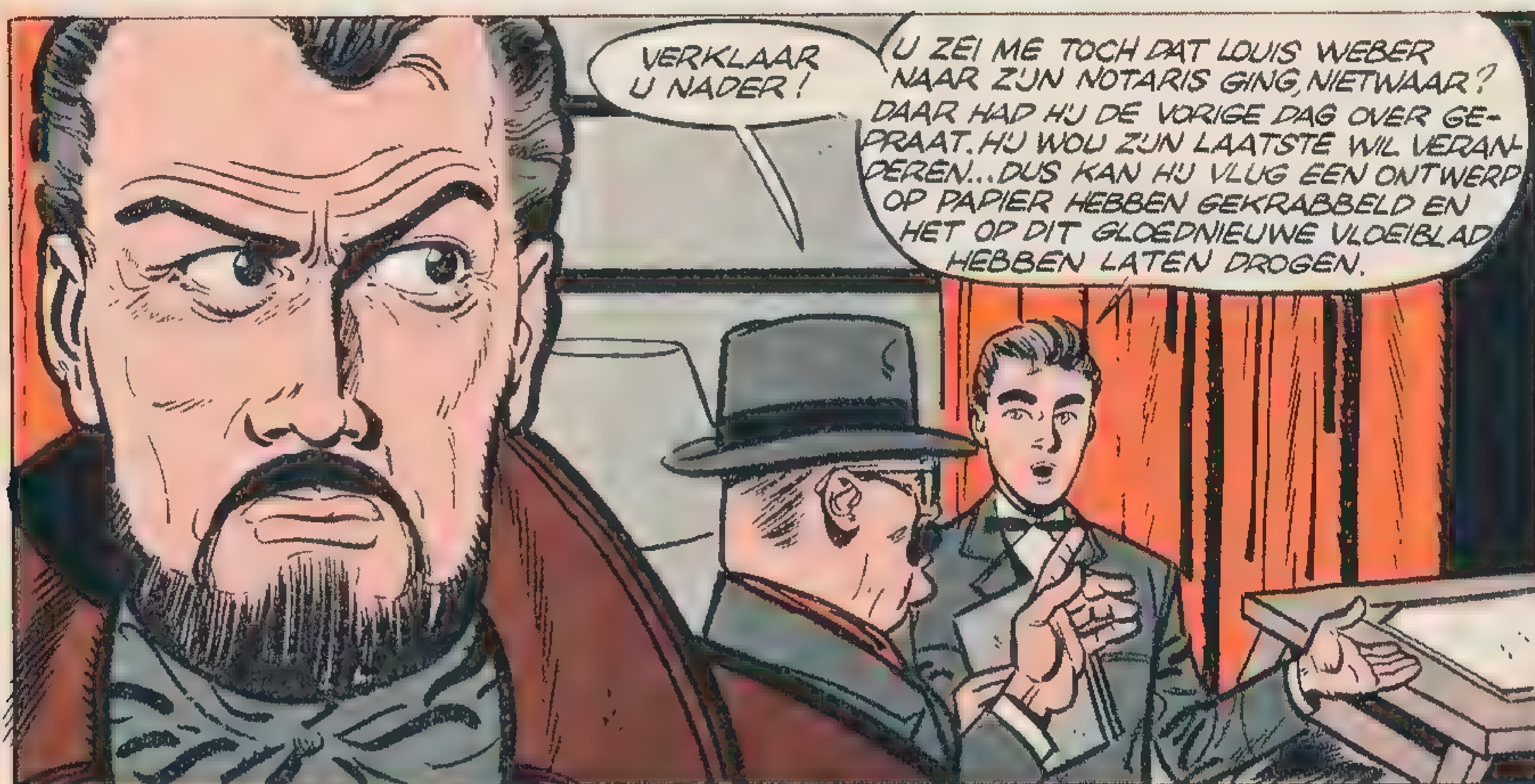

VAN·CIBOLA·

EDDY PAAPE
J.-M. CHARLIER

Flink heeft het bewijs geleverd dat de zoon van de vliegtuigfabrikant Weber nog in leven is. Flip is net aan een aanslag ontkomen en verneemt de dood van Weber.

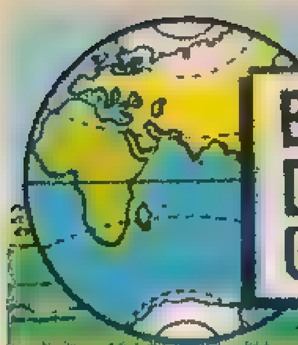

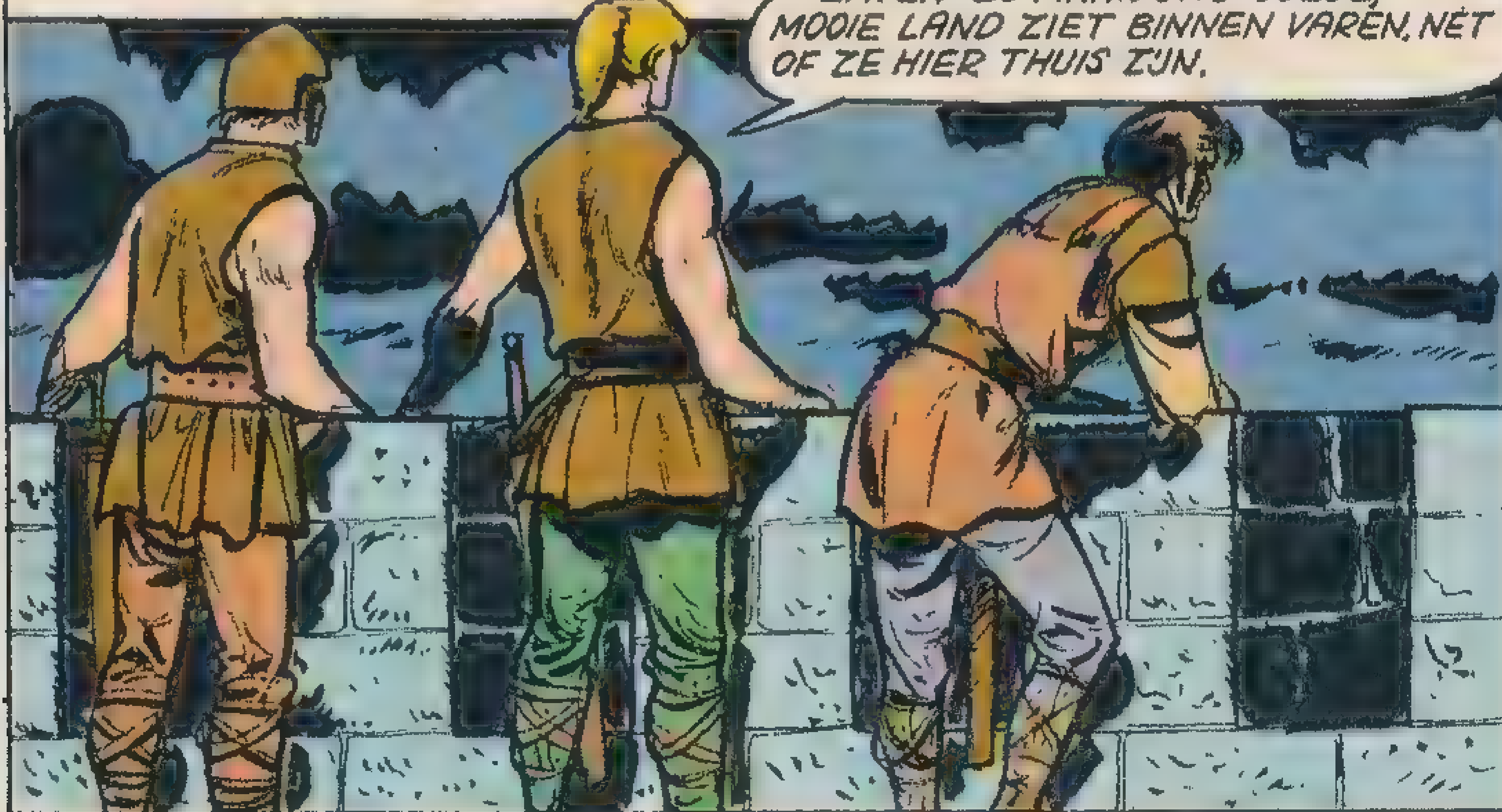
Wordt vervolgd

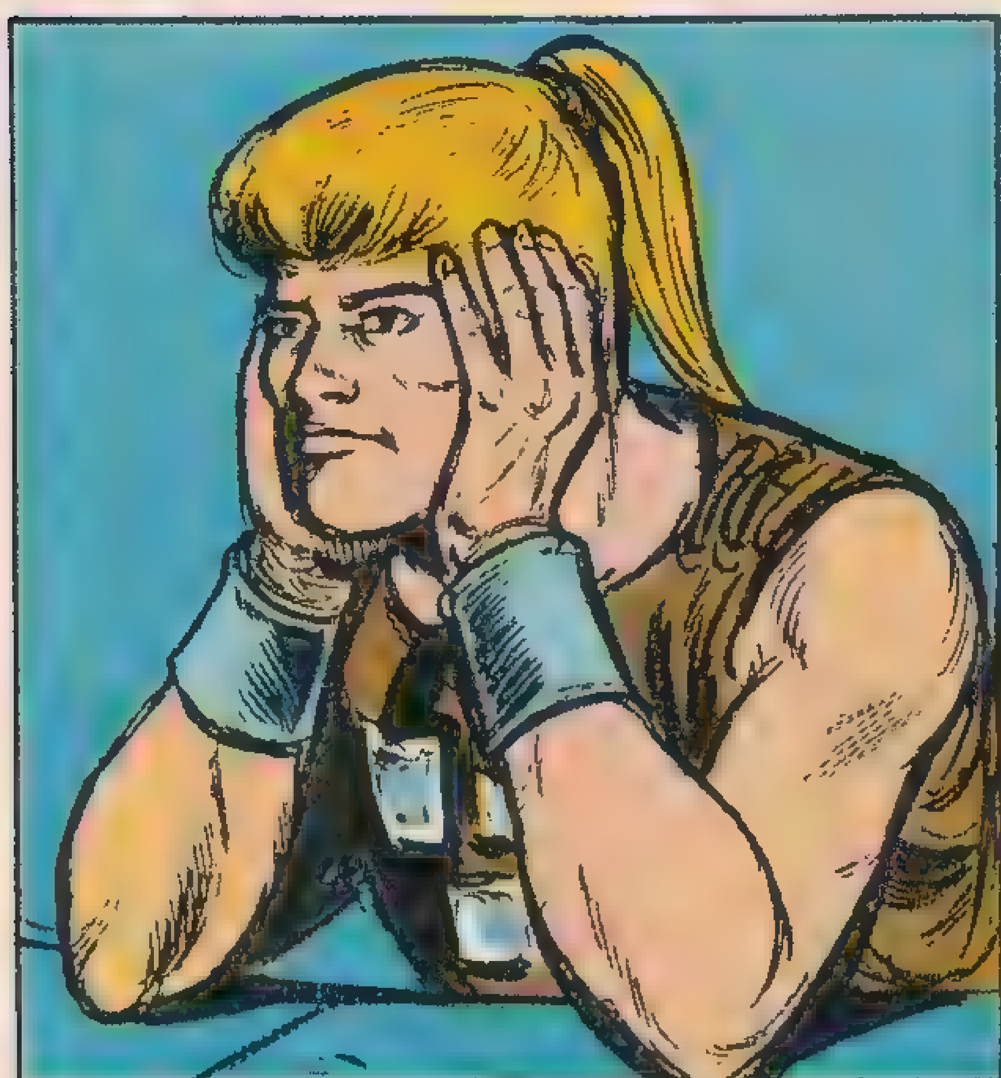

TIMOER

DOOR SIRIUS

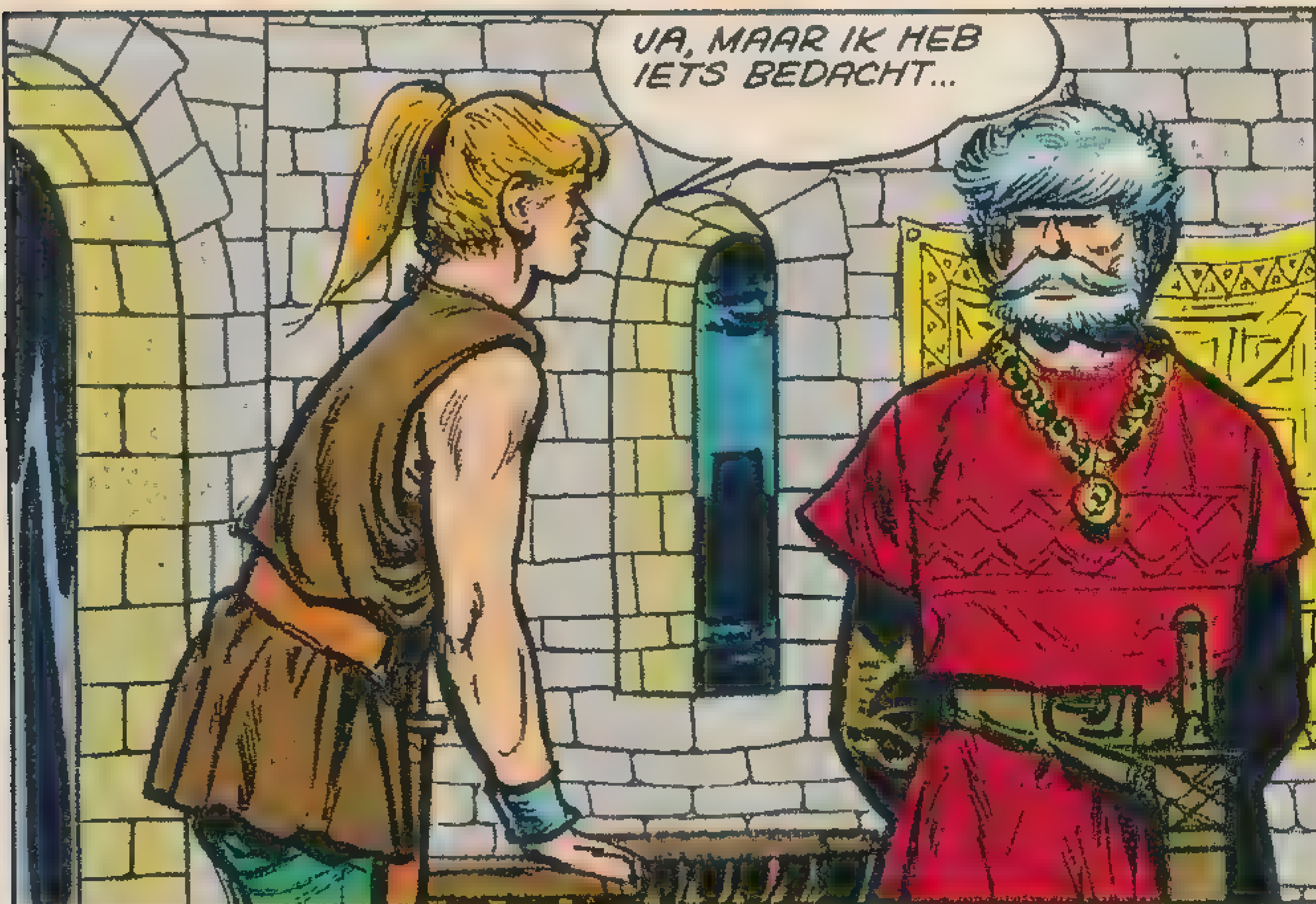

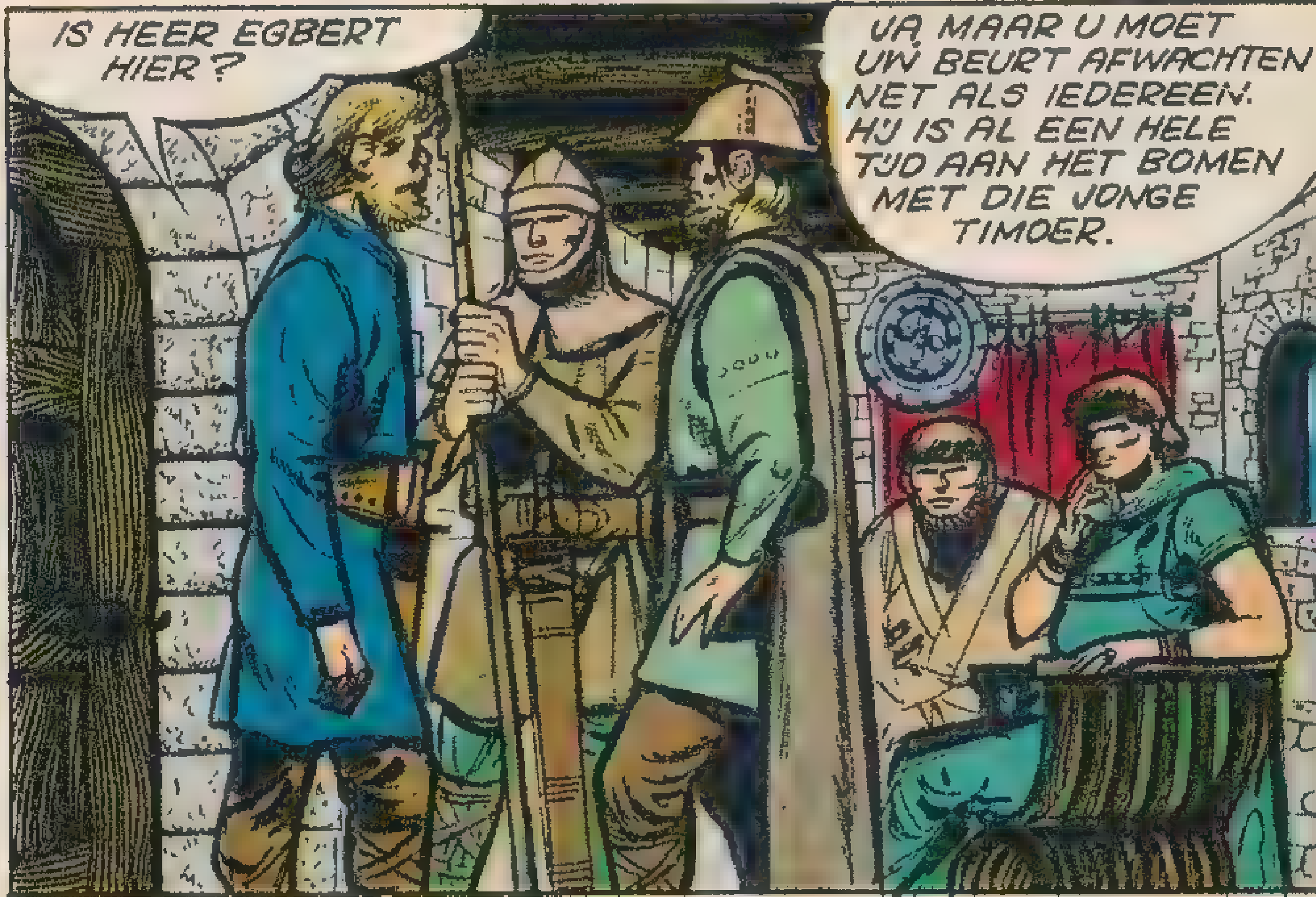

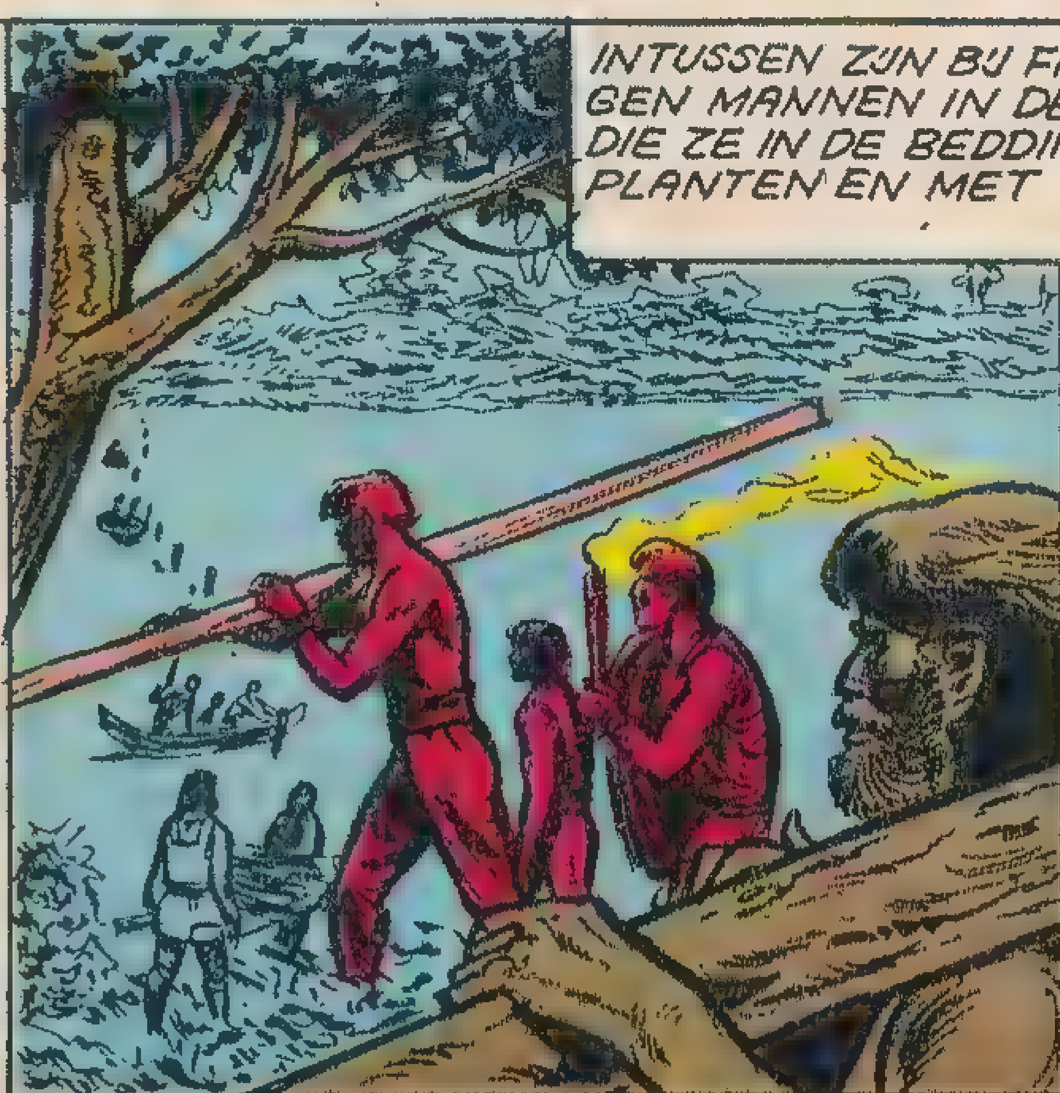
ONRAAD OP DE RIVIER

Timoer kan de Vikingen niet zo maar doorlaten zonder ze aan te vallen...

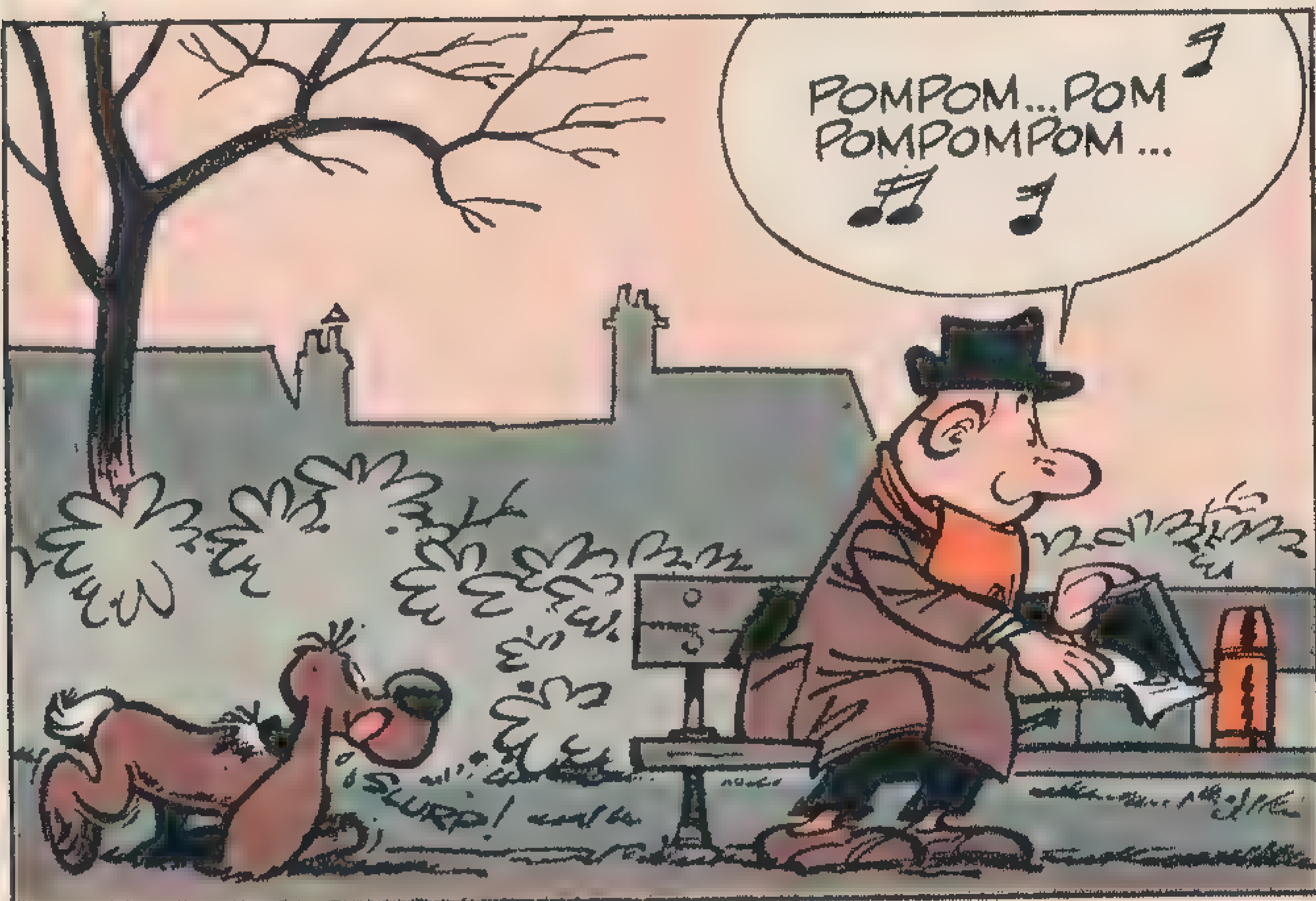

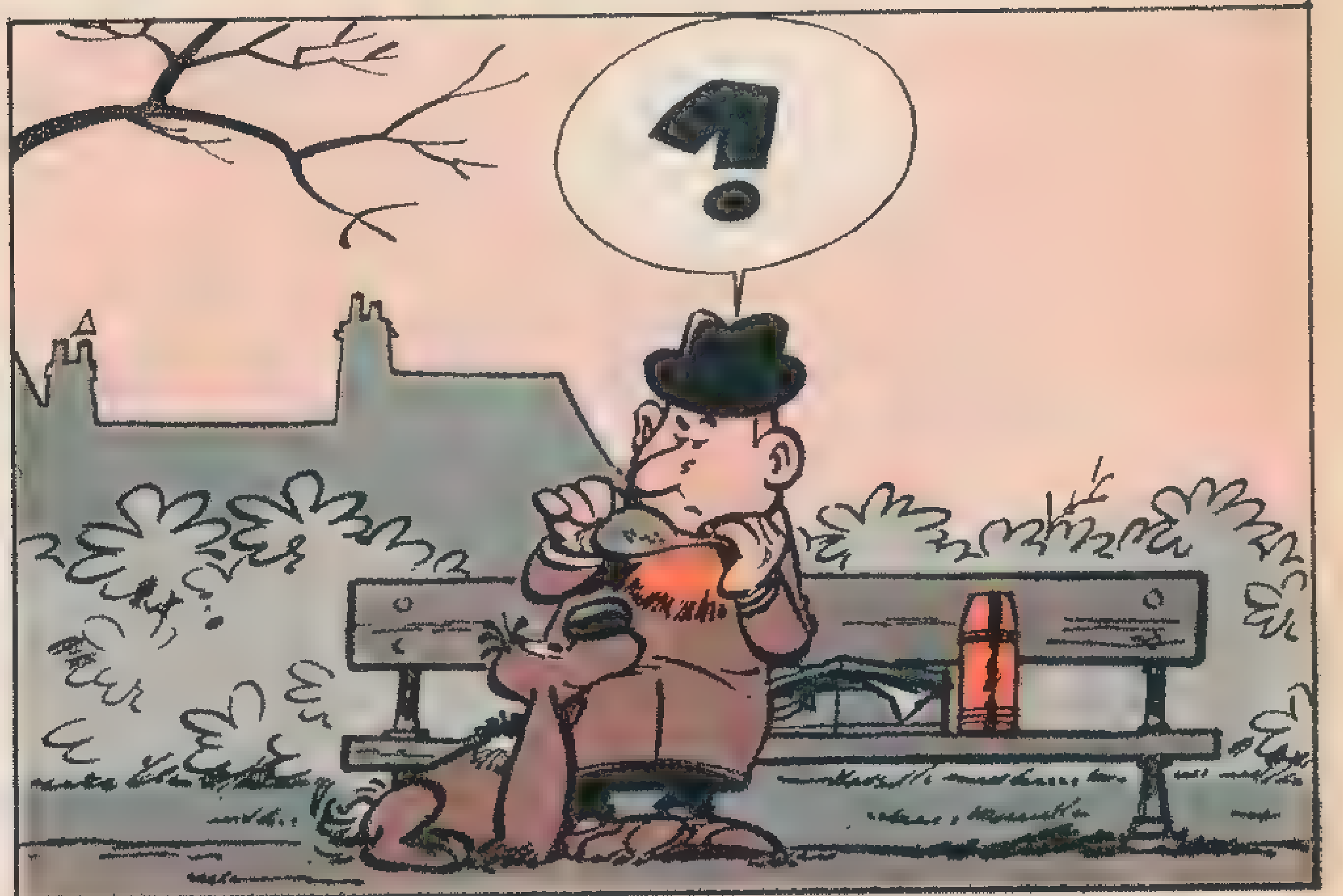

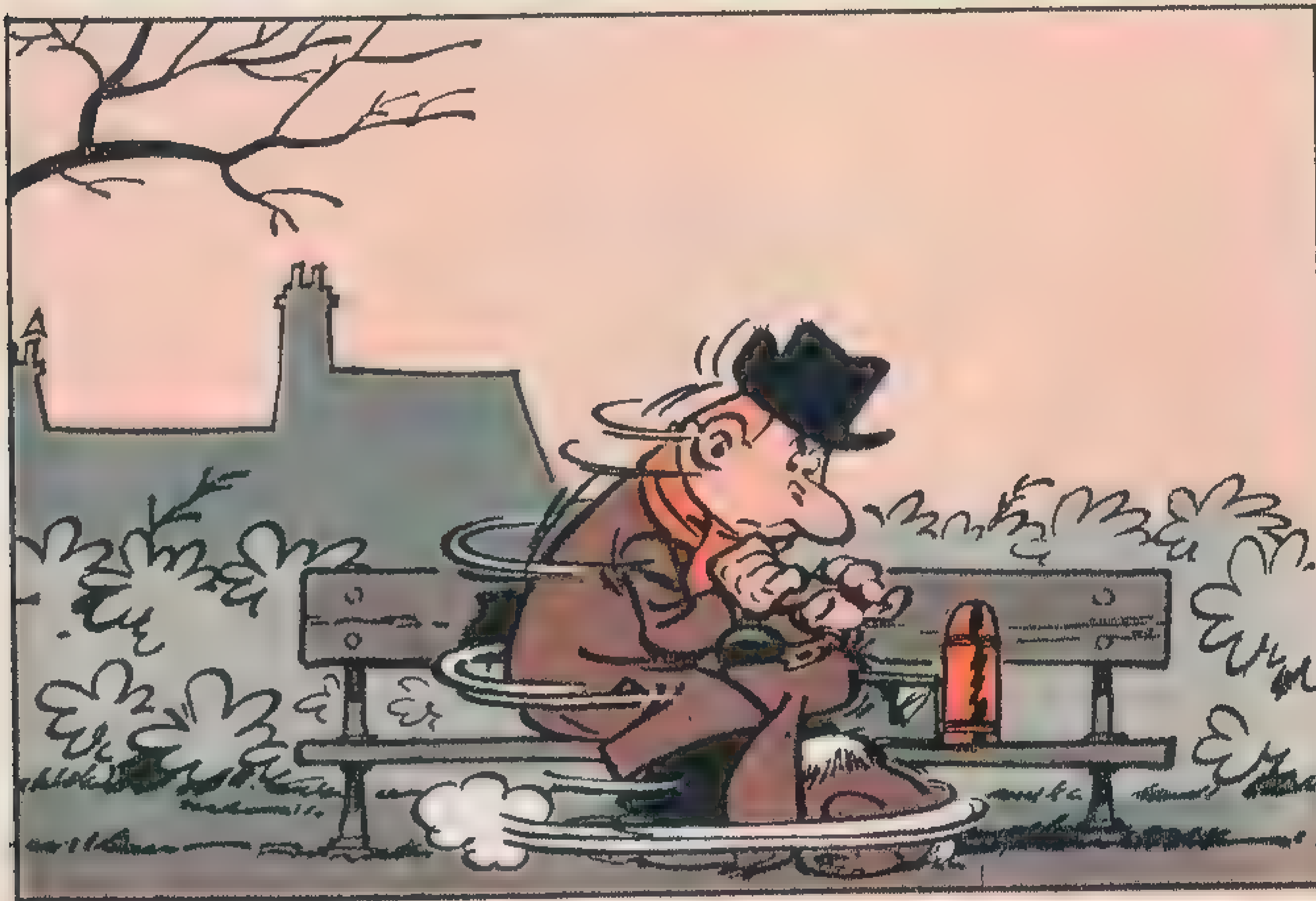

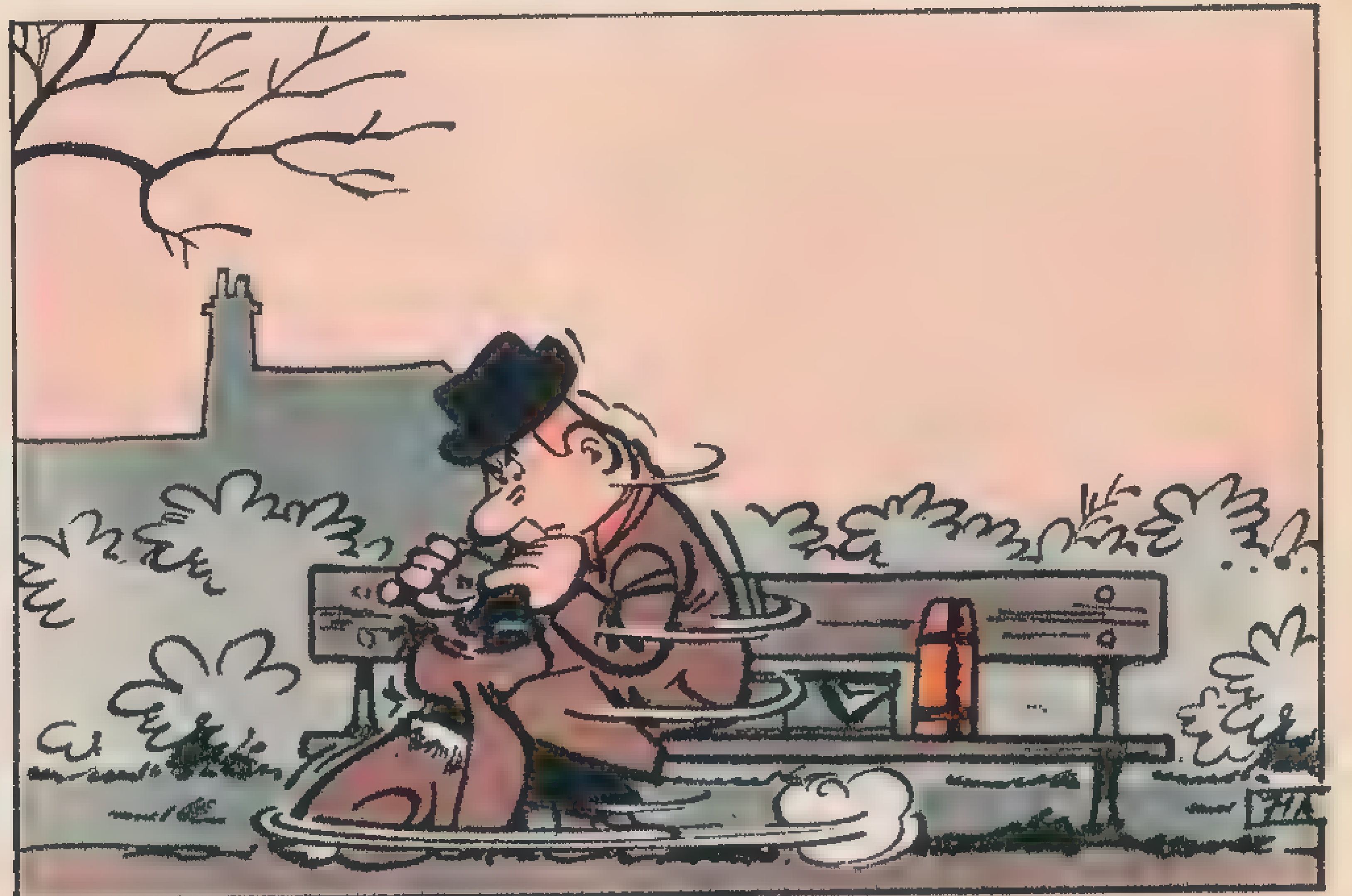
Wordt vervolgd

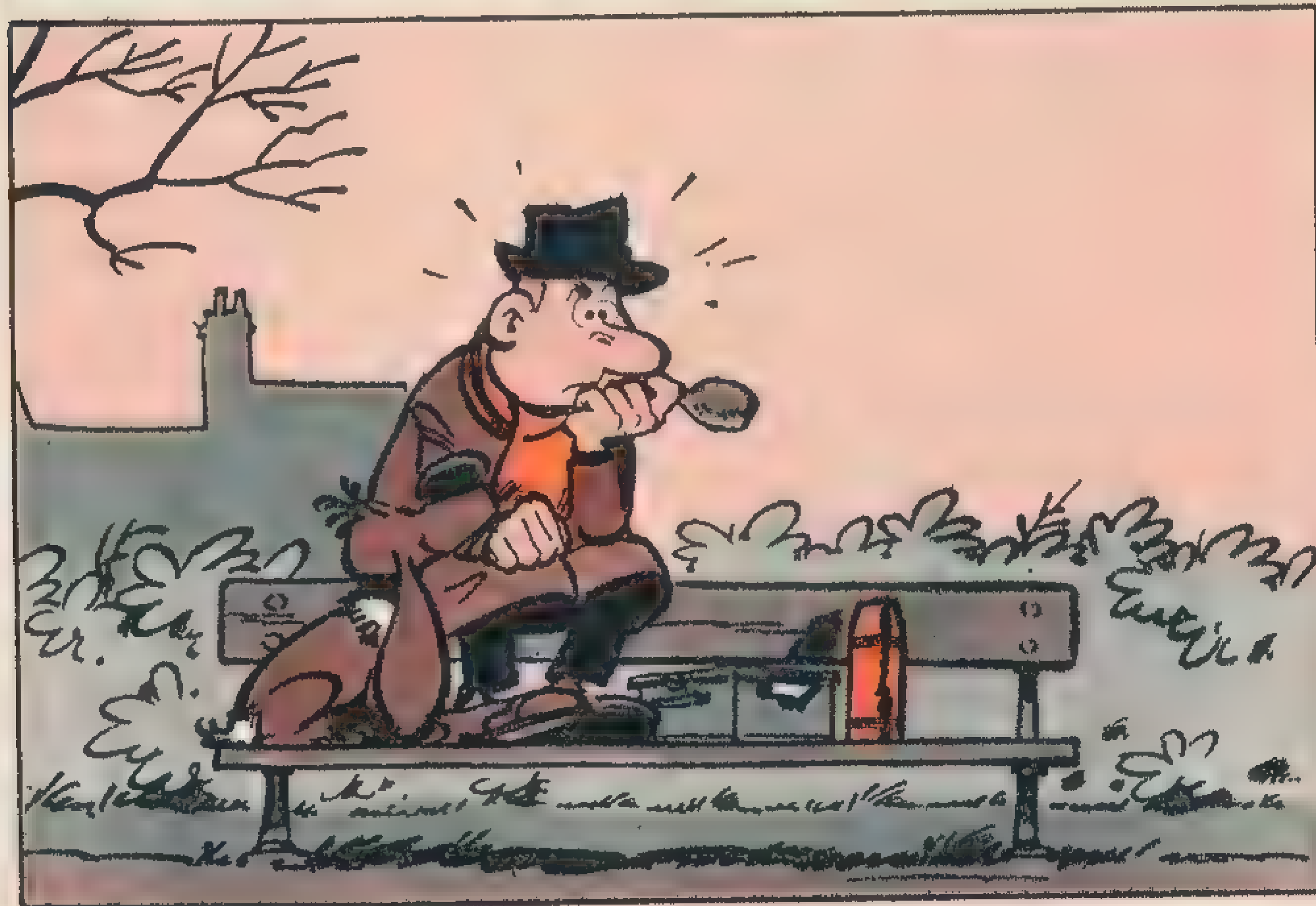
Bollie en Billie door Roba

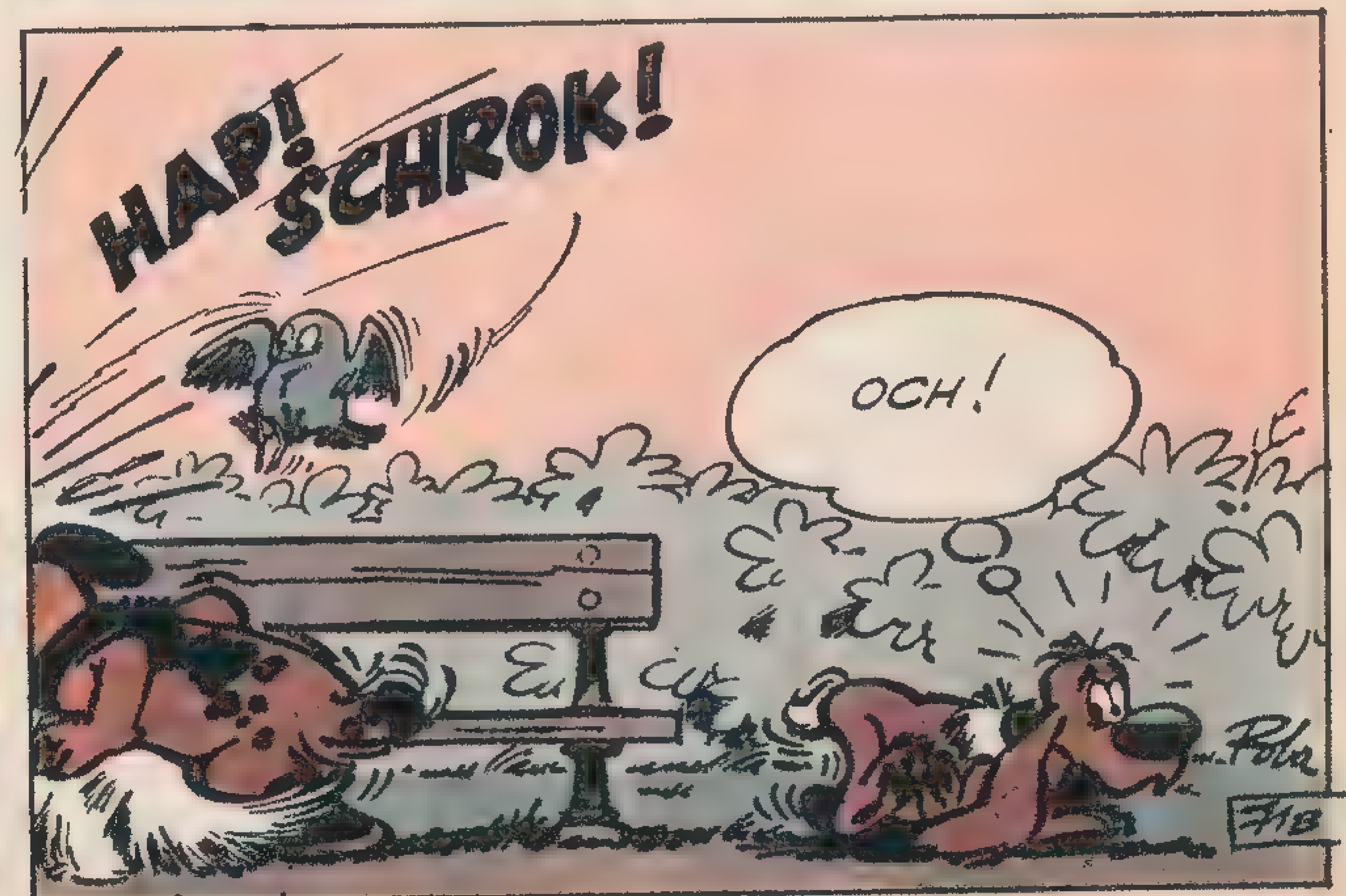

BELANGRIJK

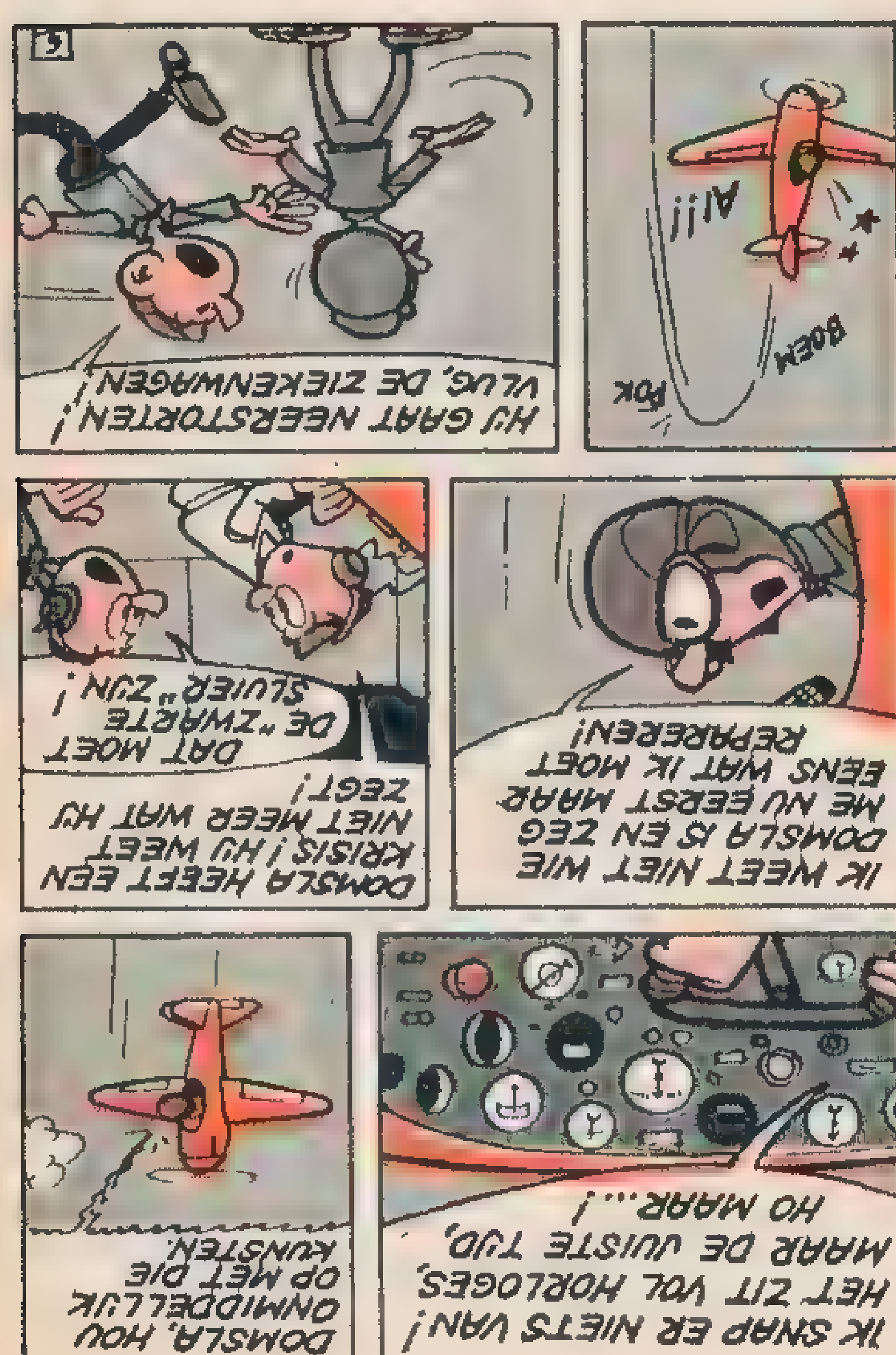
Als je dit micro-boekje wilt maken, houd je dan precies aan de aanwijzingen. Als je alles gevouwen hebt, moet je een nietje in het midden slaan. Als je dat niet hebt, kun je wel een draadje gebruiken. Daarna moet je de bladzijden met een mes of een schaar opensnijden.

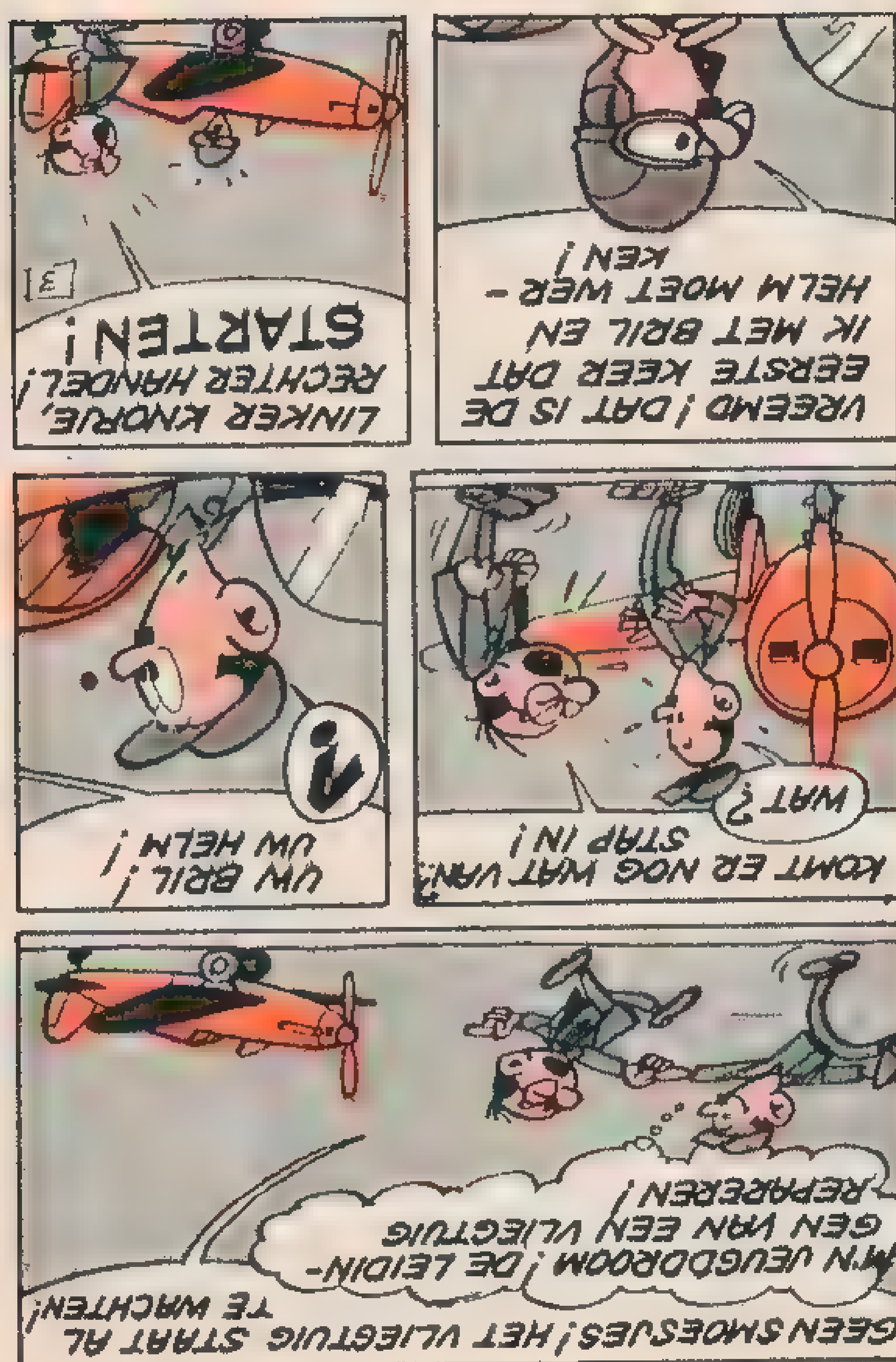
Bewaar dit micro-boekje zorgvuldig. Er zullen er nog meer komen, en na verloop van tijd heb je dan 'n prachtige micro-bibliotheek.

De volgende week :

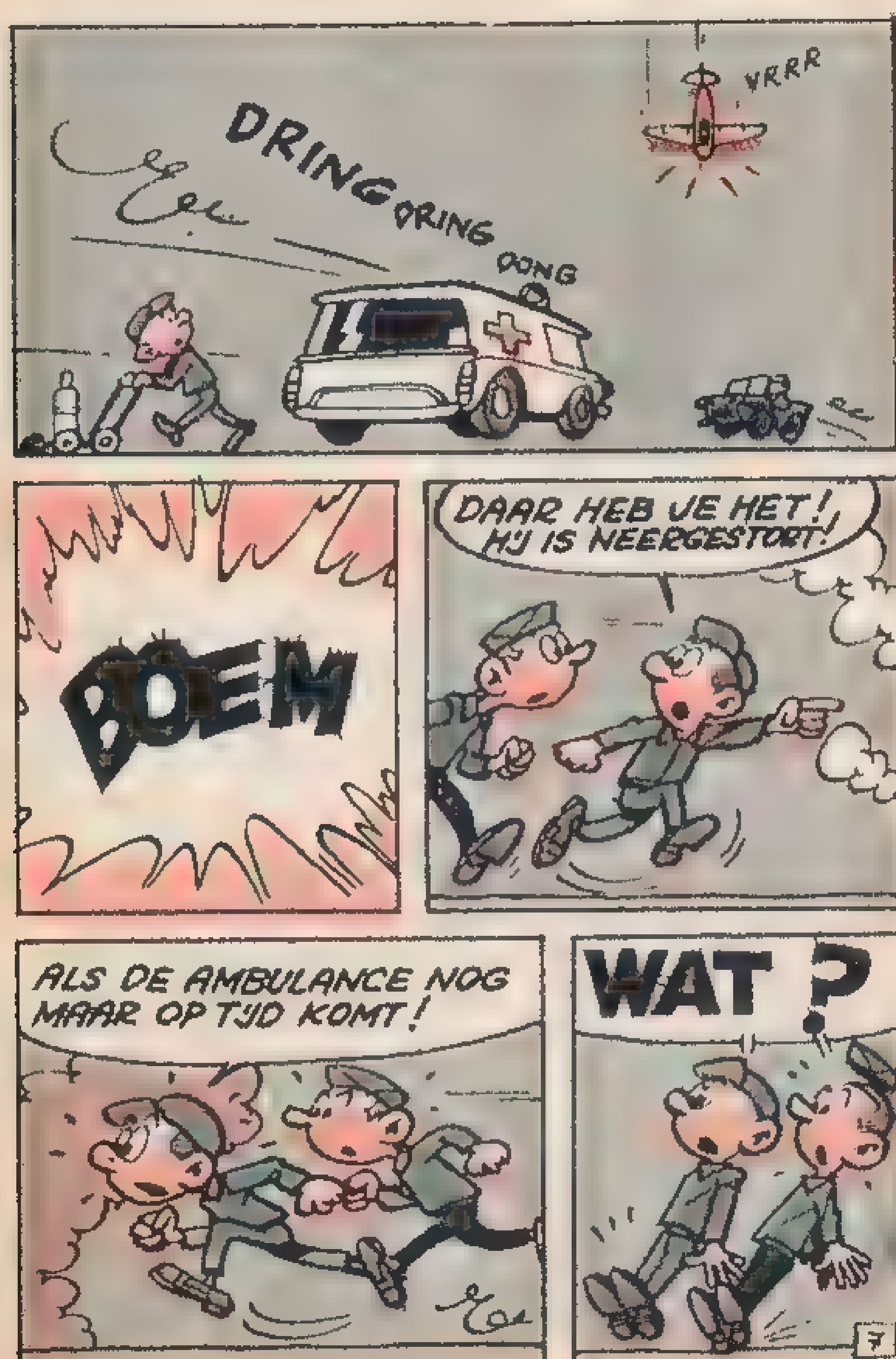
UITTOCHT NAAR DE WOESTIJN

door DEGOTTE

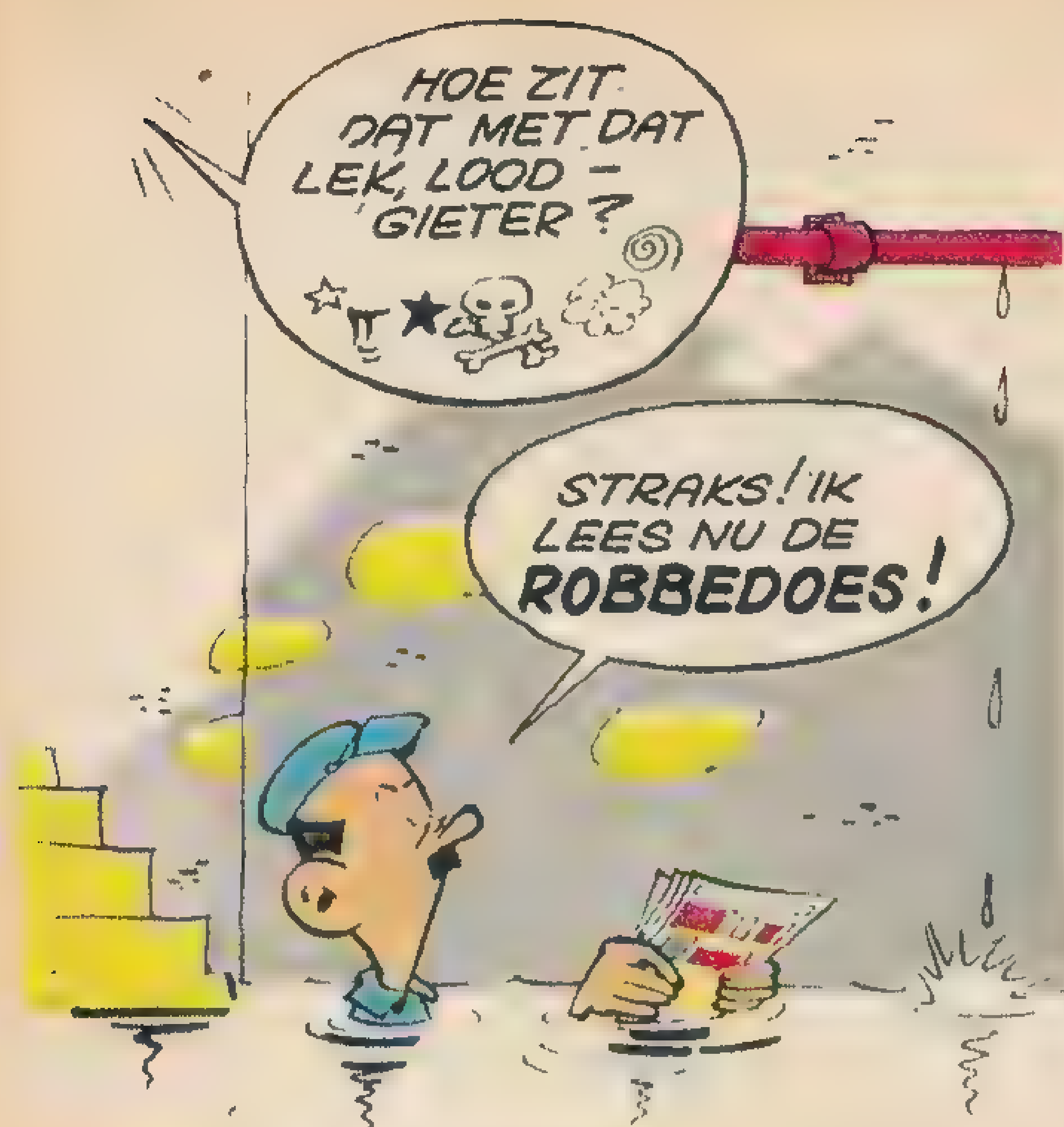

DUPUIS
BRUSSEL — DEN HAAG
PARIJS — MONTREAL

Pas op voor de Vliegende Loodgieter

MICRO-BIBLIOTHEEK ROBBEDOES

PAS OP VOOR DE VLIEGENDE LOODGIETER!

EEN GESCHIEDENIS VOL LEKKEN DOOR

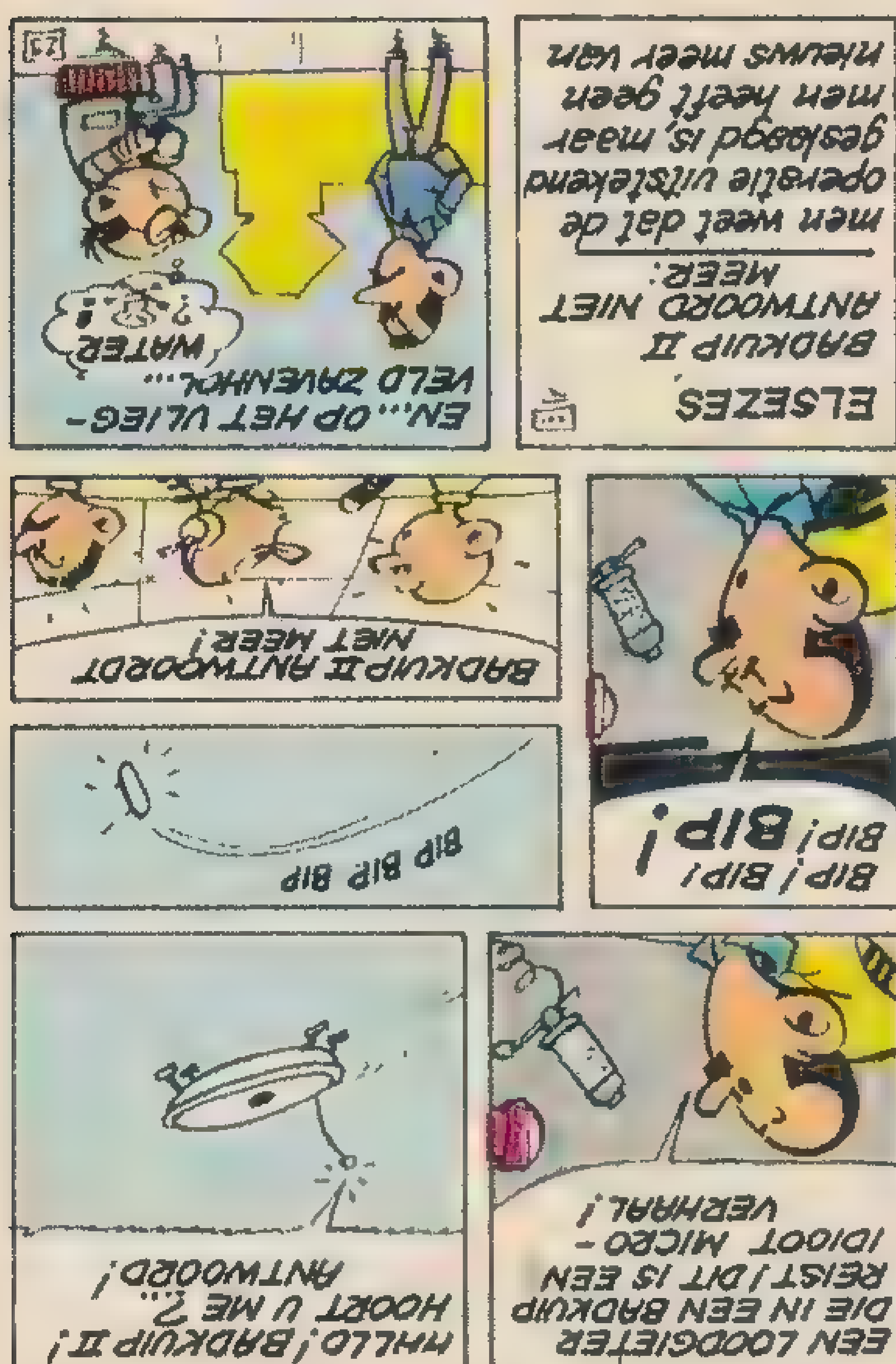

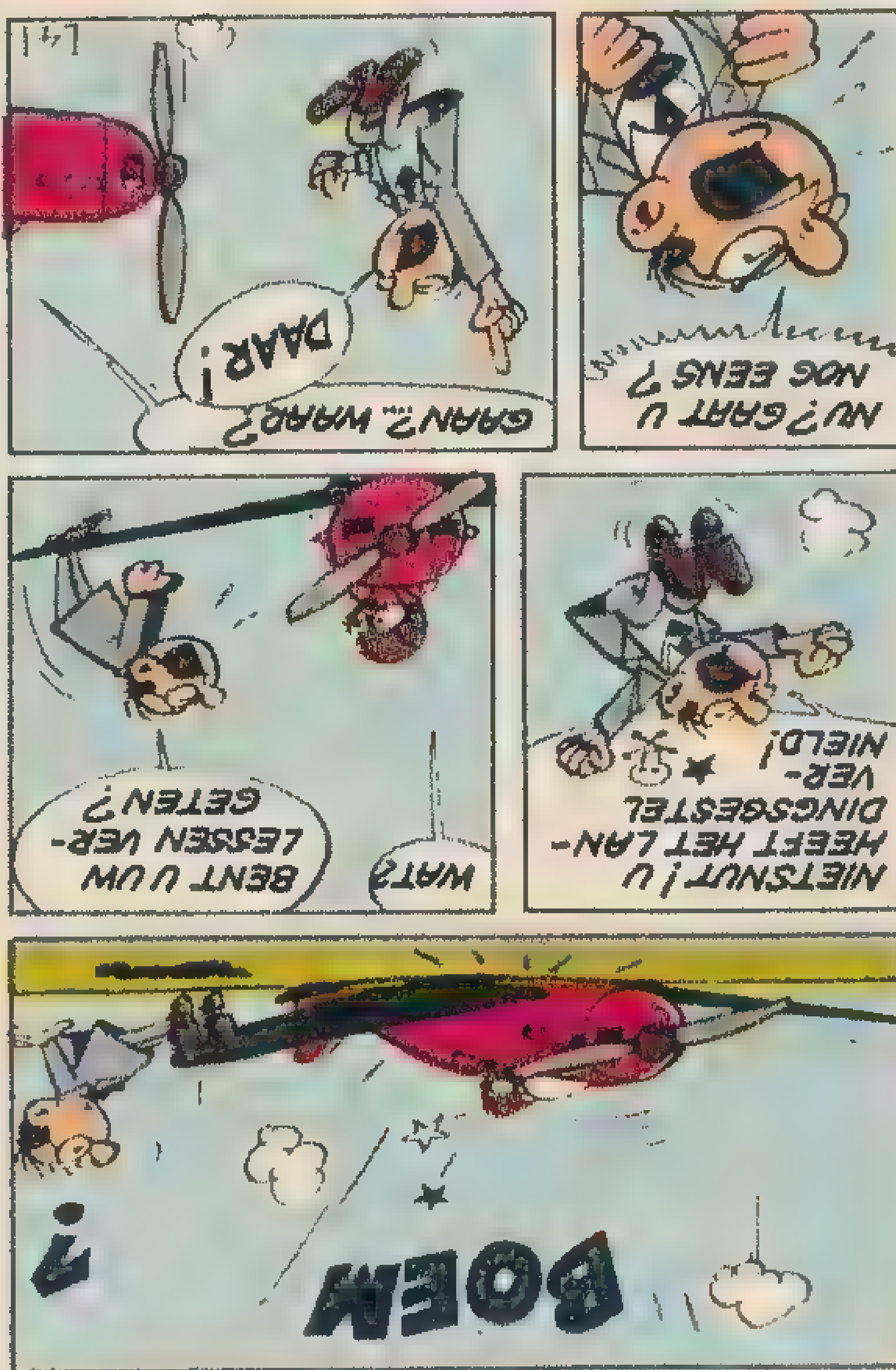
— 12 —

2 MAAK HIER DE TWEEDE VOUW

- 31 -

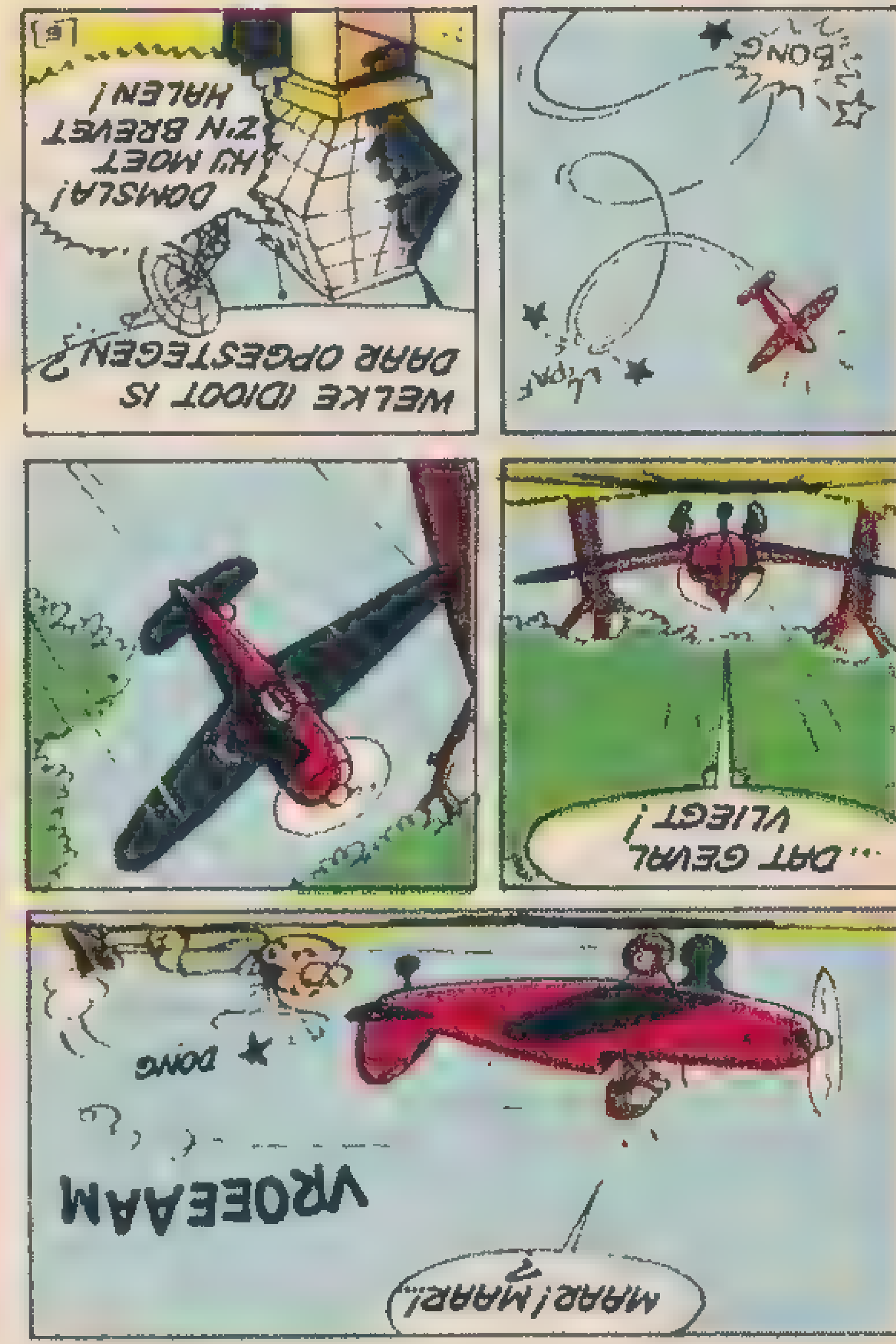

— 6 —

HIER VOUWEN — 4 — NAAR BINNEN

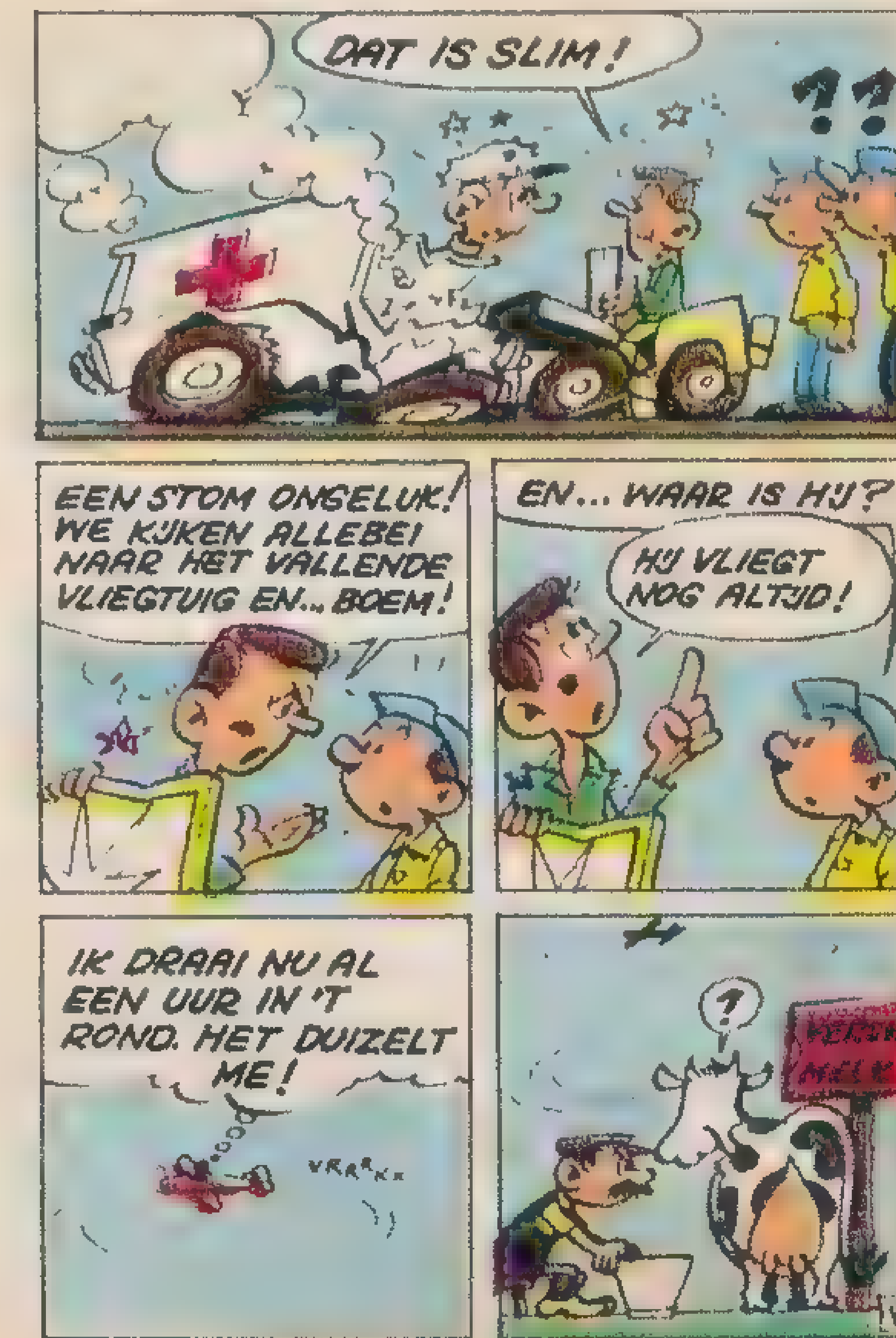
— 7 —

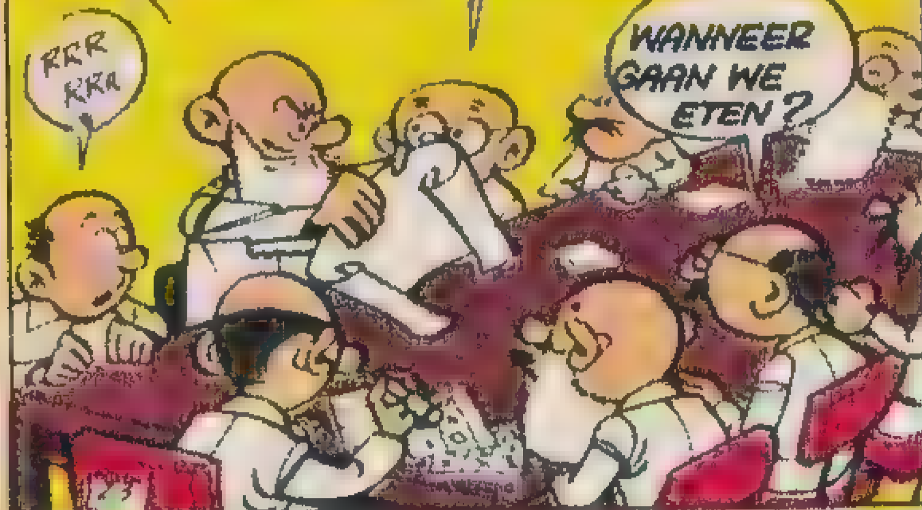
1 DIT IS DE EERSTE VOUW DIE JE MOET MAKEN OM HET MICRO-BOEKJE TE VERWEZE

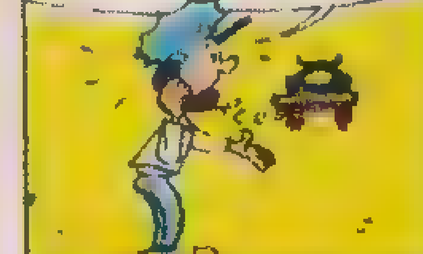

HIER VOUWEN — NAAR BINNEN

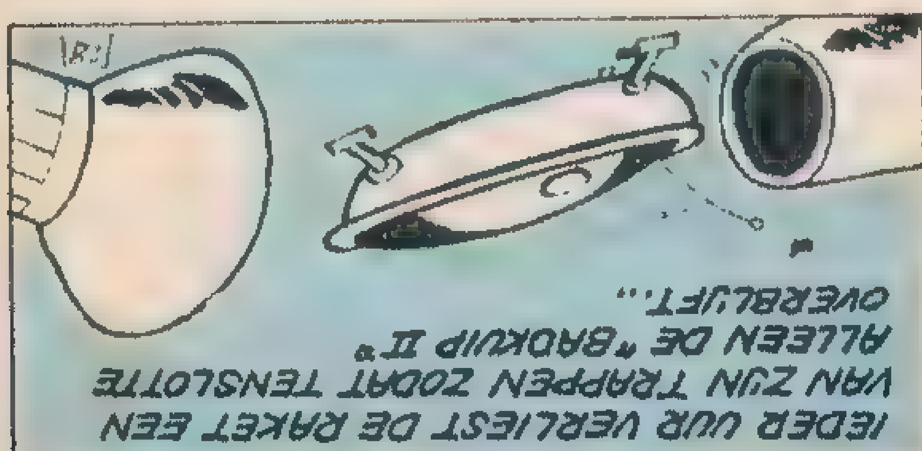

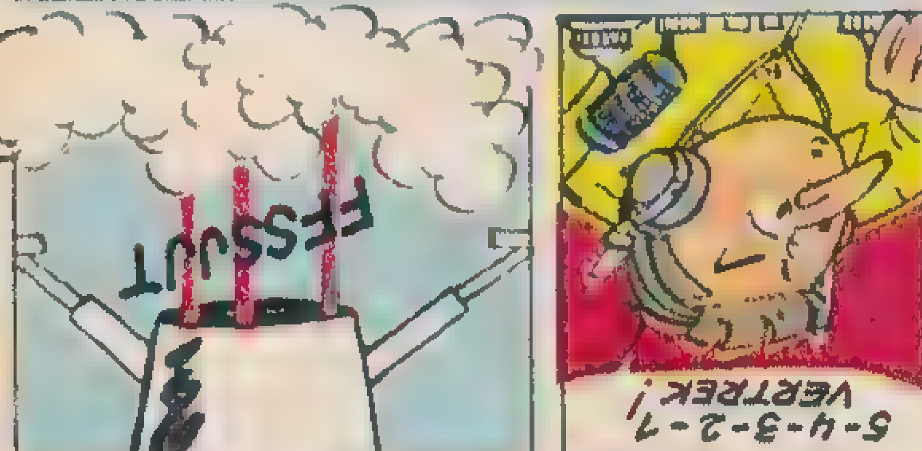

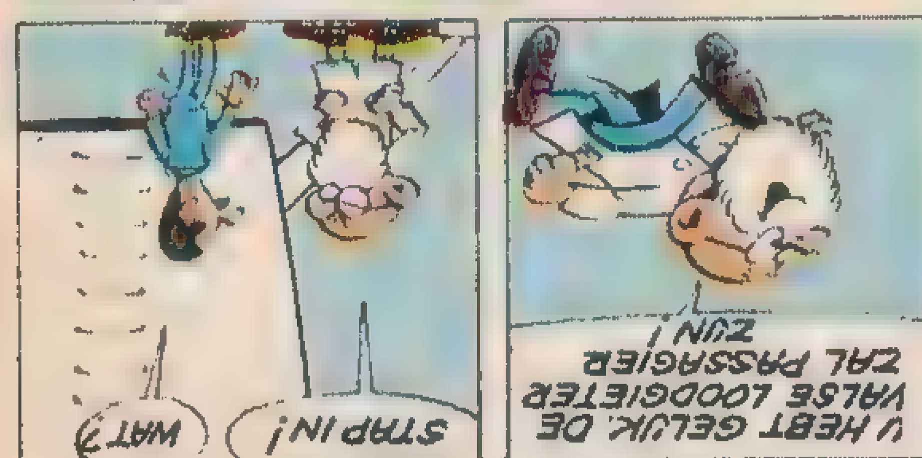

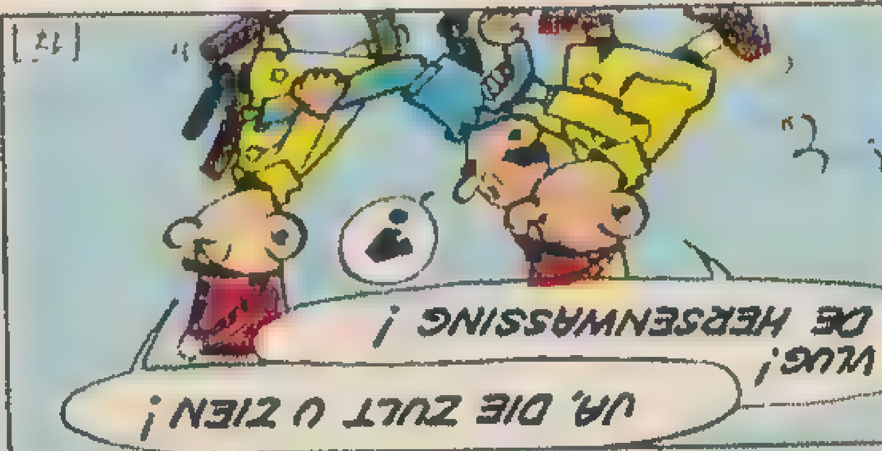
W LET ER OP, DAT DIT DE BUITENKANT VAN DE VOUW IS!

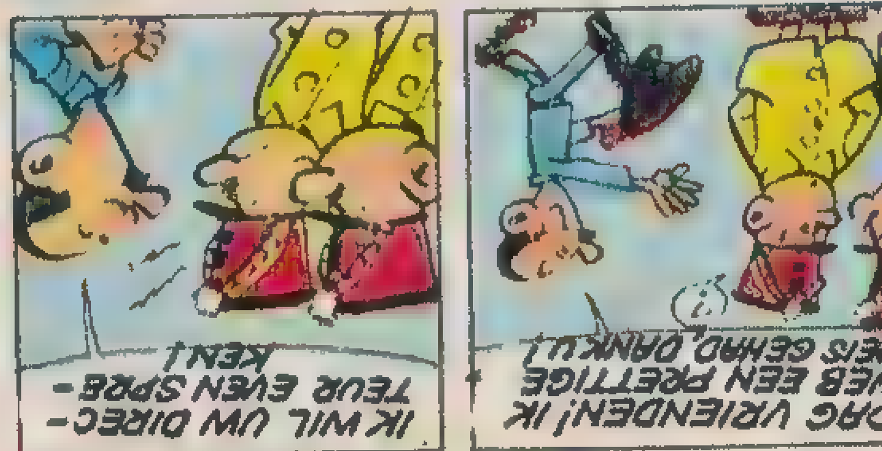

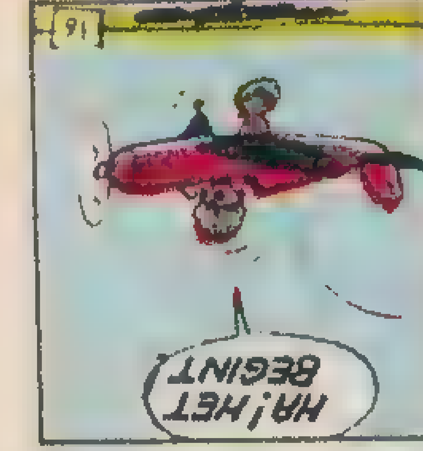

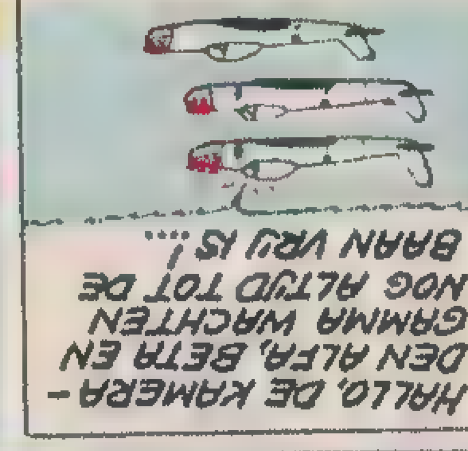
HIER VOUWEN — NAAR BUITEN

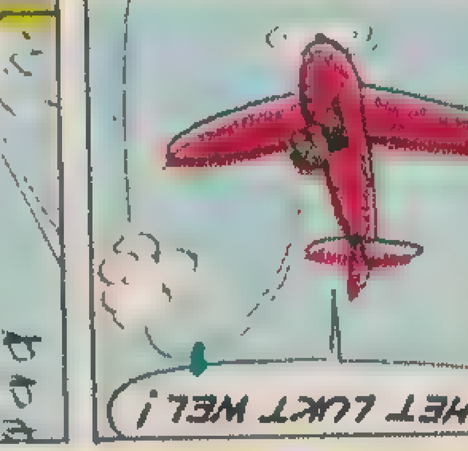

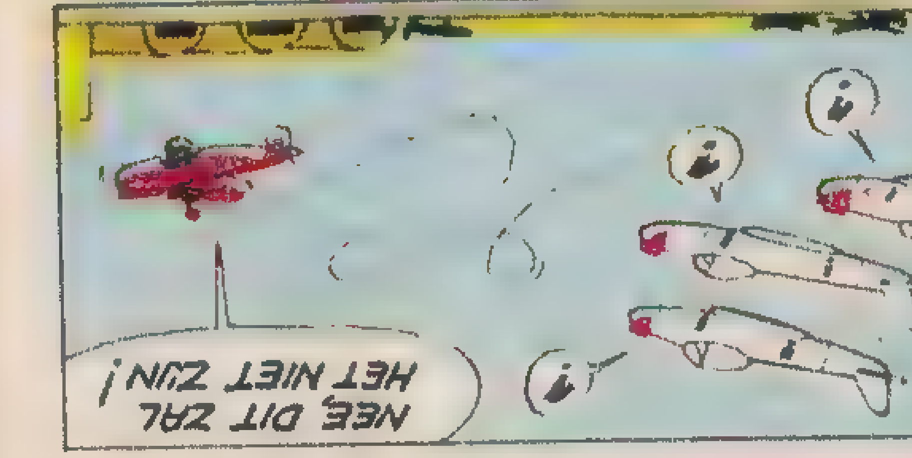

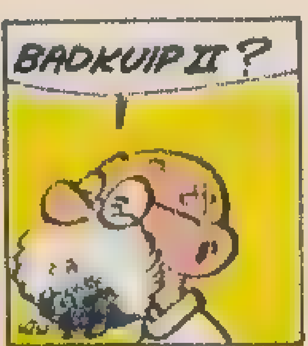

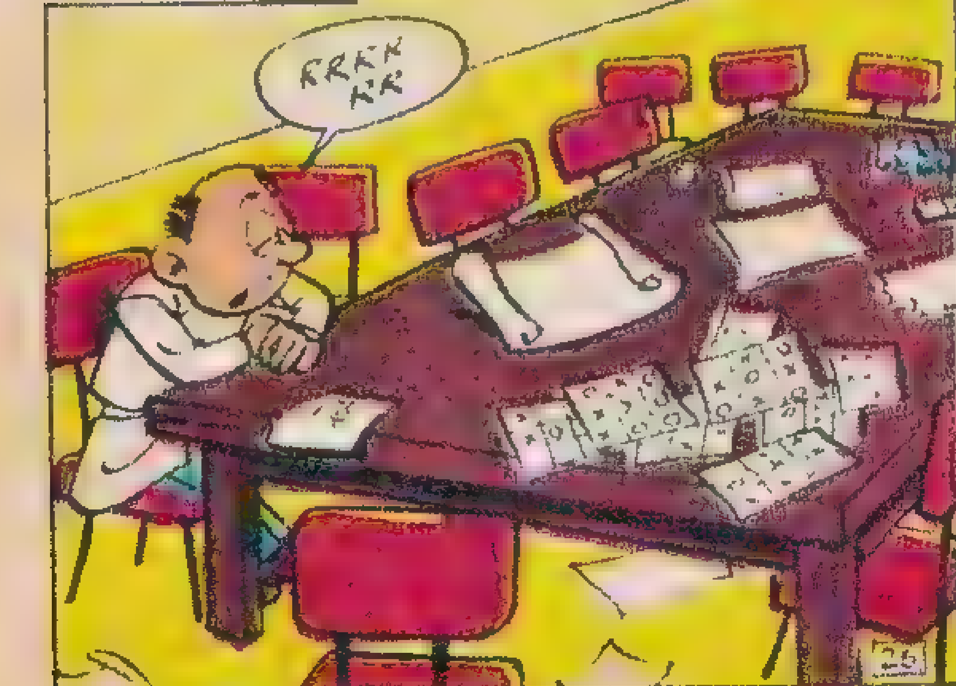

ZENLIJKEN. LET ER OP DAT DIT DE BUITENKANT VAN DE VOUW IS!

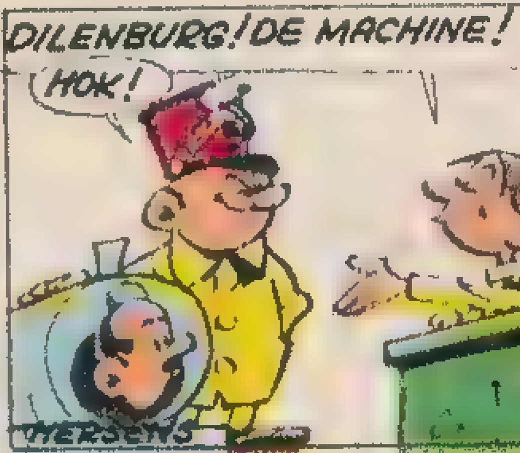

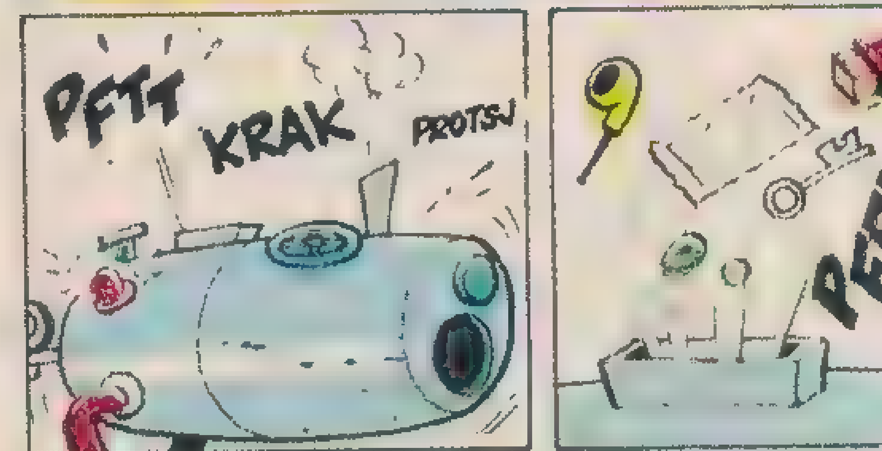

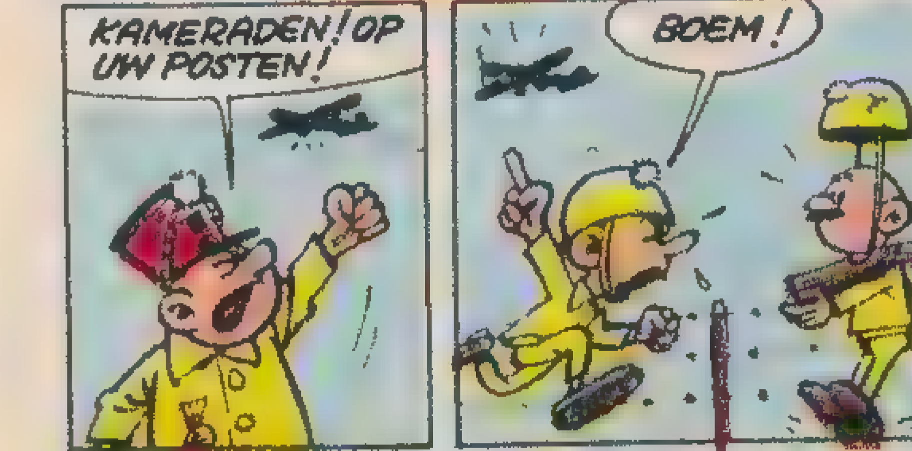

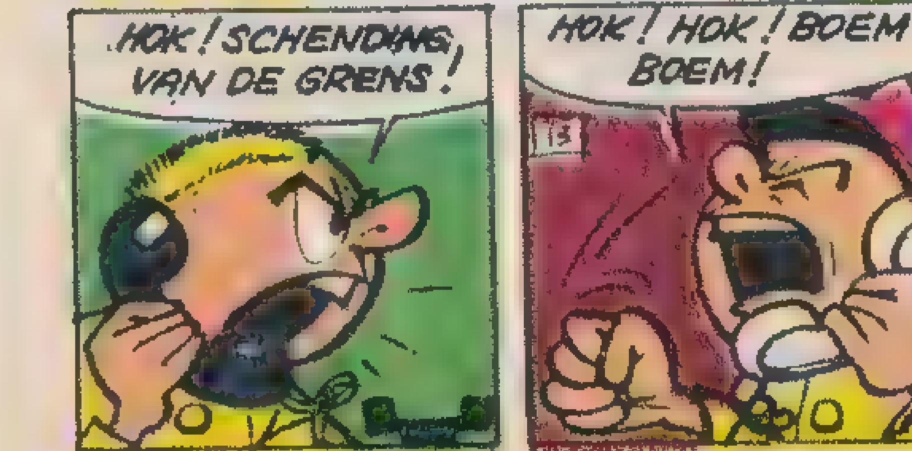

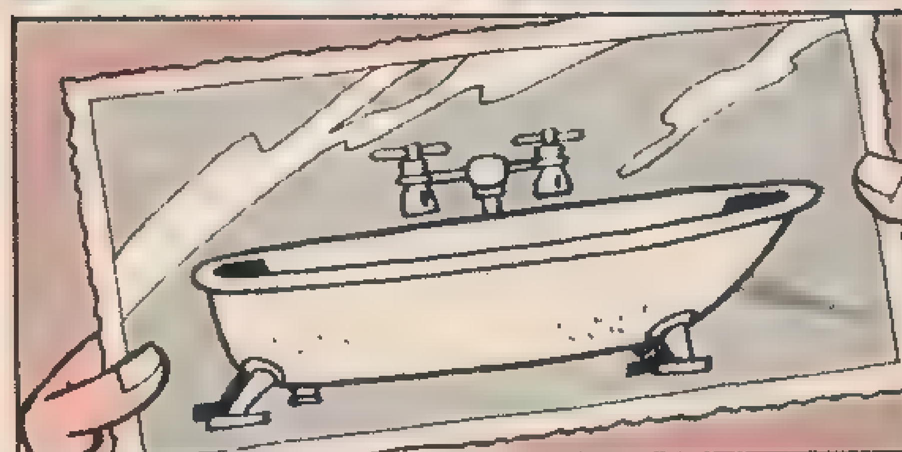

M'N VLIEGTUIG! IN WAT VOOR EEN STAAT GAAT HET TERUGKOMEN?... EN DAT WATER DAT MAAR BLIJFT LOPEN!
IK BEN DOMSLA EN...
PLOTSJ

U KOMT UW BREVET HALEN! IK WEET HET, MAAR... EH... U MOET EVEN GEDULD HEBBEN! M'N LESTOESTEL IS WEG... EH!...

ONDERTUSSEN...
VIJF UUR VLIEGEN! WAAR ZAL IK ZITTEN?
12

KIJKT U ZELF MAAR! HET LIJKT WEL EEN NIEUW GEHEIM WAPEN!
HMM! DIT PAPIER IS VAN KAPITAAL BELANG VOOR ONS LAND!

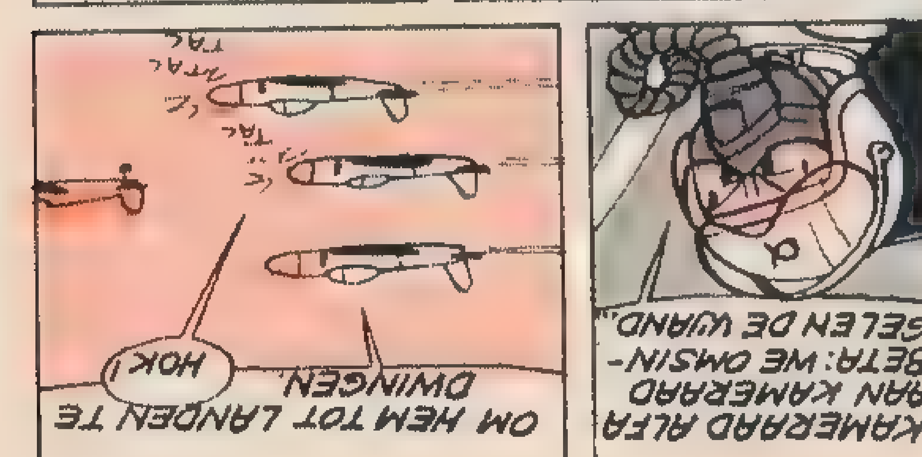

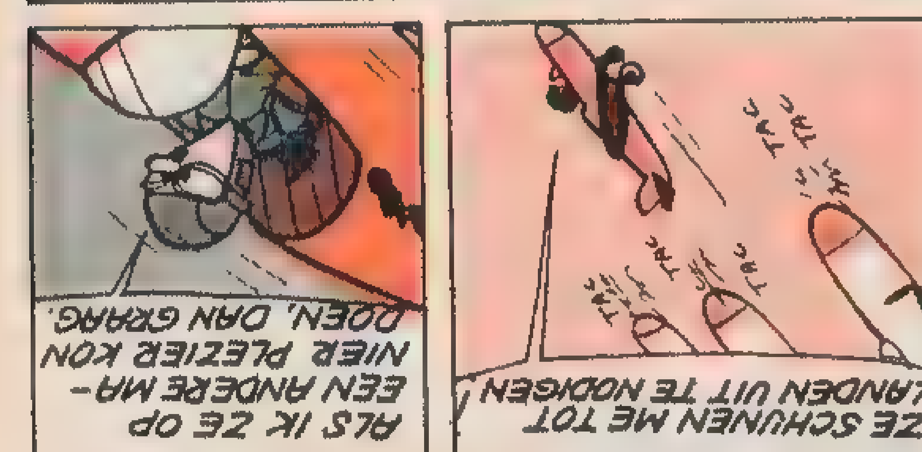

IK HERHAAL DAT IK LOODGIETER BEN EN DAT U EEN FOTO VAN EEN BAD IN HANDEN HEEFT!
HA! EEN VLIEGENDE BADKUIP! SENSATIONEEL! LATEN WE ALLE GELEERDEN EN RUIMTEVAARTDESKUNDIGEN BIJ ELKAAR ROEPEN.
21

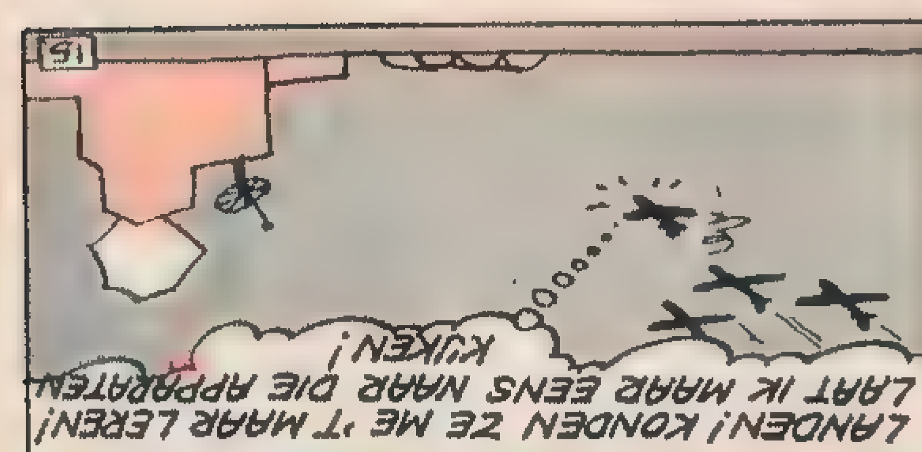

MAAR, HEBBEN WE DE FOTO WEL DOORGELICHT?...
... BENT U NIET BANG VOOR EEN FOTOGRAFISCH TRUCJE VAN DE TEGENSTANDER?

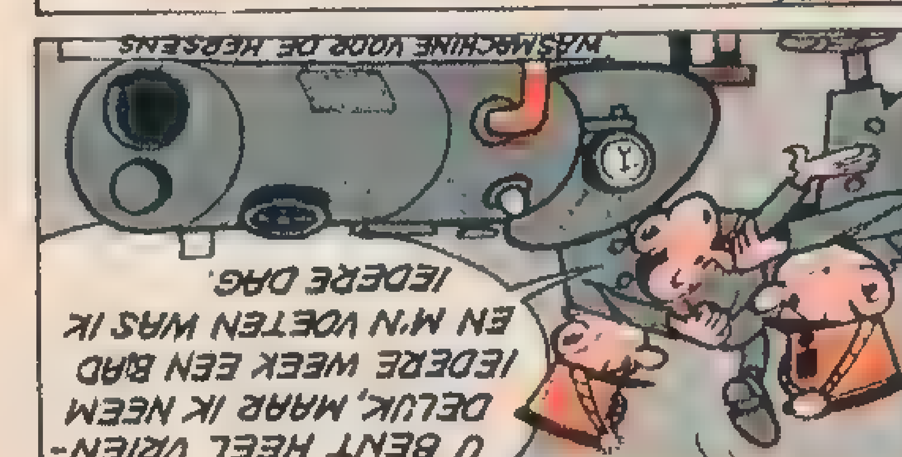

DAT HEBBEN WE GEDAAN, M'N BESTE OMEGA. IOTA WAS DAARMEE BELAST!...
RRR RR
JA, IK HEB NIETS GEVONDEN!

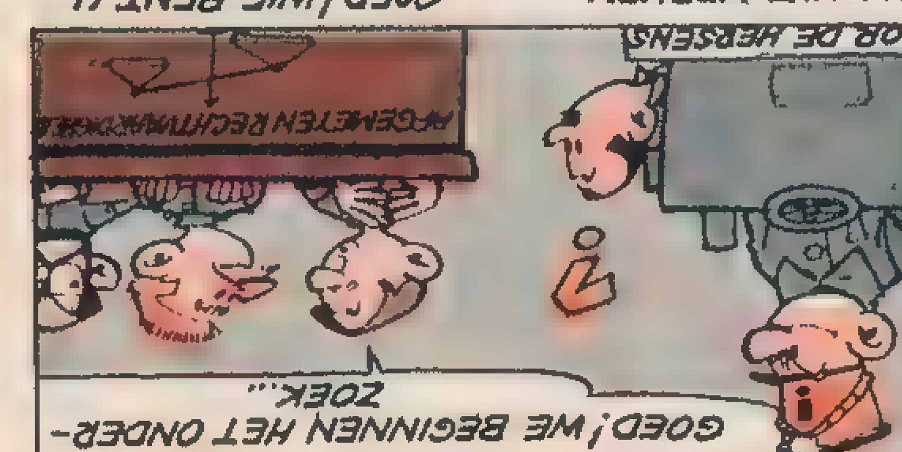

MAAR U VERGEET HET BELANGRIJKSTE! DE NAAM!
DE NAAM?
JA, HOE GAAN WE DIE VLIEGENDE BADKUIP NOEMEN?
24

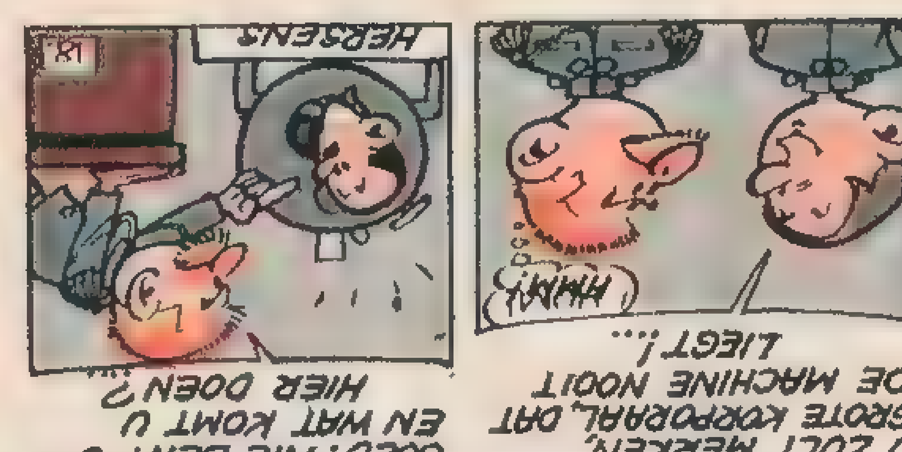

KAMERAAD ALFA AAN KAMERAAD BETA: WE OMSINGELEN DE WAND.
OM HEM TOT LANDEN TE DWINGEN.
HOK!
TAC

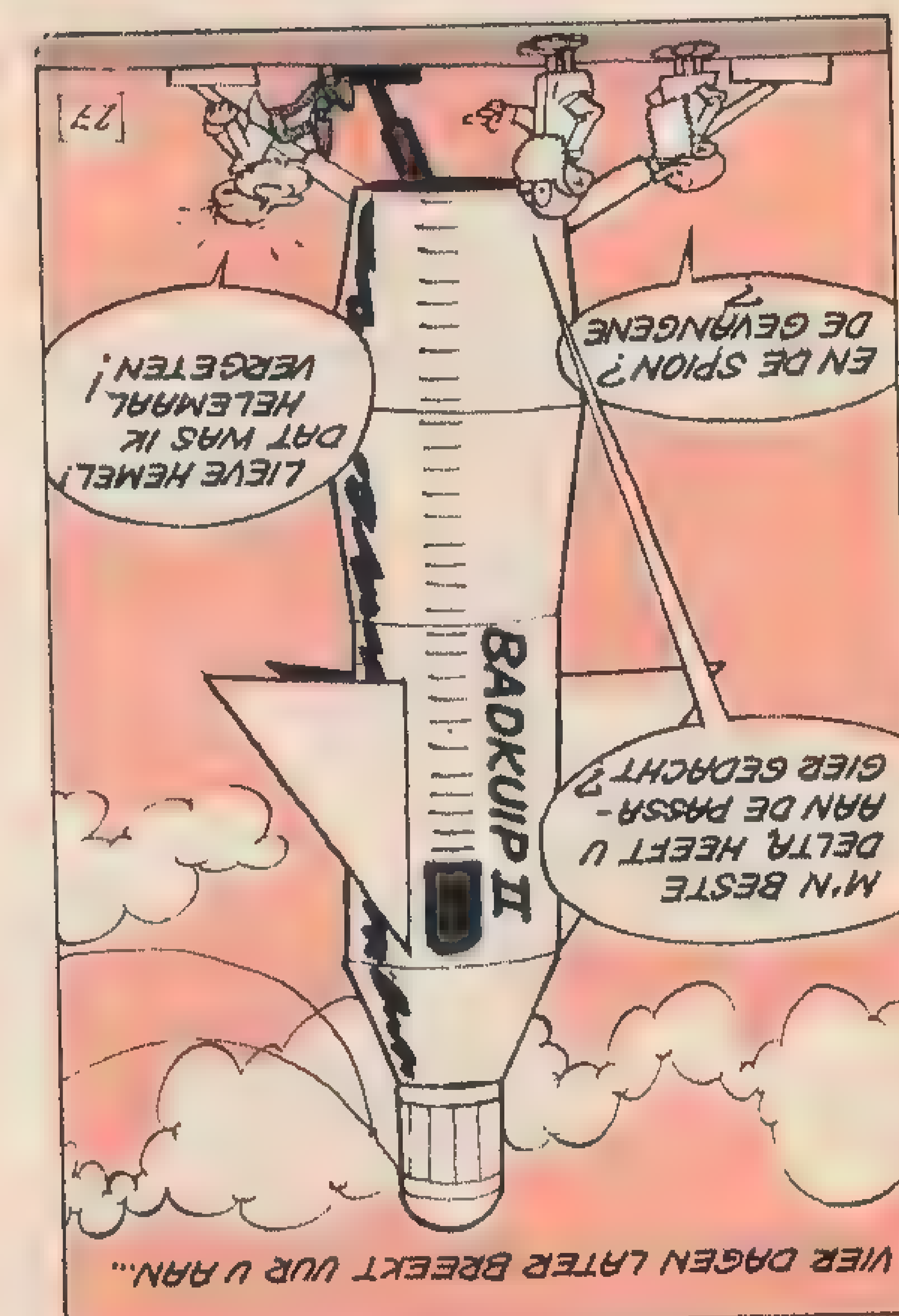

ZE SCHUNEN ME TOT LANDEN UIT TE NODIGEN!
ALS IK ZE OP EEN ANDERE MANIER PLEZIER KON DOEN, DAN GRAAG.
TAC

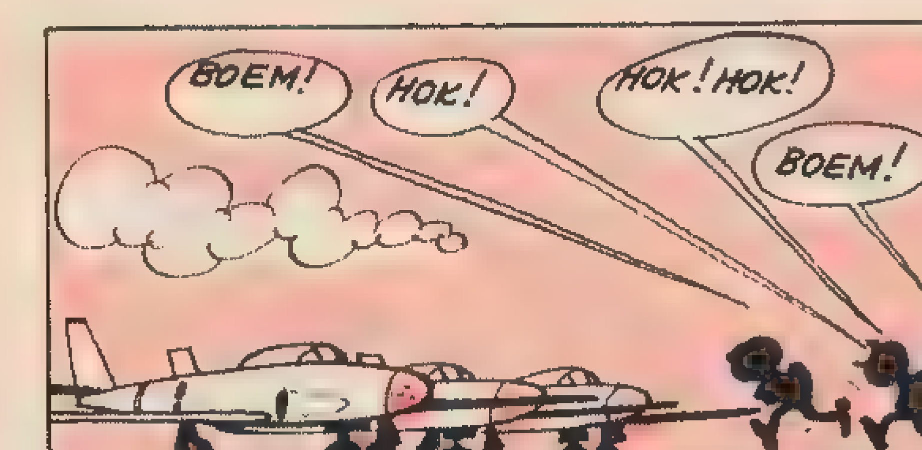

LANDEN! KONDEN ZE ME 'T MAAR LEREN! LAAT IK MAAR EENS NAAR DIE APPARATEN KIJKEN!
15

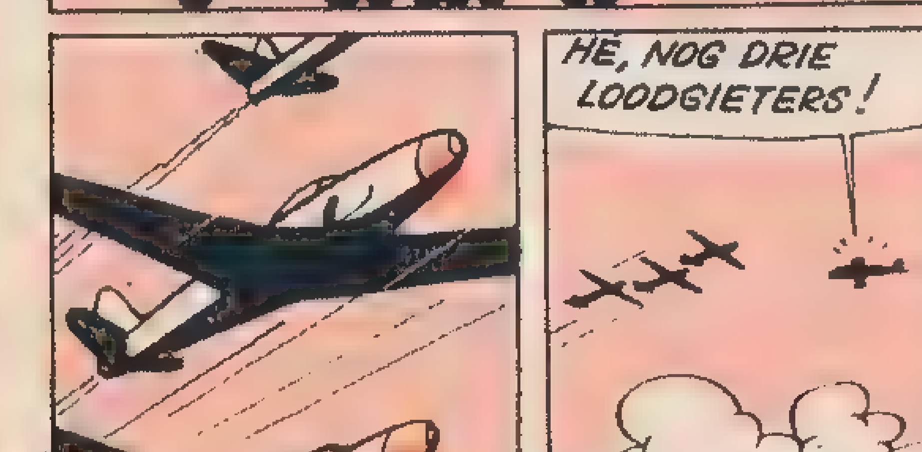

U BENT HEEL VRIENDELIJK, MAAR IK NEEM IEDERE WEEK EEN BAD EN M'N VOETEN WAS IK IEDERE DAG.
WASMACHINE VOOR DE HERSENS

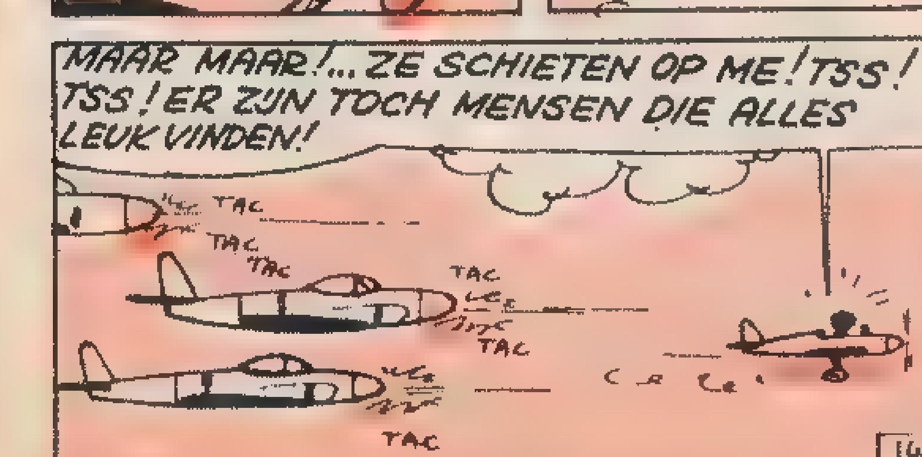

GOED! WE BEGINNEN HET ONDERZOEK...
AFGEMETEN RECHTVAARDIGHEID
OOR DE HERSENS

U ZULT MERKEN, GROTE KORPORAAL, DAT DE MACHINE NOOIT LIEGT!...
HMM!
GOED! WIE BENT U EN WAT KOMT U HIER DOEN?...
HERSENS
18

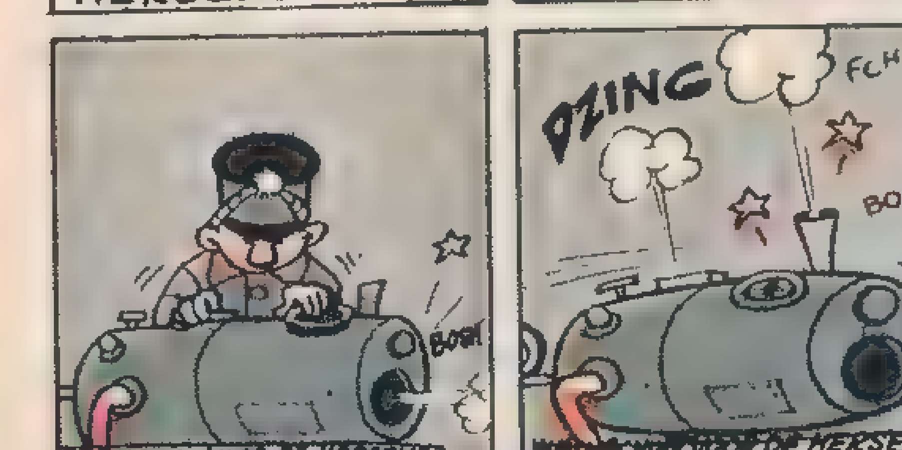

VIER DAGEN LATER BREEKT UUR U AAN...
M'N BESTE DELTA, HEEFT U AAN DE PASSAGIER GEDACHT?
BADKUIP II
LIEVE HEMEL! DAT WAS IK HELEMAAL VERGETEN!
EN DE SPION? DE GEVANGENE?
27

BOEM!
HOK!
HOK! HOK!
BOEM!

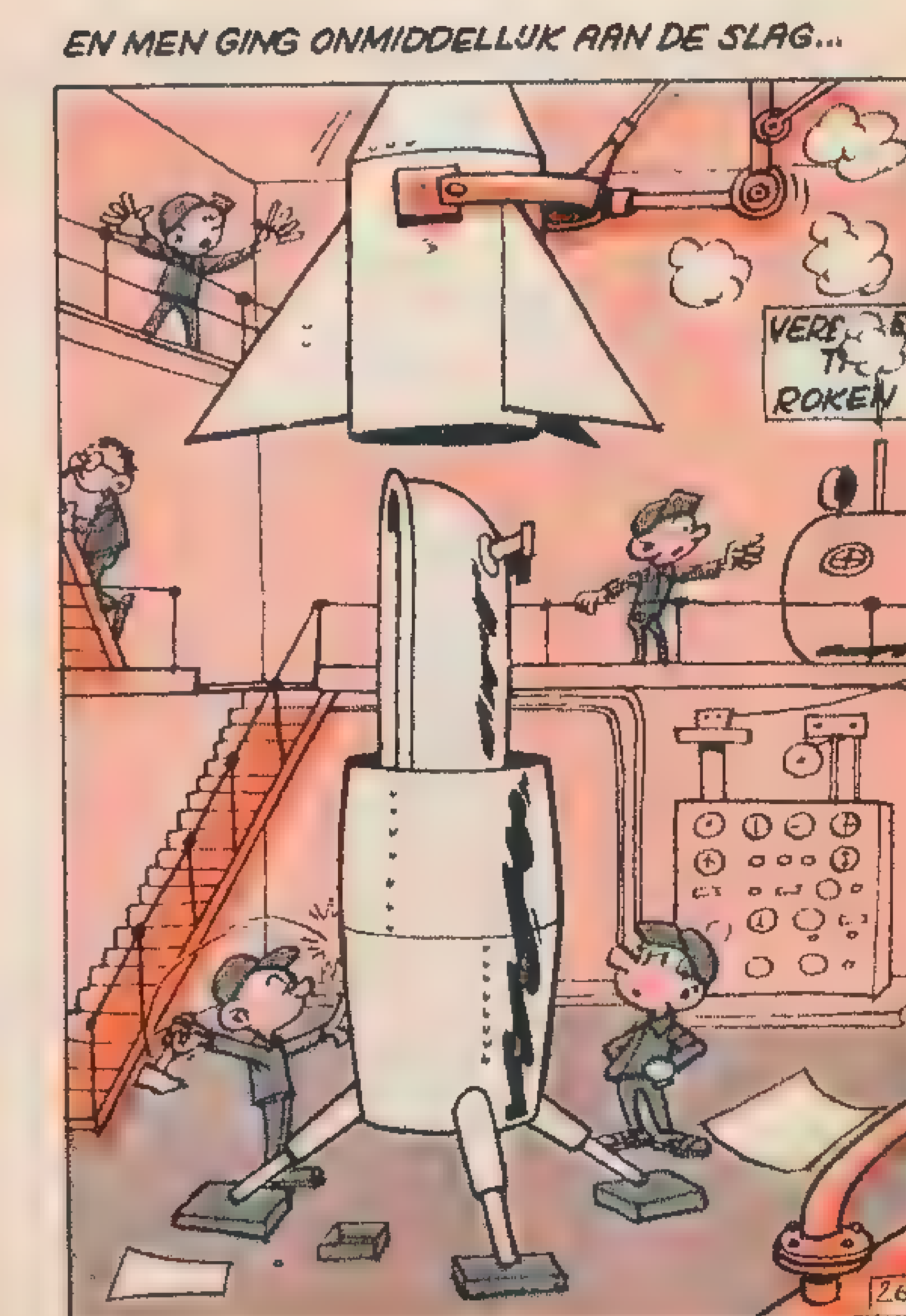

HE, NOG DRIE LOODGIETERS!

MAAR MAAR!... ZE SCHIETEN OP ME! TSS! TSS! ER ZIJN TOCH MENSEN DIE ALLES LEUK VINDEN!
TAC
14

IK BEN LOODGIETER!
HERSENS
NEE! U BENT EEN SPION!
NEE!
AFGEMETEN

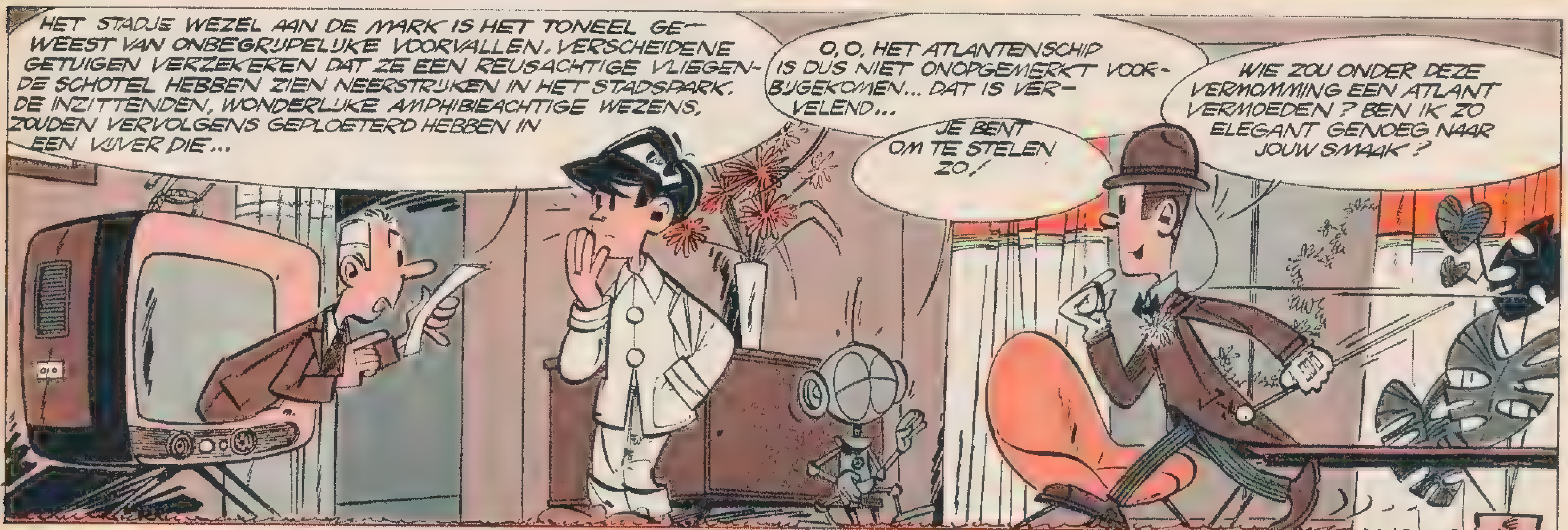

WASMACHINE VOOR DE HERSENS
DZING
BOUM
WASMACHINE VOOR DE HERSENS

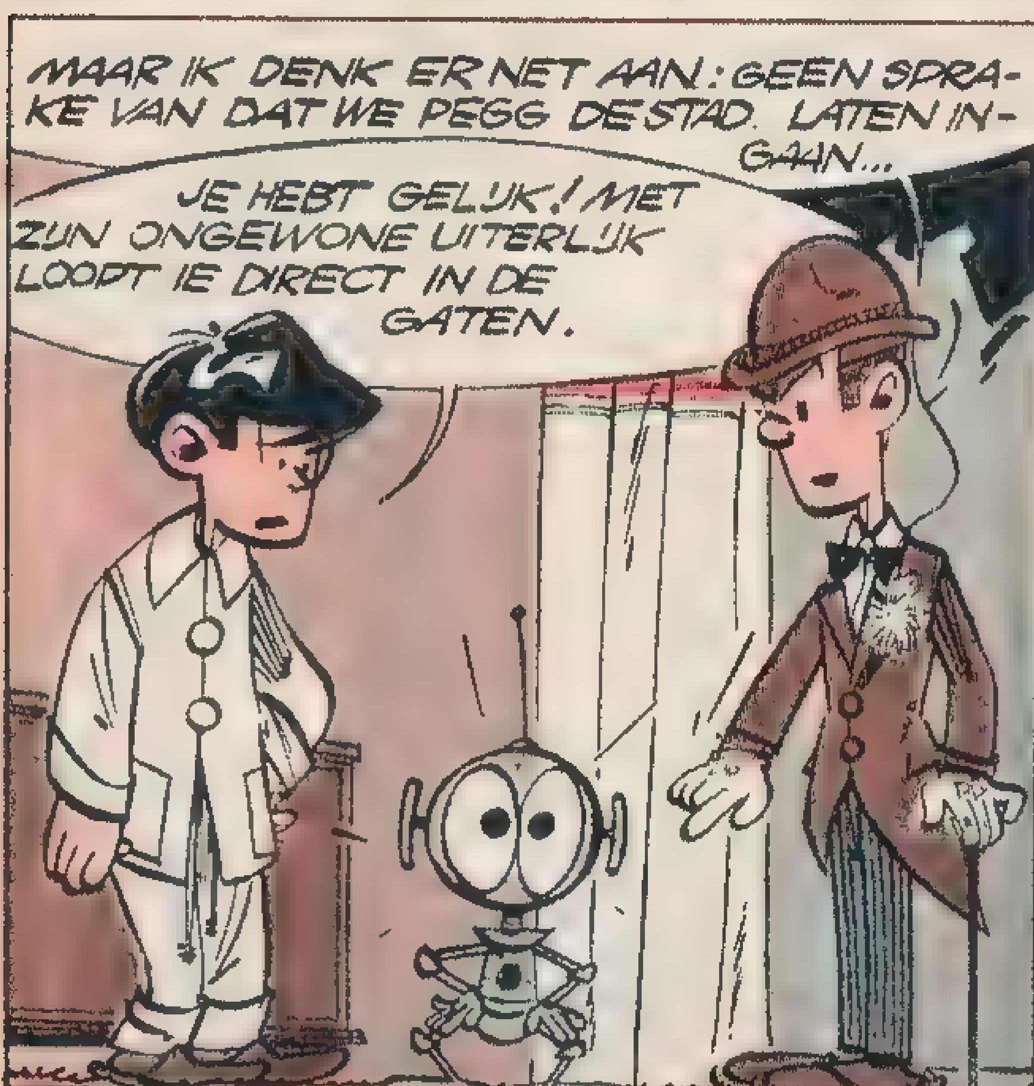

EH... JA, JA... IK BEN EEN SPION!
U ZIET HET! DOELTREFFEND!
HOK!
19

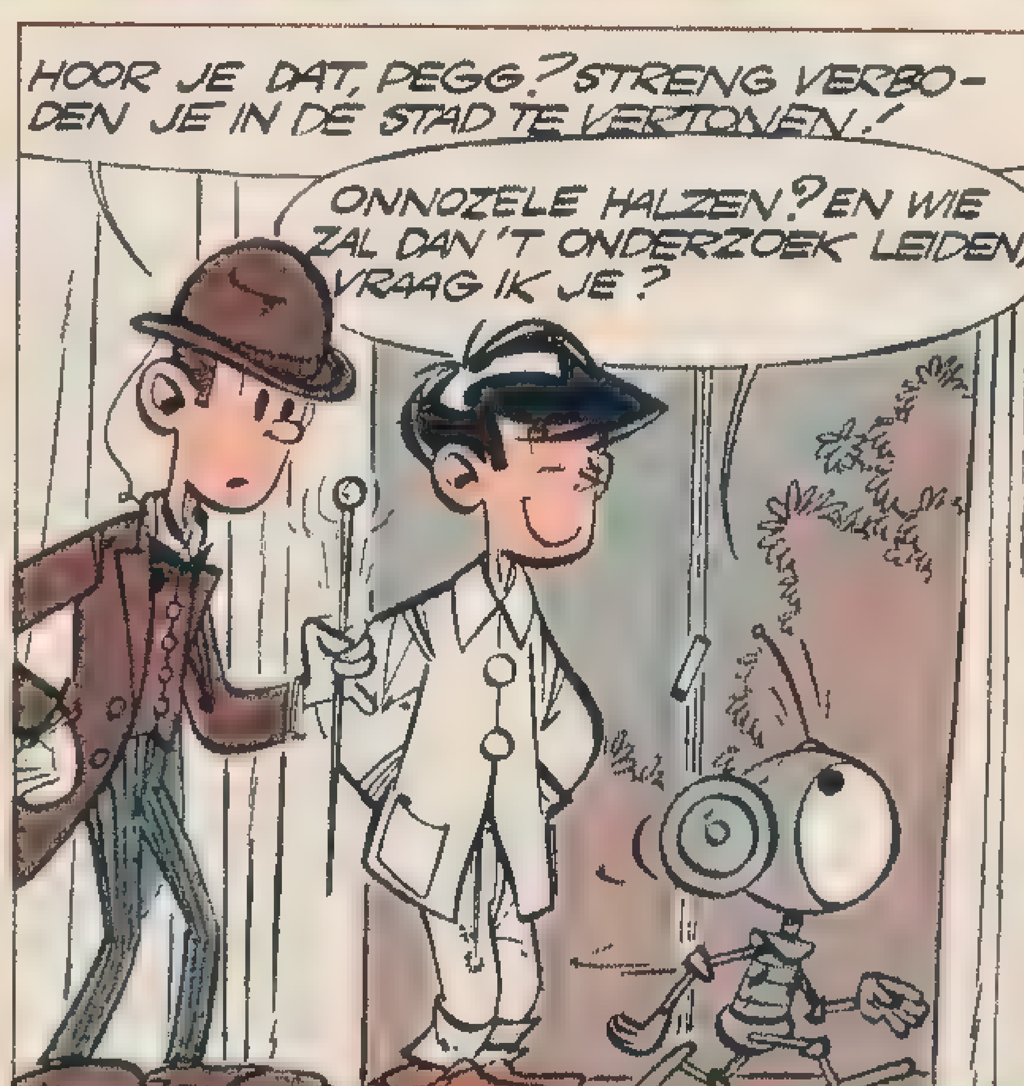

EN MEN GING ONMIDDELLIJK AAN DE SLAG...
ROKEN
26

de TIARA van SJOEBOEL TOEKROEM

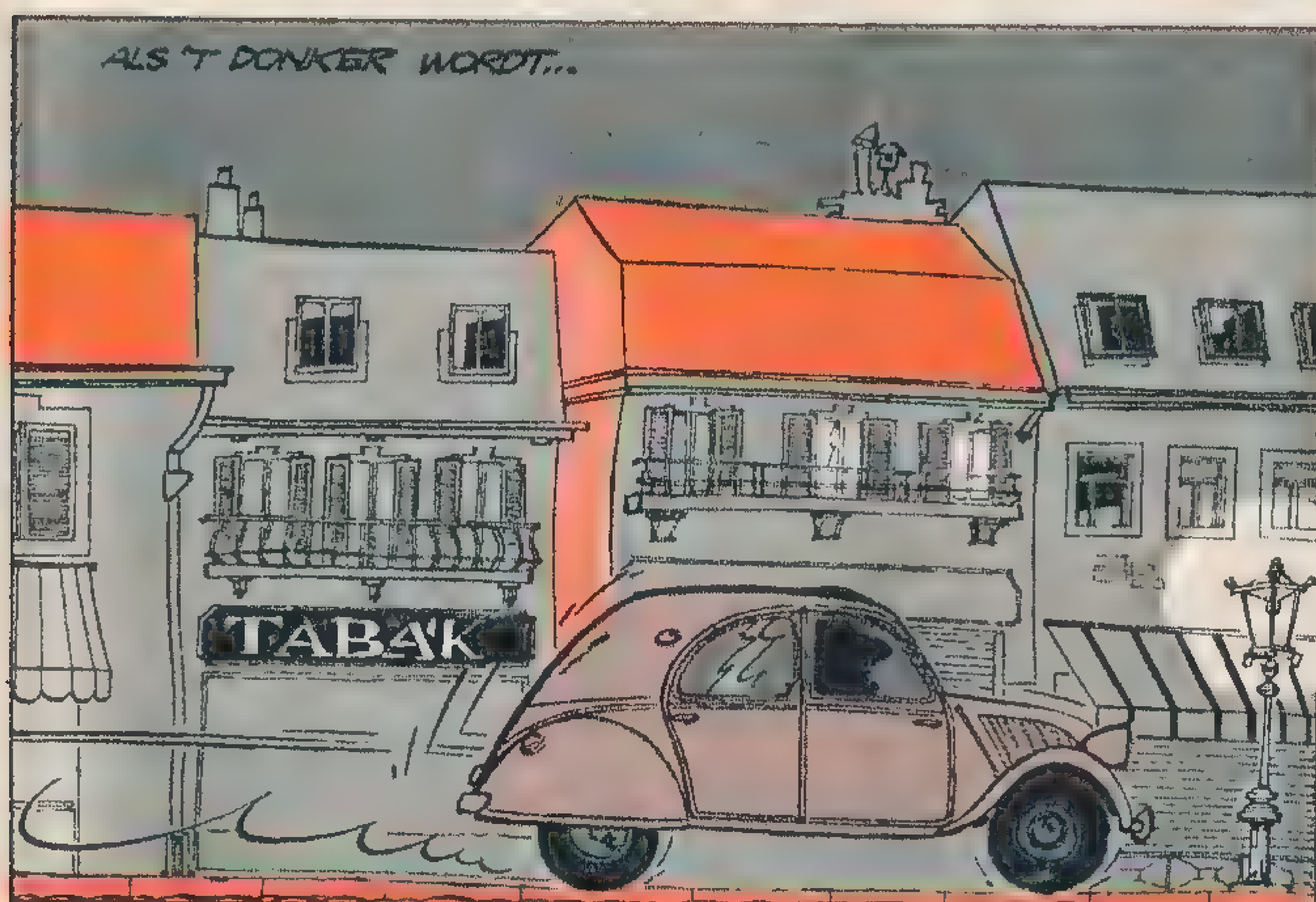
Pegg en zijn vrienden zijn op zoek naar de rover van de Mu-oscillator. Ze zitten in het huis van Sluipdoor naar de TV te kijken...

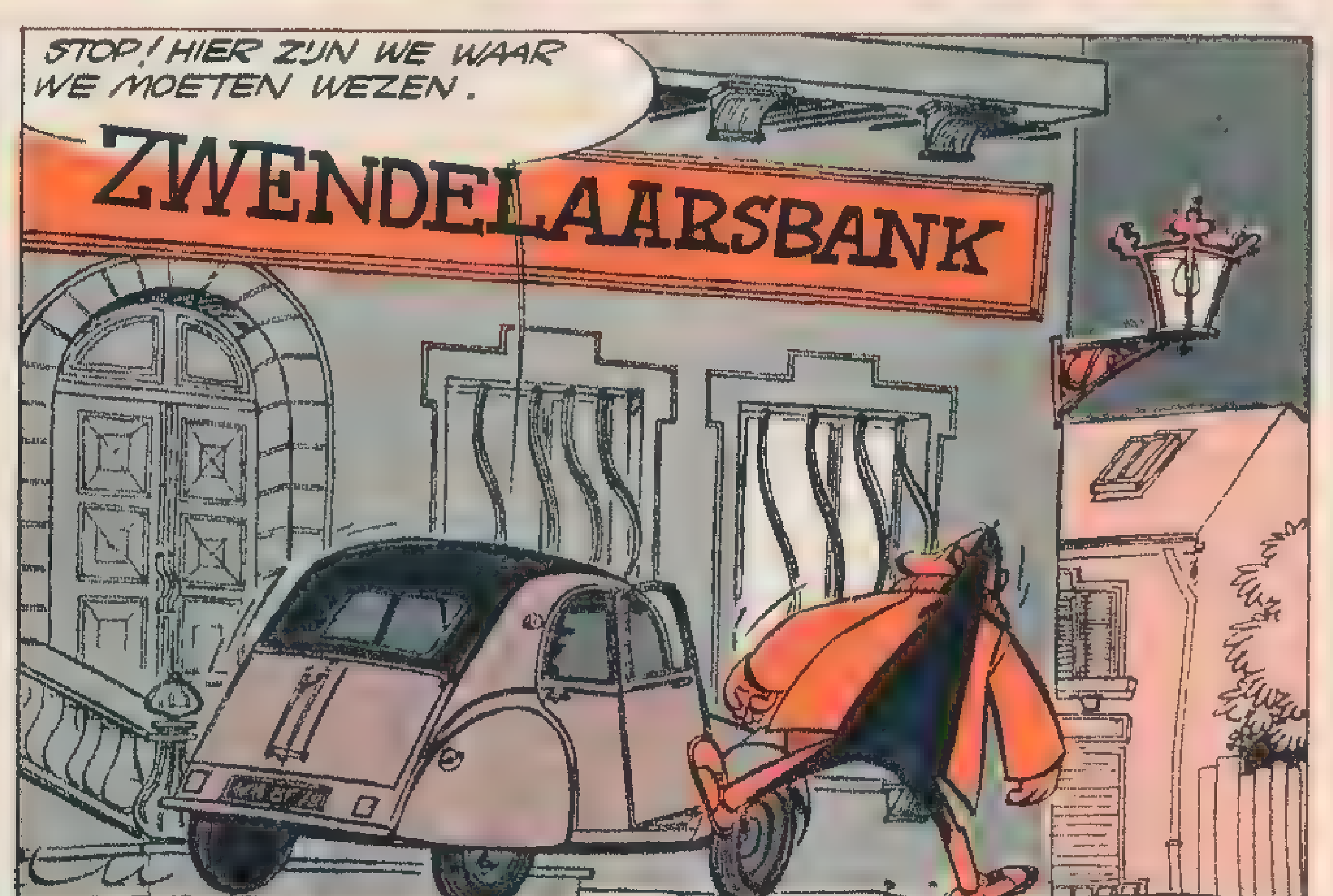

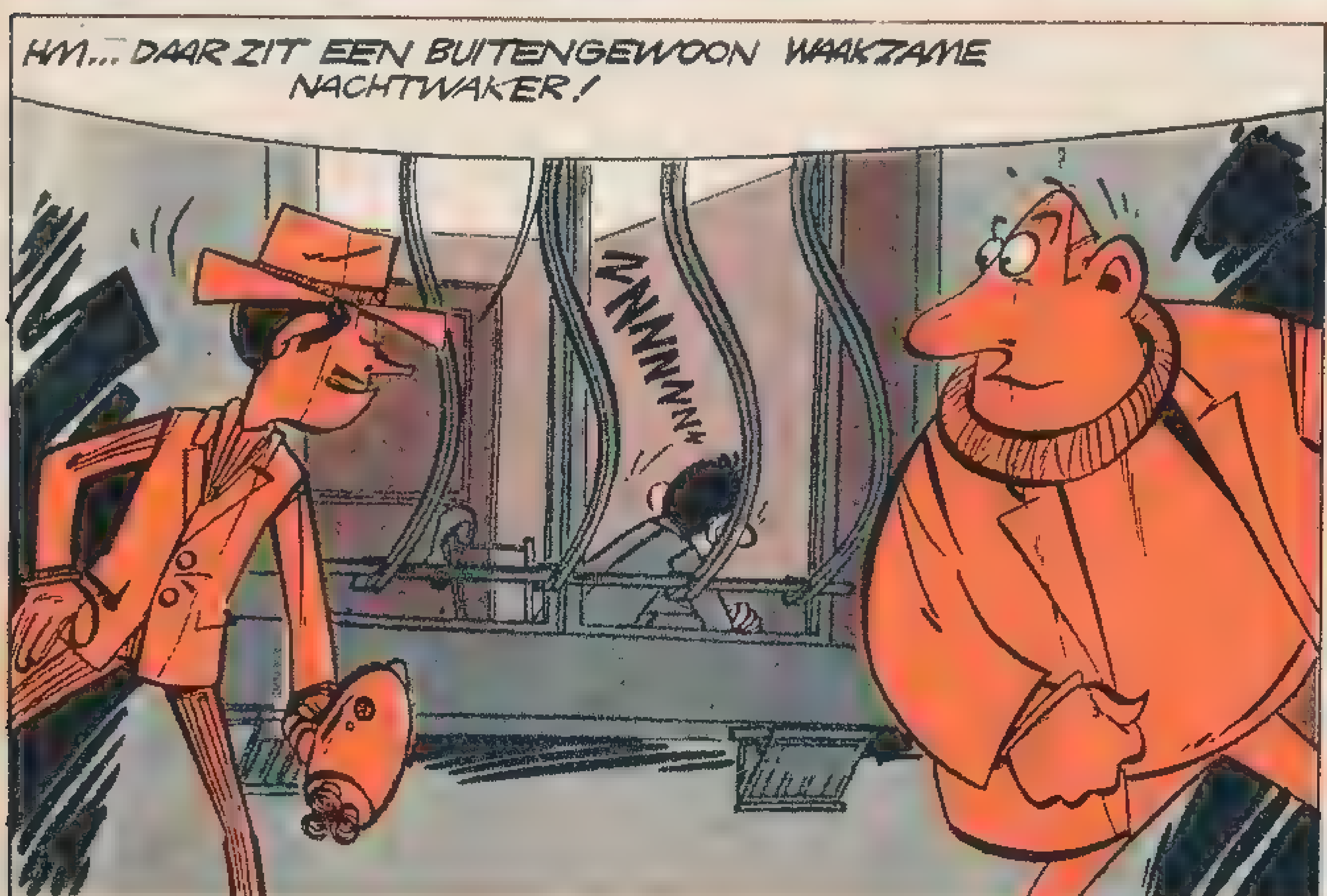

Wordt vervolgd

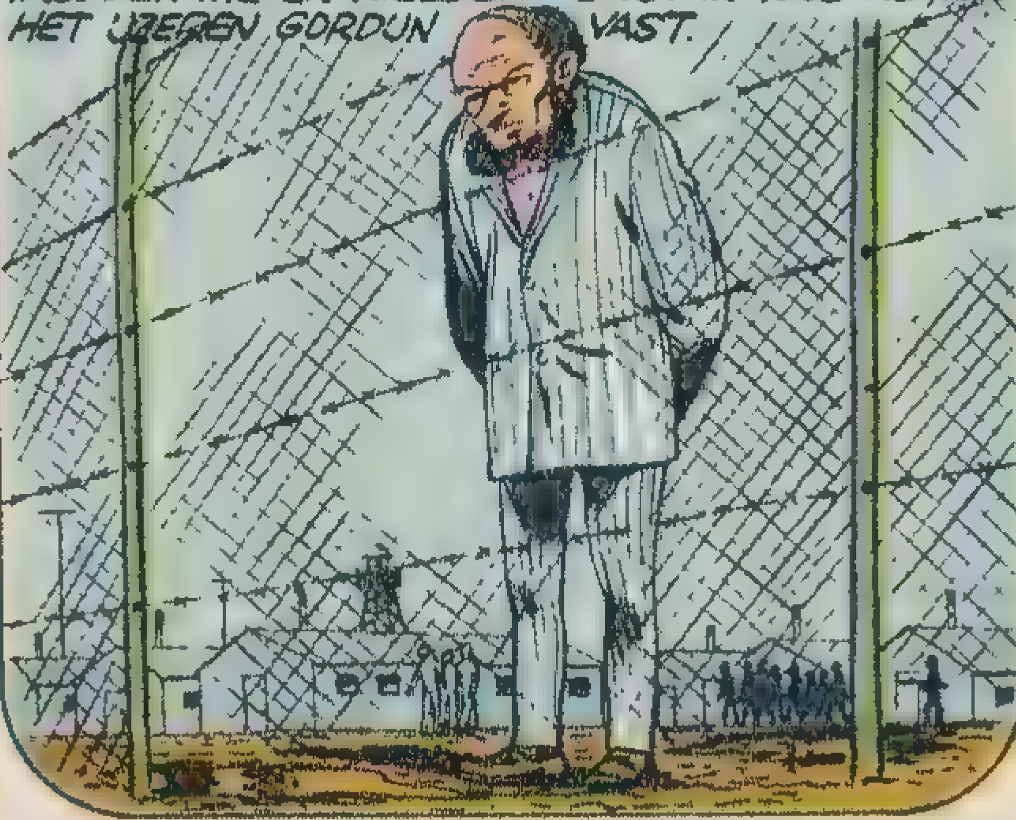
De Beverpatrouille

DOOR M TACQ

DE FORMULE N.N.

De geheimzinnige Prof. Zerbin, de uitvinder van een onontvlambare brandstof, is bezig de Bevers zijn levensgeschiedenis te vertellen...

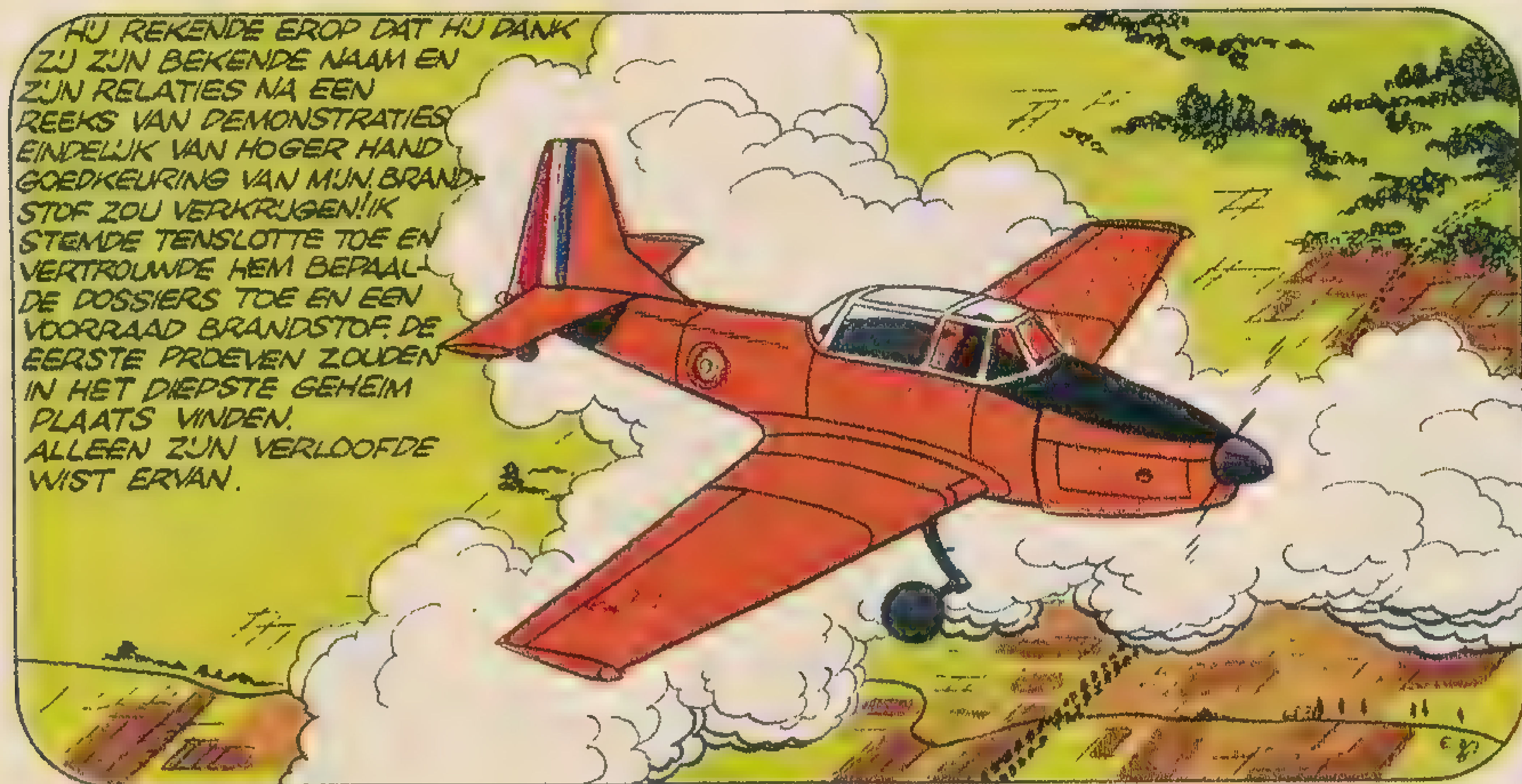

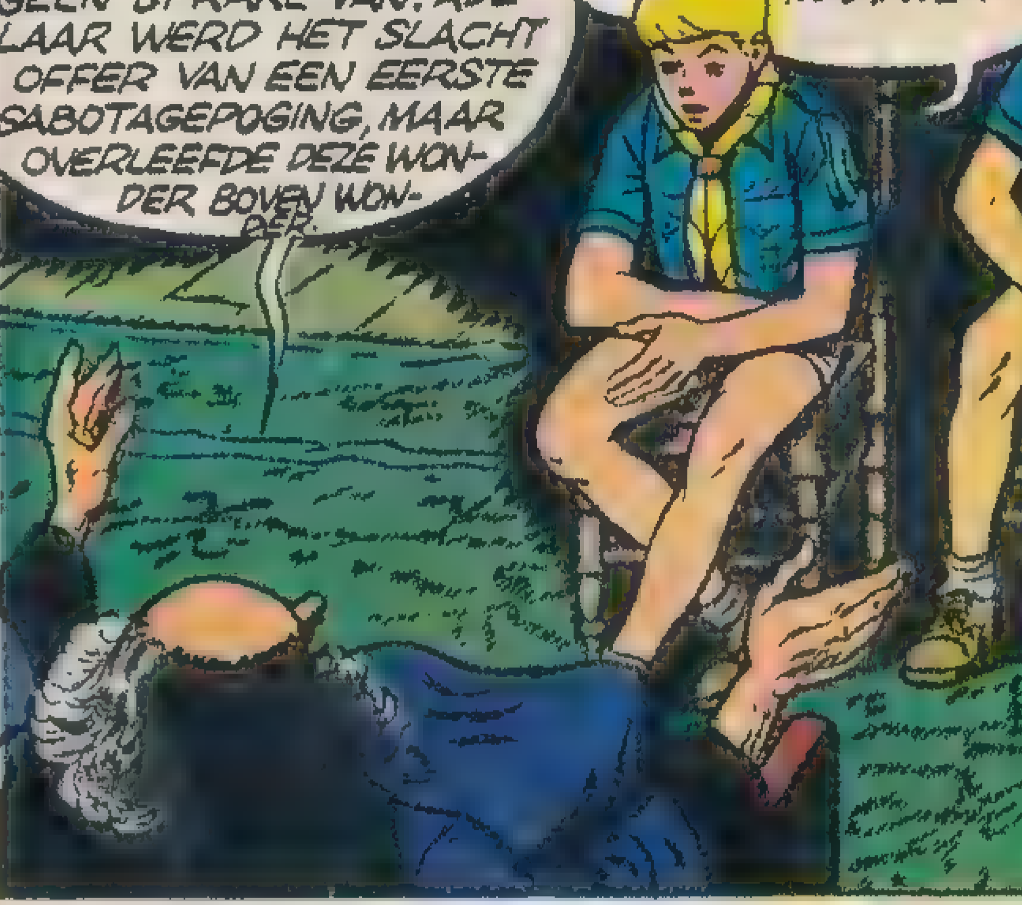

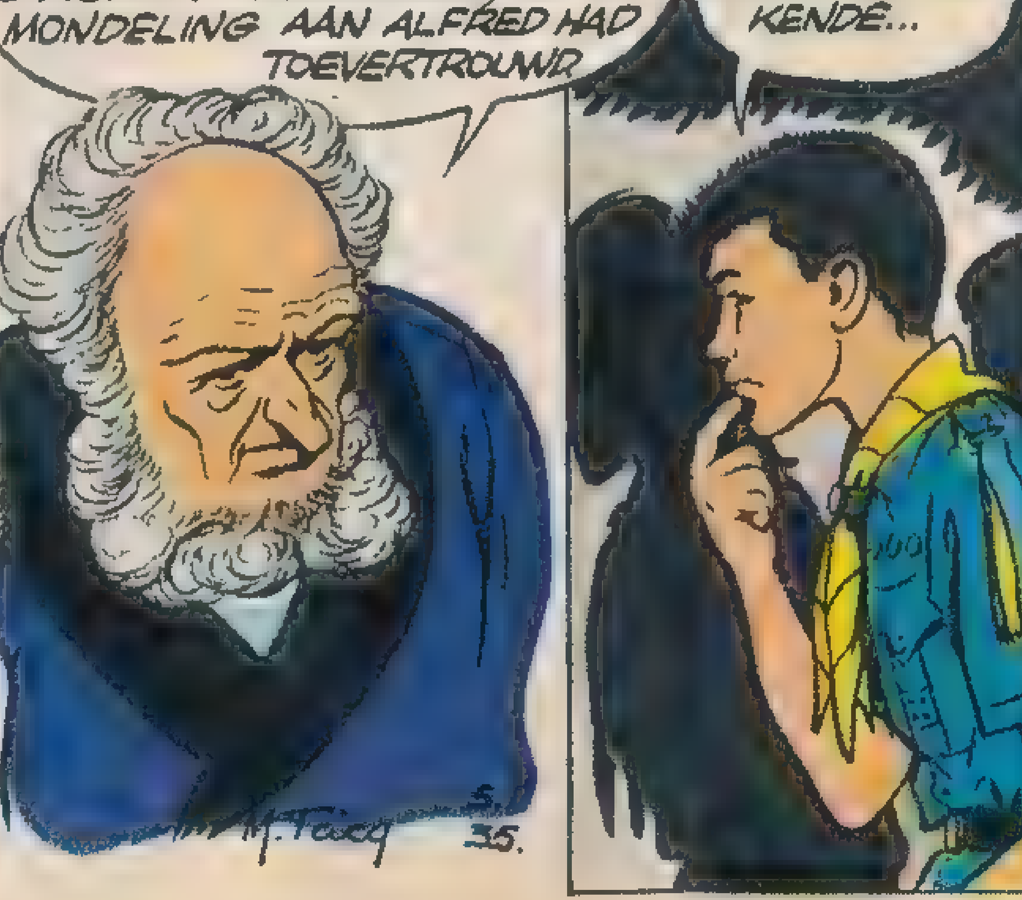

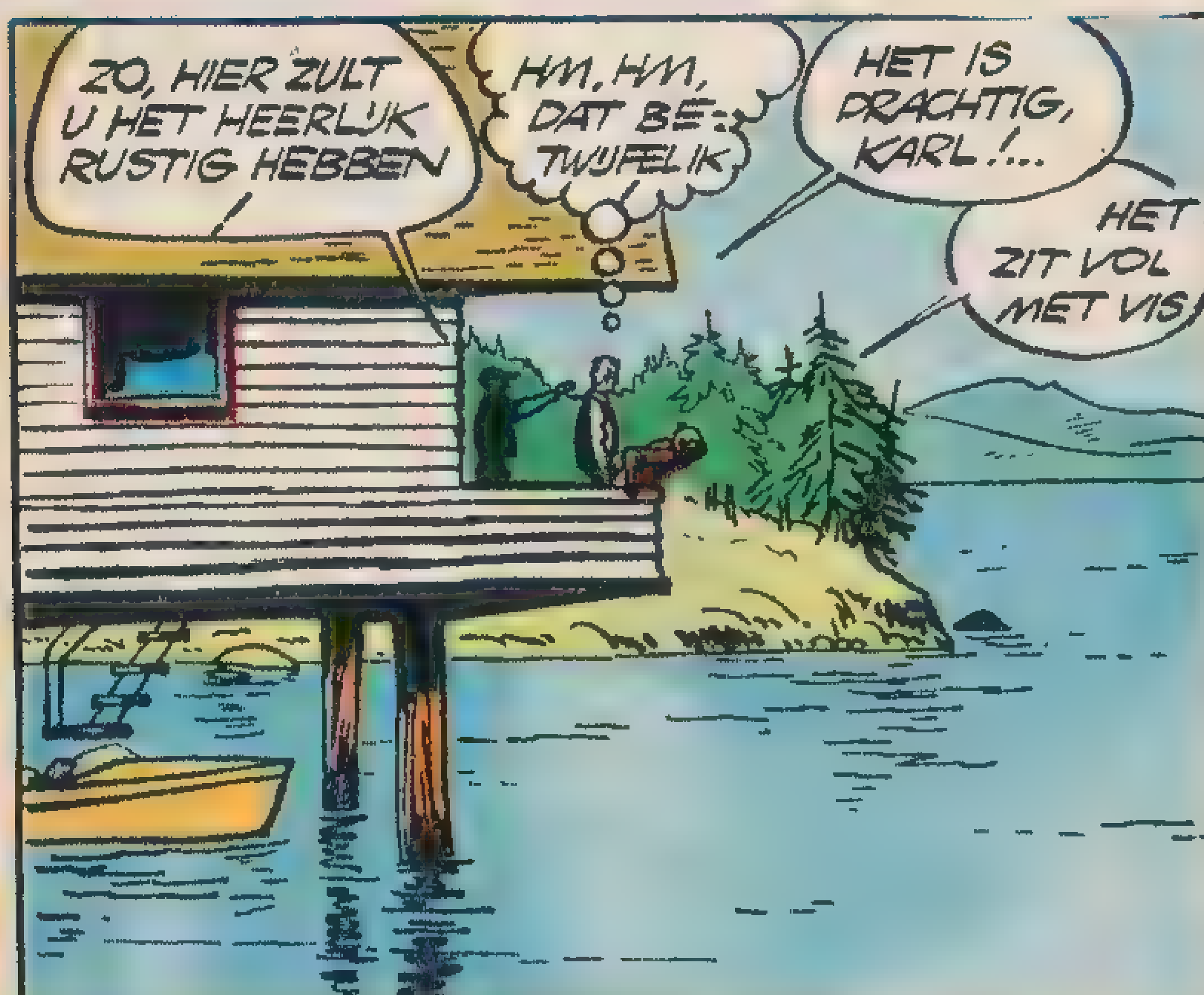

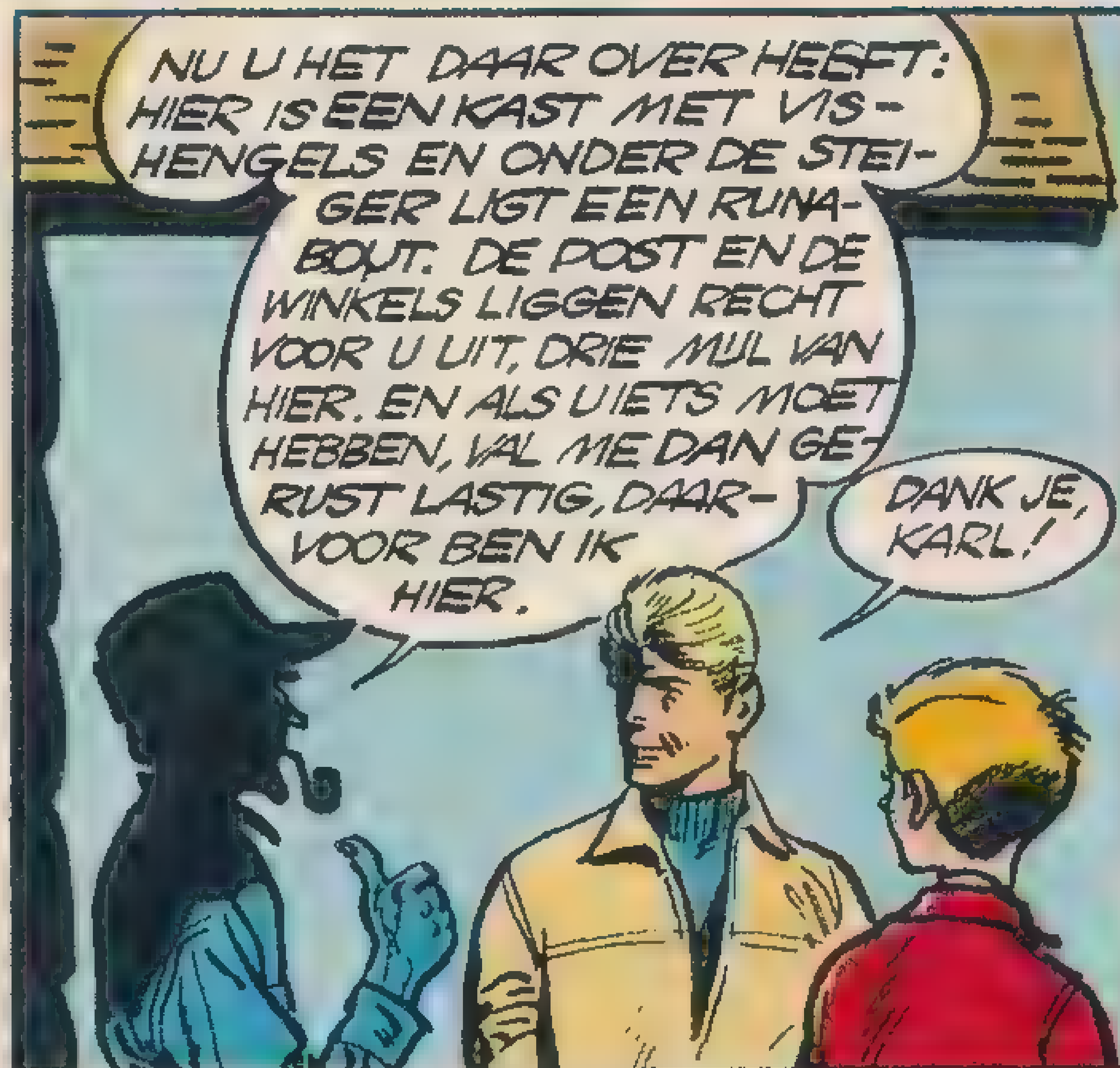
Wordt vervolgd

JAN KORDAAT en GERRIT in

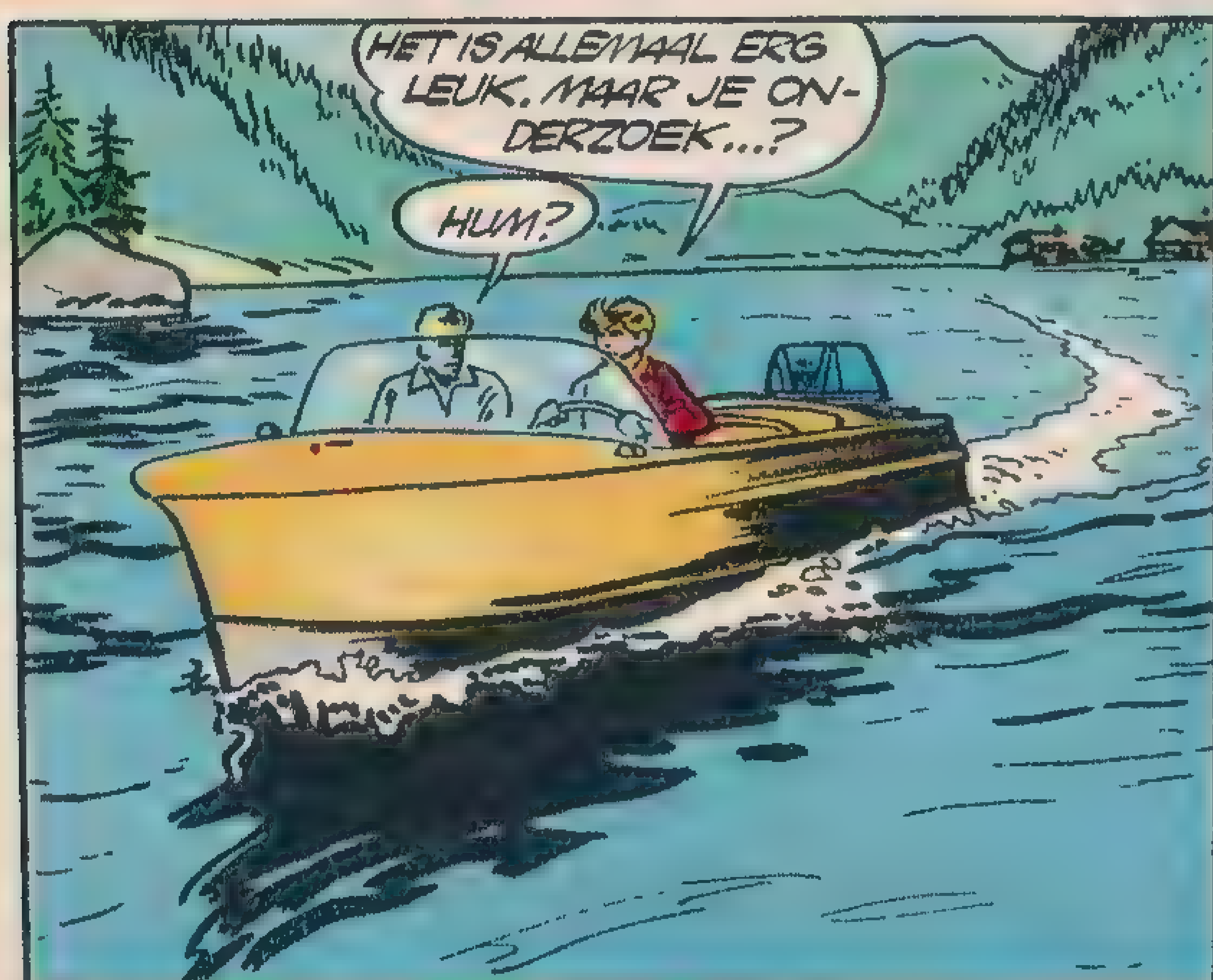
Kordaat en Gerrit worden tegen hun wil in een vreemde geschiedenis betrokken...

AFSPRAAK aan de YUKON door Jijé

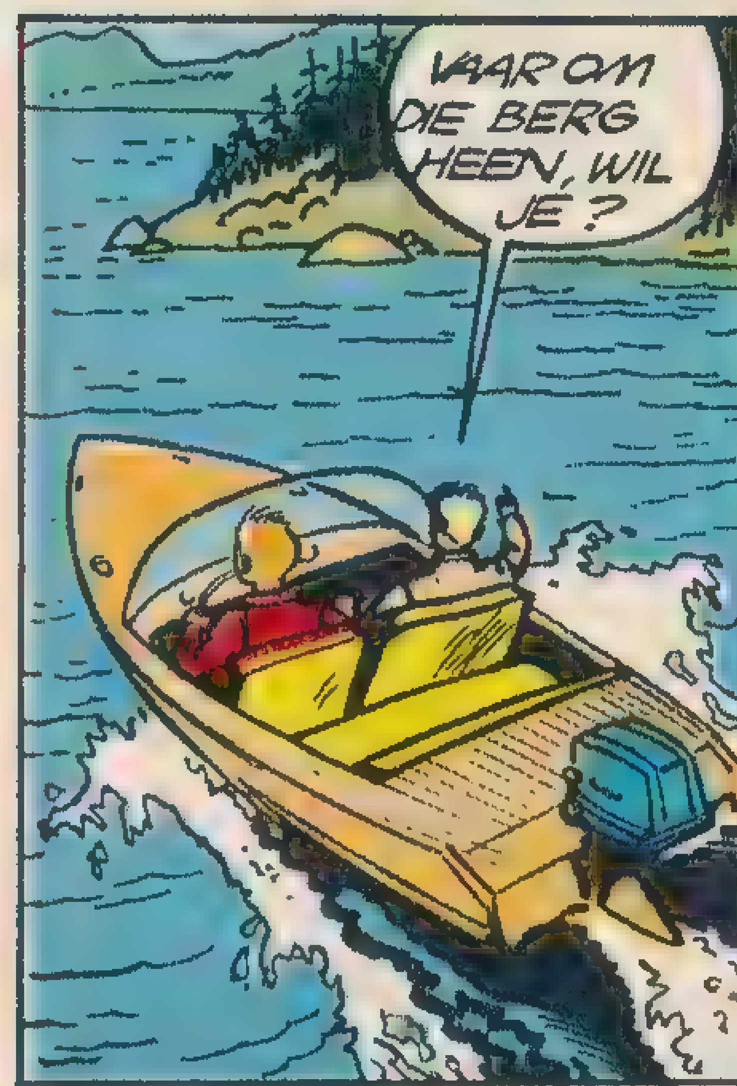

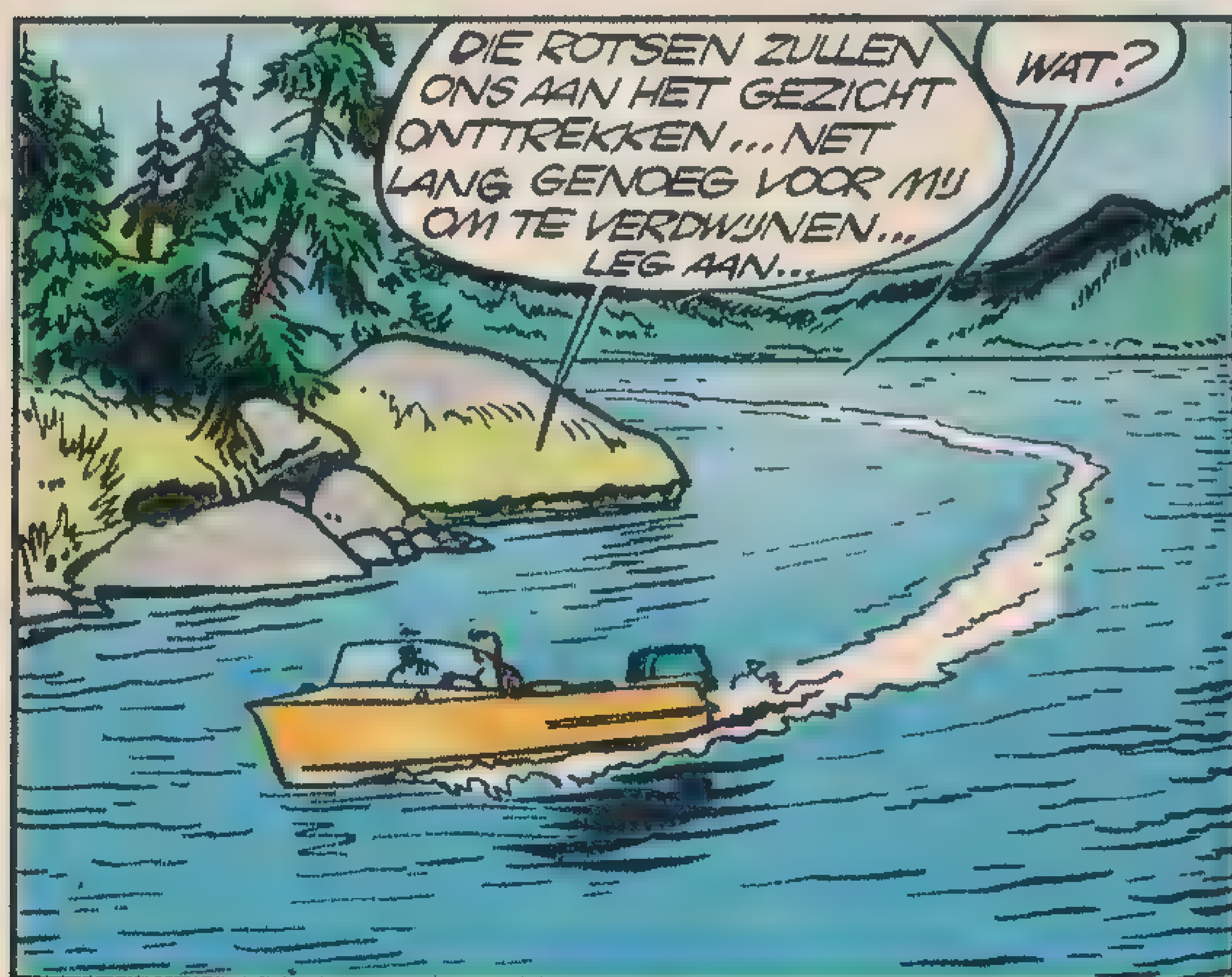

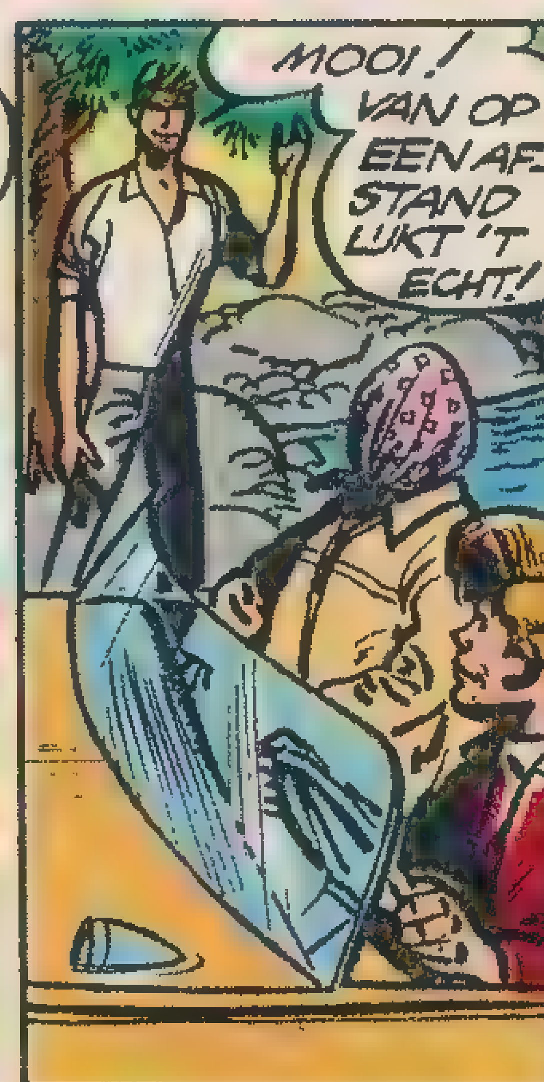

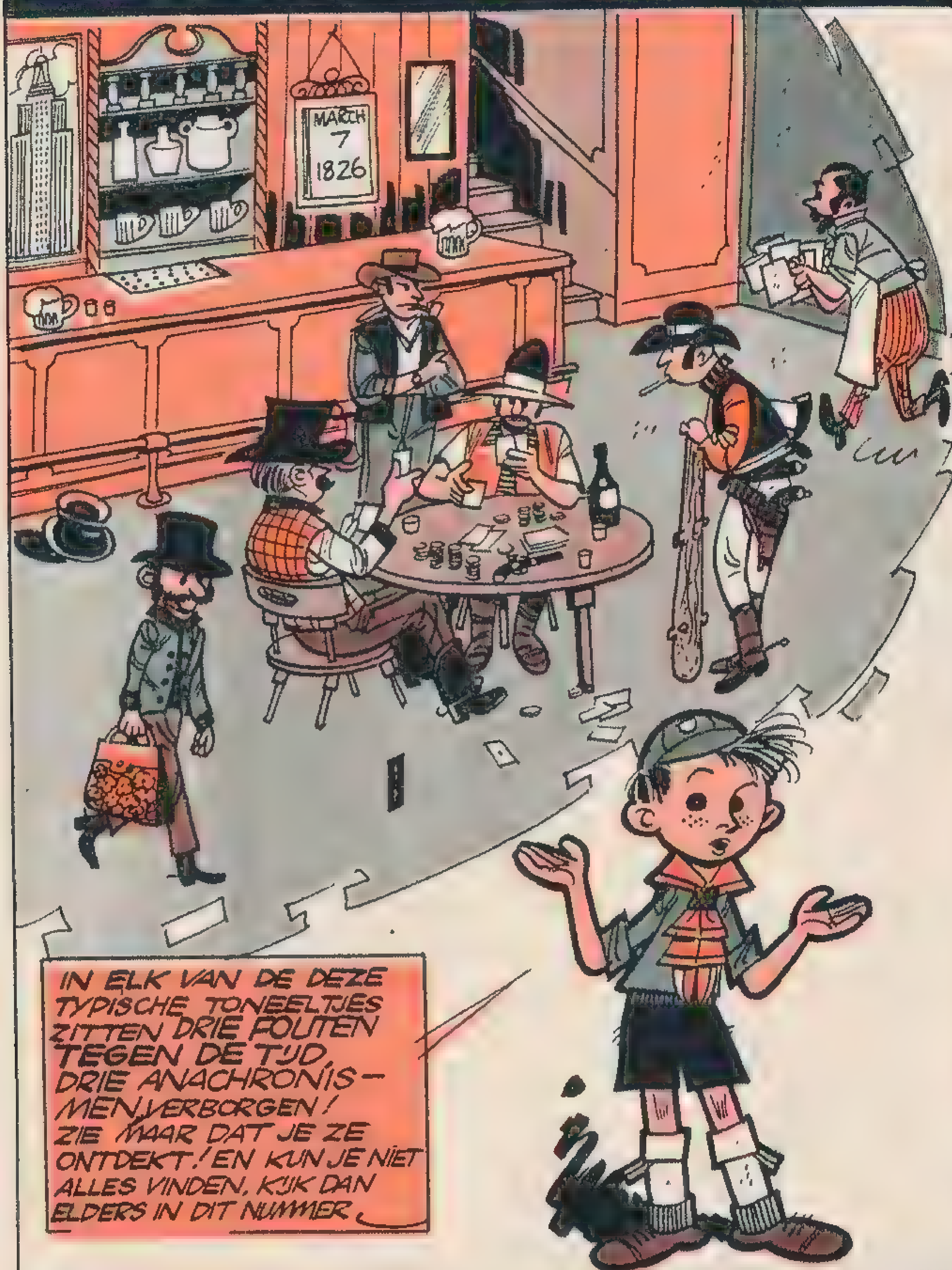

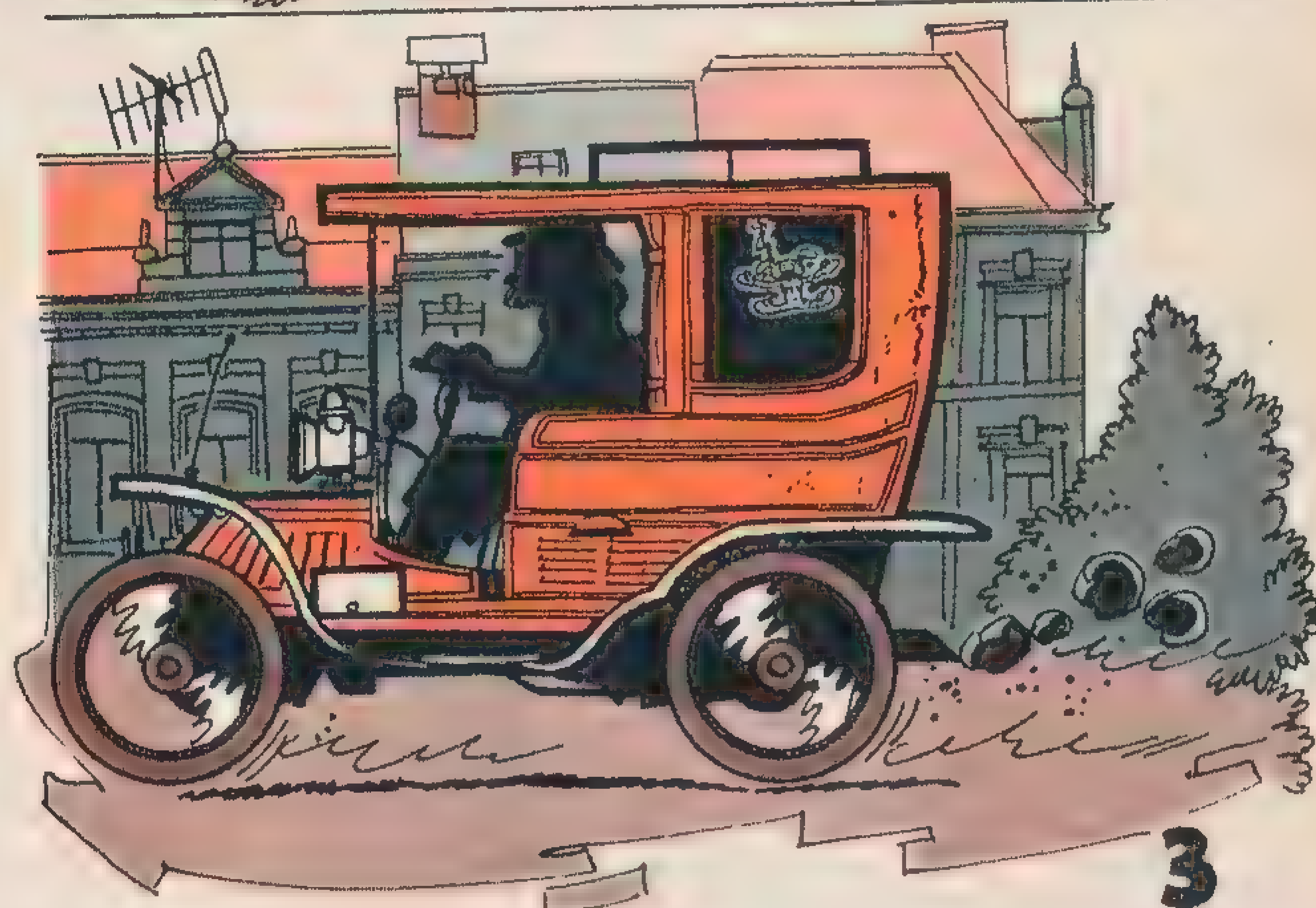

Wordt vervolgd

ANACHRONISMEN

BESTE ROBBEDOES

brieven van lezers

Excuses

Ik ben de pseudo-Jan Botter en ik vind dat u uw antwoord op Jan Botters brief wel een beetje scherp gesteld hebt, want per slot van rekening ben ik de man die Jan Botter tot het schrijven van die brief (waar u zo geweldig blij mee bent) gebracht heeft, al kon dit dan niet anders dan met een aantal forse beledigingen. Het spreekt vanzelf dat ik in mijn Jan Botterbrieven alles precies omgekeerd bedoel, nu de echte J. B. op het « goede pad » is en ik wil hem dan ook graag mijn excuses aanbieden, evenals L. Bron, H. Tollenaar, Bert Eldarenbosch e.a. en natuurlijk ook de redactie en de tekenaars. Van die handschriftvergelijking geloof ik geen letter en zegt u dan ook eens eerlijk of u de volgende naam had :

Kwal, eh, sorry,
W. Kisman.

In ons antwoord op de brief van Jan Botter zeiden we dat de pseudo-Jan een lafaard was als hij alleen maar kritiek durfde uitbrengen onder de naam van een ander. We hielden echter ook rekening met de mogelijkheid dat hij « alleen maar wat leven in de brouwerij » wilde uitbrengen en sportief genoeg zou zijn om zijn excuses aan te bieden.

We zijn met jouw brief even blij als we met die van Jan Botter waren en om dezelfde reden. Ook jij durft je ongelijk te bekennen en dat is iets waar moed voor nodig is. De kans dat we je echte naam zouden kennen, was inderdaad erg klein (zoals je zelf zegt) en het is dus niet uit angst voor onze tegenmaatregelen dat je je bekend hebt gemaakt.

Toch wisten we wie je was, zij het dan niet met 100 procent zekerheid, omdat je in je correspondentie gebruik hebt gemaakt van verschillende namen : Jan Botter, P. Galjoord, Jan Buysse en W. Kisman. Alle brieven droegen echter het poststempel Leiden en de eerste brief, die de natuurlijkste indruk maakte, was ondertekend met de naam W. Kisman.

Naam en adres

Zoals u ook wel opgevallen zal zijn, gebeuren er de laatste tijd heel eigenaardige dingen in uw (mooie) rubriek « Beste Robbedoes ». Dat de heer Jan Botter zijn leven heeft gebeterd vind ik een lovenswaardige gebeurtenis. Wat ik echter zeer flauw vind, is het feit dat critici zich schuil gaan houden onder de naam van een heel totaal onbekende jongen. Dit ligt echter — naar mijn bescheiden mening — aan de redactie van Robbedoes zelf. Zou het niet beter zijn alleen de brieven te publiceren die naam en ADRES vermelden ? Dit is maar een zeer bescheiden raad en ik hoop dat ik me niet te veel met uw manier van handelen bemoei.

Germain Vandenberghe.

In principe publiceren we alleen brieven waarvan de afzenders bekend zijn. Maar zo goed als iemand een valse naam kan opgeven, kan hij ook een vals adres verzinnen. Je zult wel begrijpen dat we niet iedere keer kunnen uitzoeken of naam en adres wel kloppen.

Wat je andere vraag betreft : De Gevaertfabrieken te Mortsel (Antwerpen) organiseren ieder jaar een grote fotowedstrijd. Een reportage over iemand die een Zuidpoolexpeditie heeft meegemaakt, kan heel geschikt zijn. Er hangt natuurlijk veel af van de kwaliteit van de foto's en de tekst.

Vragen

Om maar meteen met de deur in huis te vallen, ik heb een paar vragen. Zoudt u die willen beantwoorden ?

1. Kunnen er misschien grote voorplaten verstrekt worden aan degenen die hun nummers willen laten inbinden ? *(Het spijt ons, maar dat is jammer genoeg onmogelijk, red.).*
2. Kunt u mij van Franquin en Jidéhem zeggen wie er nu tekent en wie er nu schrijft ? *(Ze tekenen allebei, red.).*
3. Kan ik nummer 1000 nog krijgen ? *(Ja, red.).*
4. Mijn complimenten voor de microboekjes. Ze worden iedere week beter.
5. Ik vind de rehabilitatie van Jan Botter wel aardig, maar ik vind het wel erg op reklame lijken. *(Reklame voor wie, voor wat en waarom ? red.).*
6. Hoe nu, laten we Guust tegenwoordig weg ? *(Nee, red.).*

Ik hoop dat ik niet te lastig ben en ik weet zeker dat deze vragen ook andere lezers zullen interesseren.

George Boekelman.

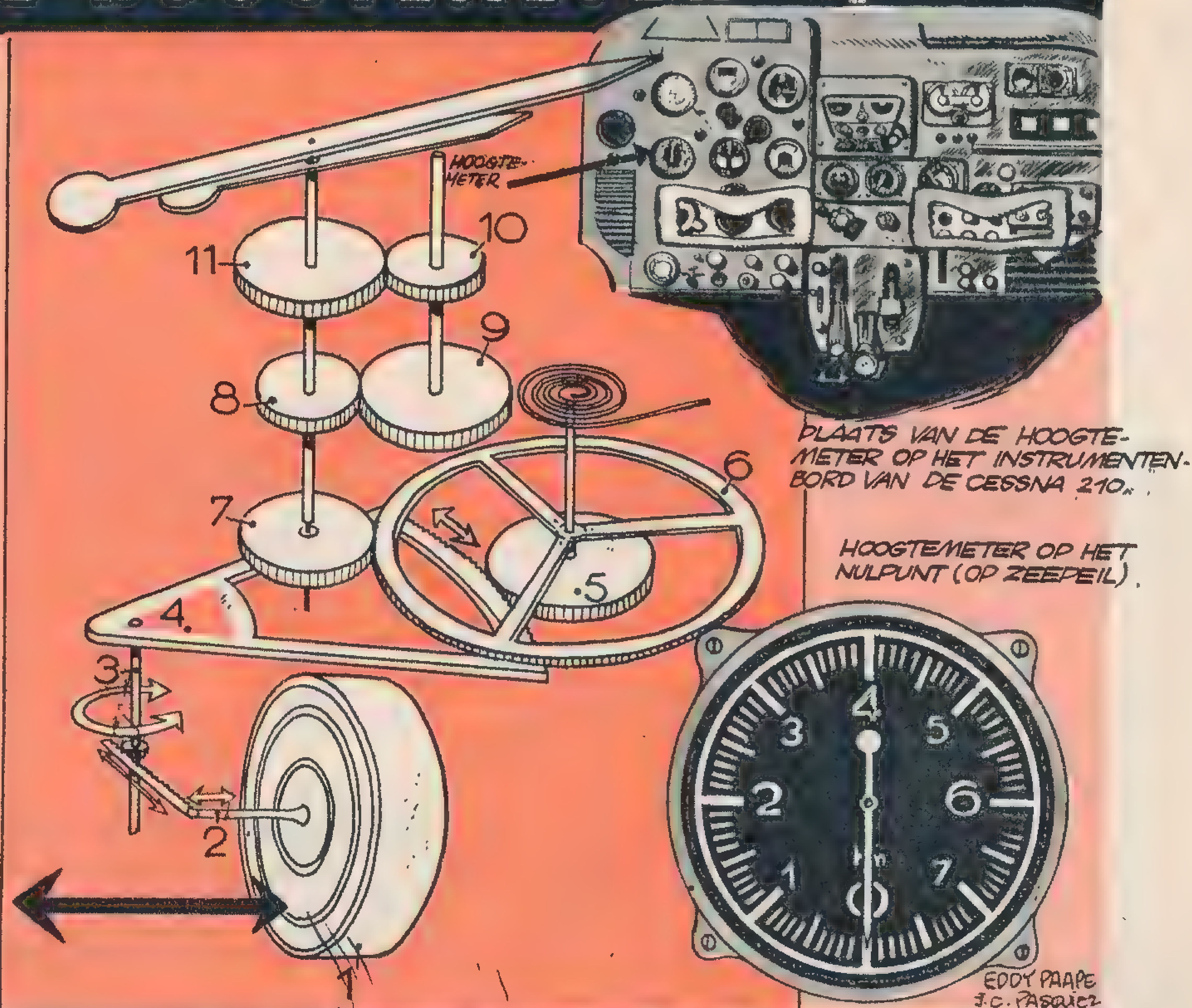
Christiaan De Gronkel
DENDERMONDE
& Piet Hebbe
GENTBRUGGE

DE HOOGTEMETER

HOE WERKT EEN HOOGTEMETER ? HOE WETEN WE HOEVEEL METER WE BOVEN DE ZEE VLIEGEN ?

DE HOOGTEMETER IS EEN TOESTEL DAT DE HOOGTE MEET WAAROP EEN VLIEGTUIG ZICH BEVINDT.
EIGENLIJK VERVULT DE HOOGTEMETER DE FUNCTIE VAN BAROMETER. WAAROM ? EEN BAROMETER MEET IMMERS DE LUCHTDRUK EN DEZE NEEMT AF ALS JE STIJGT... DUS KUNNEN WE DOOR DE VERANDERING IN DE LUCHTDRUK TE METEN UITMAKEN OP WELKE HOOGTE WE ZITTEN. MAAR DAAR DE LUCHTDRUK OOK TEN GEVOLGE VAN DE WEERSOMSTANDIGHEDEN SCHOMMELT, ZAL DE PILOOT MET DEZE FACTOR REKENING HOUDEN BIJ HET METEN VAN DE HOOGTE.

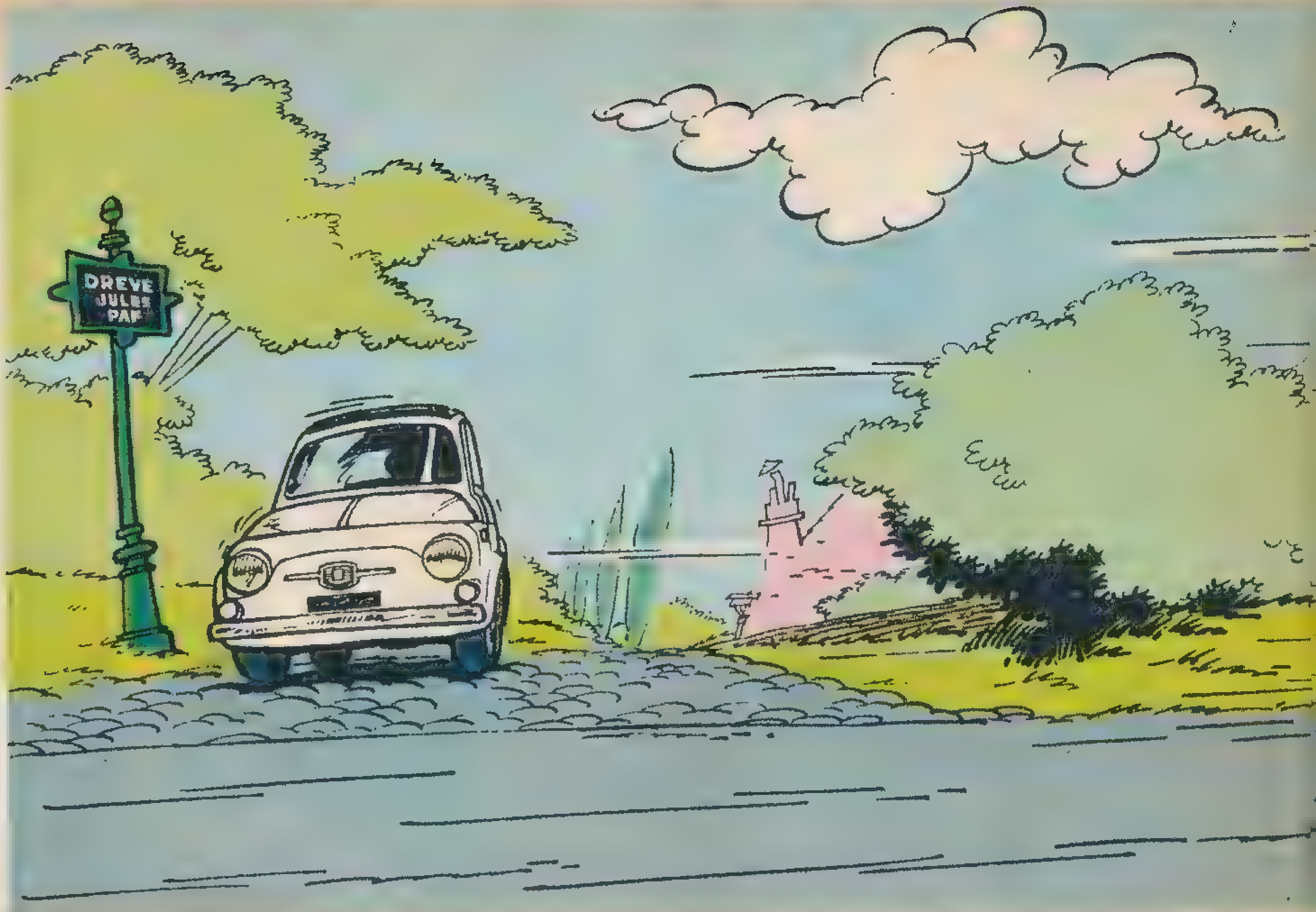
HOE DE HOOGTEMETER WERKT ⟹
1. LUCHTLEDIGE DOOS. DE BUITENLUCHT DRUKT OP HET BOVENVLAK, DAT MET DE LUCHTDRUK OP- EN NEERGAAT IN DE RICHTING VAN PIJL A. BIJGEVOLG ZULLEN DEZE DRUKSCHOMMELINGEN OP AS 2 WERKEN, DIE WEER VERBONDEN IS MET AS 3. DEZE BRENGT AL DRAAIENDE DE WIJZERPLAAT 4 IN WERKING. HIERDOOR WORDEN ER EEN STEL TANDWIELTJES IN ACTIE GEBRACHT WAARVAN DE EERSTE -5- DEZELFDE AS HEEFT ALS 6, EN 6 DOET WEER 7 WERKEN, TERWIJL 7 WEER INDIRECT DE GROTE WIJZER BEWEEGT. DE KLEINE WIJZER DRAAIT MINDER VLUG (VERTRAGING ALS IN EEN HORLOGE) DOOR MIDDEL VAN DE RADERTJES 8-9-10 EN 11. DE AS VAN DE GROTE NAALD LOOPT BINNEN IN DIE VAN DE KLEINE, DIE HOL IS EN BUISVORMIG. DE TERUGSTELVEER BRENGT DE NAALD ACHTERUIT ALS DE DRUK AFNEEMT.

ALS JE SNUFFELTJE EEN VRAAG STELT, DOE ER DAN JE NAAM, ADRES EN FOTO BIJ.

STARTER NEEMT DE PROEF

FIAT 2300

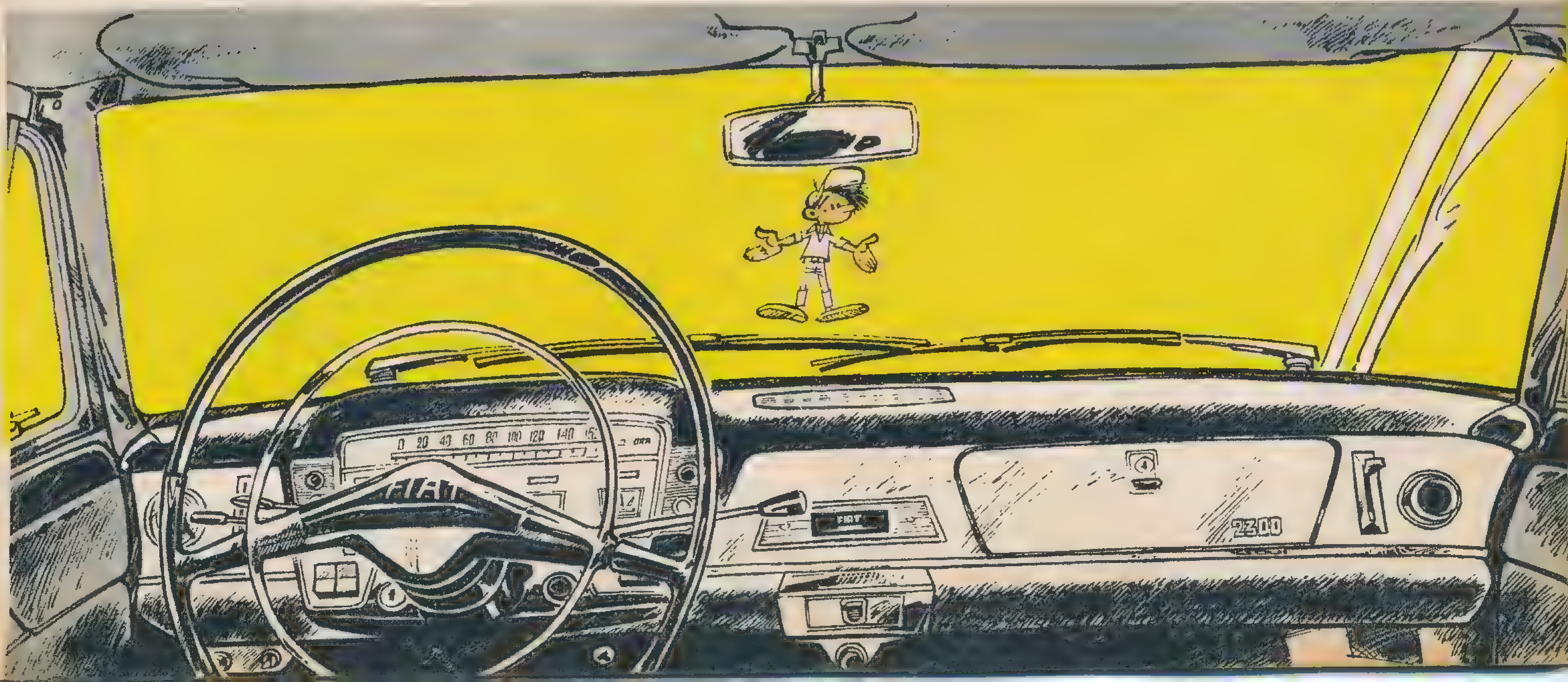

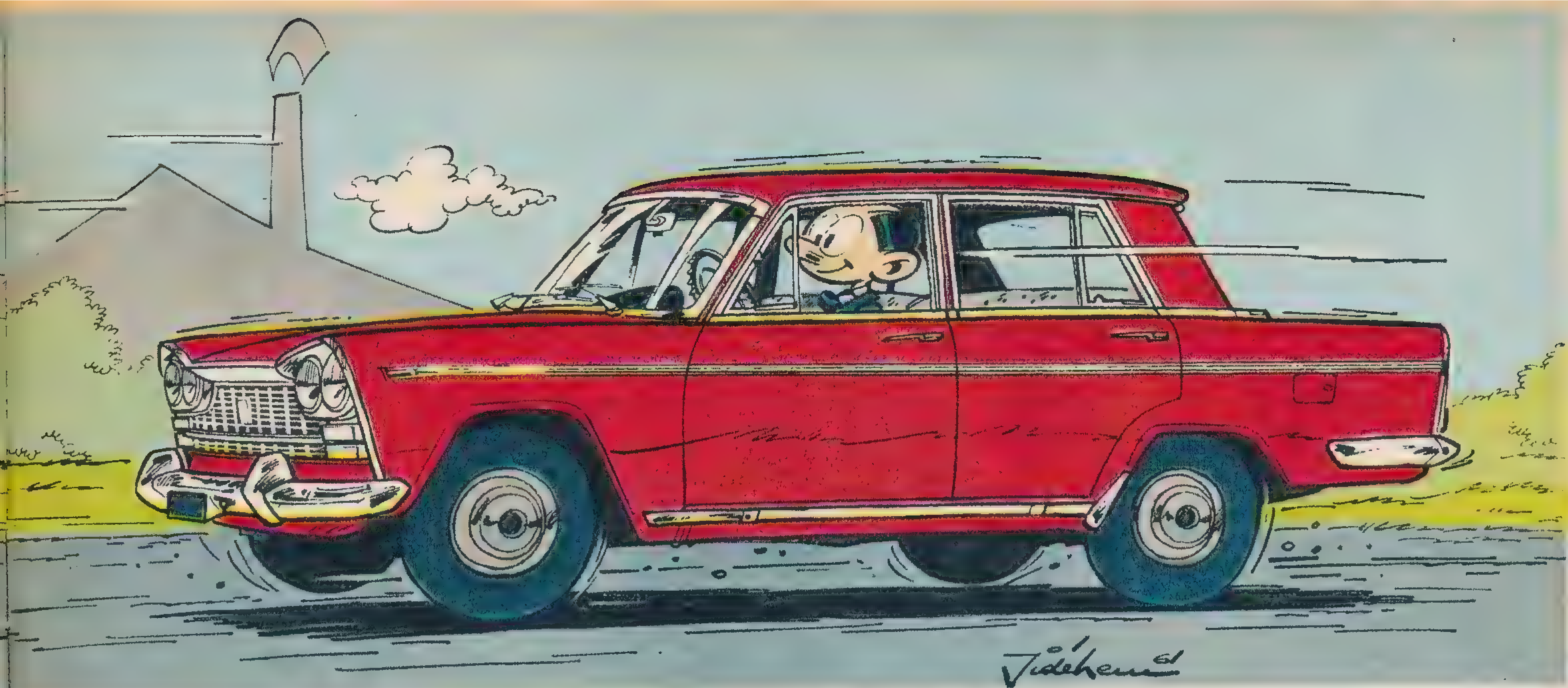
Het was werkelijk verrassend : de Luxe Fiat 2300 rijdt, met een goede chauffeur aan het stuur, als een onvervalste sportwagen ! Hij komt zelfs aan de spits van het peloton der vlugge familiewagens...

Net als een raspaard ?

Waat gaat het heen als fatsoenlijke gezinsauto's nu al beginnen te draven als volbloedrenpaarden ? Ik heb het al eens gehad over die haastige toeristenwagens (zie Robbedoes nr. 1222 : DE FAMILIE RIJDT HARD), die nu eindelijk kunnen bogen op de nieuwste technische snufjes welke vroeger alleen voor « raspaardjes » bestemd waren. Maar de nieuwe Fiat 2300 speelt het spelletje werkelijk met een onthutsende overtuiging. Hier hebben we een ruime, behaaglijke berline, niet duur en met een redelijke cilinderinhoud, die volgens de chronometer de 160 voorbijschiet en daarbij optrekt als een Triumph TR-3 ! Hij ligt vast op de weg, remt onberispelijk op de vier schijfremmen, stuurt met grote nauwkeurigheid en de supergelijkgeschakelde 4-versnellingsbak wordt (op verzoek) aangevuld met een 5de (overdrive) precies als die van de Engelse sportwagens. Zo uitgerust haalt deze Fiat Nieuwe Stijl gemiddelden die een racecar voor een rally waardig zijn !

Zo'n eerzucht verdient grote strengheid... En als de Fiat 2300 dus per see een raspaard wil wezen, dan moet hij dat ten volle zijn. Laat eens kijken... Hij heeft de motor, de structuur, de remmen, de overbrenging en de stuurinrichting daarvoor. Nu moet hij ook nog zijn achterstel vervolmaken. Als een gerieflijke wagen zo'n graad van pittigheid en vermogen heeft bereikt, kan hij geen genoegen meer nemen met een doodgewone stijve achteras op bladveren. De wieladhesie is onvoldoende, zowel bij het overschakelen als bij het remmen en hier ontmoeten we dus hetzelfde probleem als bij de Peugeot 404, welk model met directe inspuiting eveneens van grote eerzucht blijk geeft. Natuurlijk spreekt de prijs ook een woordje mee... En als we in aanmerking nemen dat de Fiat 2300 dezelfde prestaties levert als een Mercedes 220 SE met inspuiting, ofschoon hij maar 132.000 B frank (± f. 10.000) kost, dan mogen we er al erg blij mee zijn !

Op de weg :
De chronometer liegt niet !

Laten we ons rijdier nu eens van dichterbij bekijken. De lijn ? Hm, wel prettig, maar meer ook niet. Het voorstuk is zelfs tamelijk lelijk, maar het biedt vier koplampen met een opmerkelijke lichtsterkte. Het hoekig profiel is banaal geworden, maar we genieten het voordeel van een flinke, lichte passagiersruimte en van een practische bagagekoffer. Als we de portieren openmaken (de sloten zijn zacht en nauwkeurig), ontdekken we zittingen die tegelijk ligbanken zijn en een lang-afstandsvliegtuig waardig, een compleet dashboard van goede smaak en een stuur dat een makkelijke stand heeft. De versnellingshandel aan het stuur stemt me echter niet geestdriftig. Deze vergt namelijk een grotere armbeweging dan die van de Fiat 1500 en dat is wel wat hinderlijk bij het sturen. Laten we de motor eens starten. Het is een 6-cilinder met polysferische verbrandingskamers (inlaat links, uitlaat rechts). De voeding geschiedt door middel van een dubbele Weber carburator (de tweede treedt pas in werking als de gastoevoer al een bepaalde opening heeft) en de cilinderkop is van aluminium. De krukas is viermaal gelagerd en de ventilator ontkoppelt automatisch (hij begint pas te werken als de motor een ideale temperatuur heeft bereikt, zoals bij de Peugeot 404). Met slechts 2279 cc cilinderinhoud ontwikkelt deze fraaie motor 117 pk SAE bij 5300 toeren per minuut, zonder dat hij de indruk geeft opgevoerd te zijn. De resultaten spreken dan ook boekdelen : de eerste versnelling stijgt tot 50, de tweede tot 95, de derde tot 125 en de rechtstreekse aandrijving haalt 163. Bij stilstaande start bereik je 80 km in 9", 100 in 14,5" en 120 in 22". Een kruissnelheid van 140 volgens tijdopneming is volkomen normaal... En ik zo dolgraag eens een 2300 met overdrive willen proberen. Die moet nog een mooiere uitslag geven !

De ophanging is klassiek : voor onafhankelijk afgeveerde wielen (dwarstriangels op overlangse torsiestangen en antislingerstangen), stijve achteras op bladveren, vier telescoopschokdempers. Zo toegerust biedt de Fiat 2300 een ideaal comfort plus een gezonde wegligging. Bij normaal gebruik heeft de wagen voorslip (het voorstuk vertoont de neiging naar de buitenkant van een bocht te glijden), maar de pittigheid en het vermogen van de motor stellen een behendig piloot in staat een goed afgedwongen achterslip te verwekken die de wagen weer volkomen neutraal maakt... Niettemin brengt een nat of twijfelachtig wegdek bepaalde slipneigingen van het achterstel aan het licht die bij schakelen of bij afremmen nog verergeren... Dat is de kwaal van stijve achterassen die te slap gesteund worden. De remwerking van de vier schijven met servobediening en stabilisator achteraan schijnt perfect, behoudens het bovengenoemde verlies van wieladhesie. De slotsom ligt dan voor de hand ! De Fiat 2300 die voor zo'n zacht prijsje wordt aangeboden wordt zonder mankeren een « best seller » in het jaar 1962.

Starter

PRIJS : 10.000 FL.
132.000 BF.

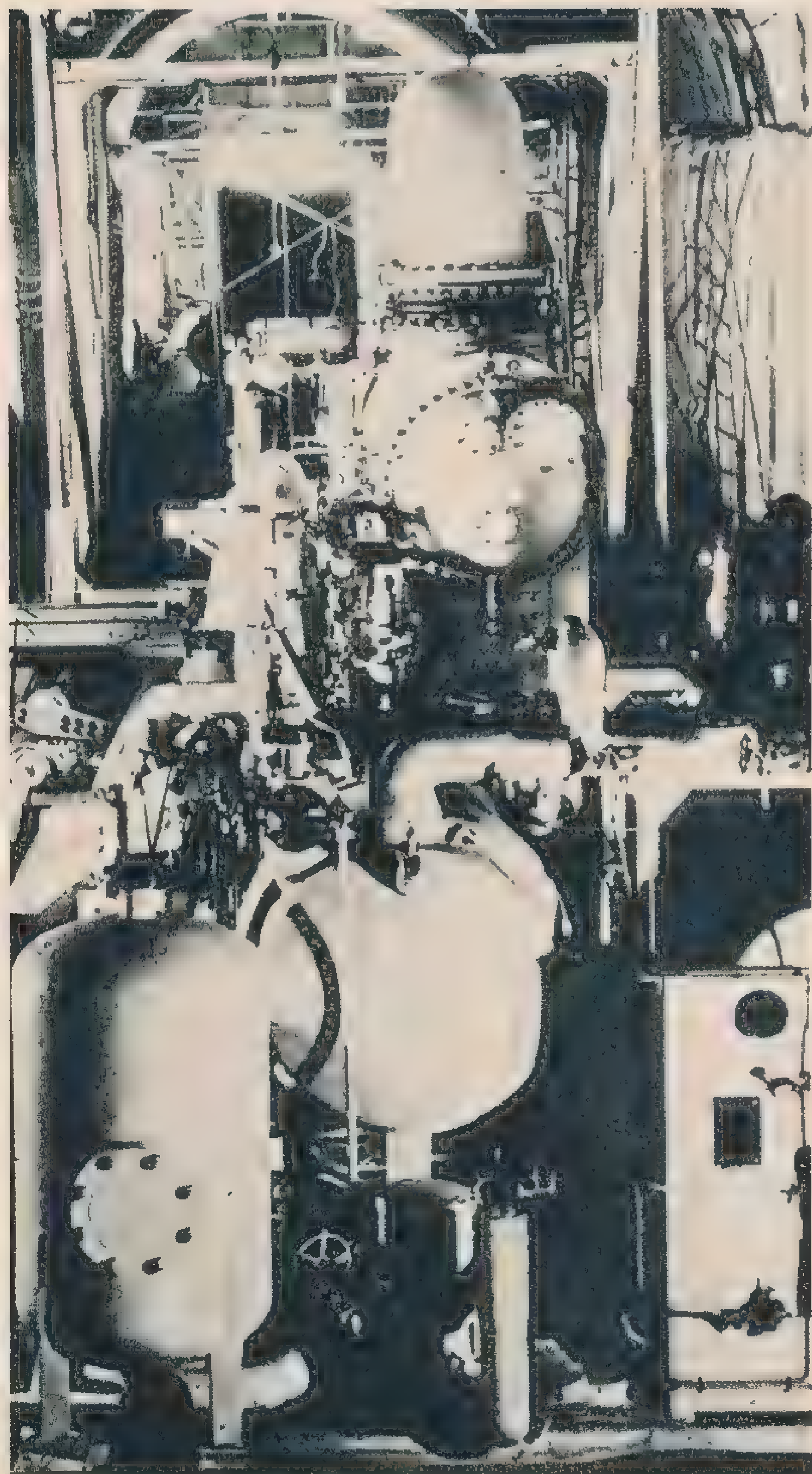
HET DASHBOARD VAN DE 2300 ZIET ER LUXUEUS UIT, MAAR VERTOONT EEN ZWAKKE STEE : DE VERSNELLINGSHANDEL AAN HET STUUR. DEZE WERKT NIET ACCURAAT GENOEG.

HET

Met meer dan honderd man
gegraven zijn, onder een
het zijn geen afschuwelijke
hun tijd slijten met het
land. En beklaag ze maar
goed geborgen, voorzien
tor, en ze voelen zich even

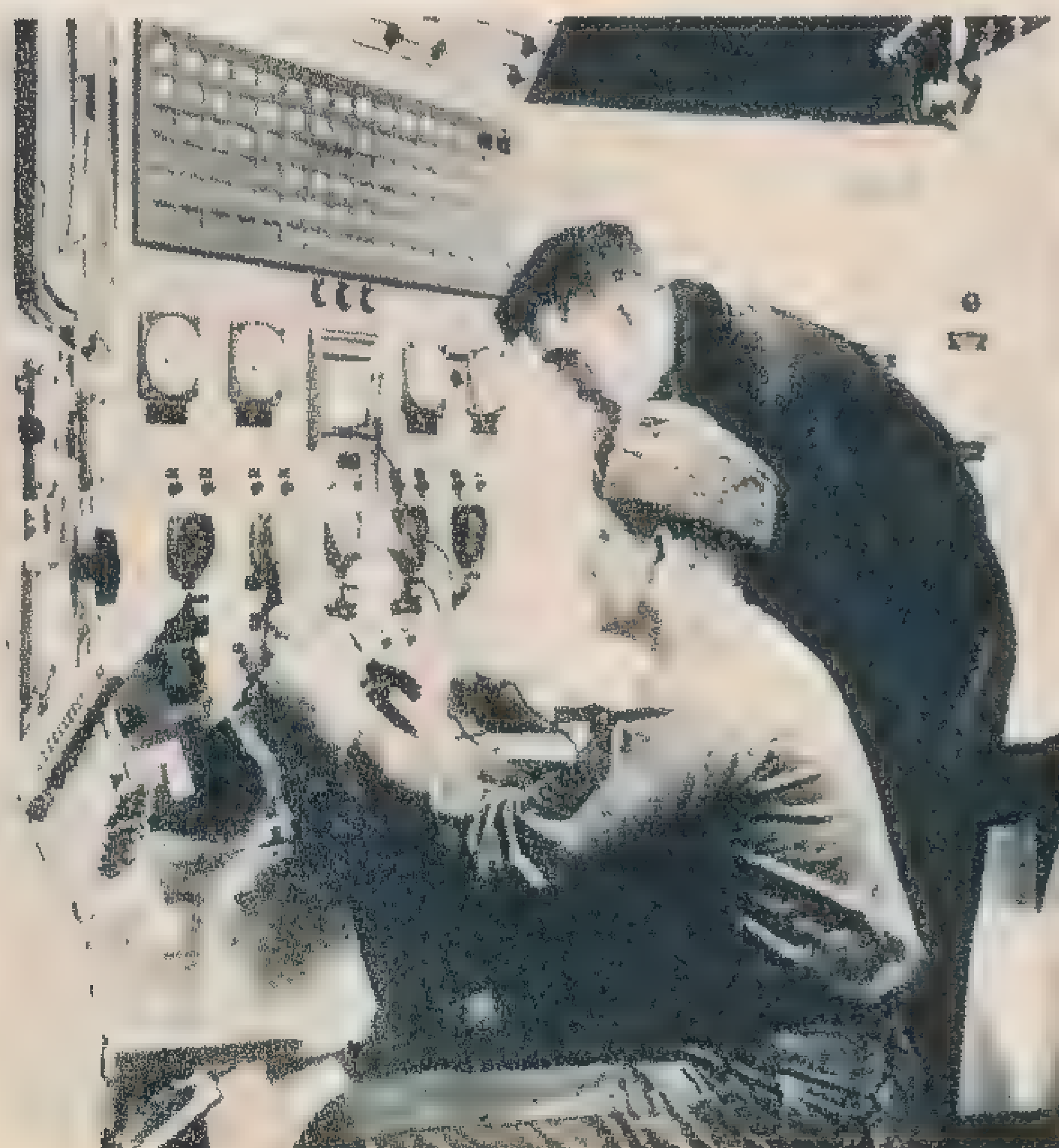

Dit soort van ton die boven de ijswoestijn van het Noordpoolgebied oprijst is een van de ingangen van Camp Century. De geleerden komen daar doorheen op de terugweg na een expeditie op de hellingen van de gletsjer die hun tot onderdak dient.

Dat is de kernreactor die de basis van electrische stroom voorziet. De voortgebrachte stroom dient bovendien tot het smelten van de sneeuw voor drinkwater.

En hier zie je de bedieningslessenaar van de reactor. Hierin zit de centrale motor voor de hele basis.

Op de lijst van steden die tot de raarste ter wereld behoren, verdient Camp Century een ereplaats. Stel je een geheel van eenentwintig tunnels voor die elkaar kruisen als de straten van een stad, en bedelf ze onder een uitloper van een gletsjer midden in de Noordelijke IJszee. Richt er woonwijken in, laboratoria, een waterleiding, een atoomcentrale en alle andere (of zo goed als alle) gemakken waaraan behoefte bestaat in een moderne gemeenschap die zich helemaal zelf moet bedruipen. Camp Century, ja, daar zijn we, zo ziet het eruit.

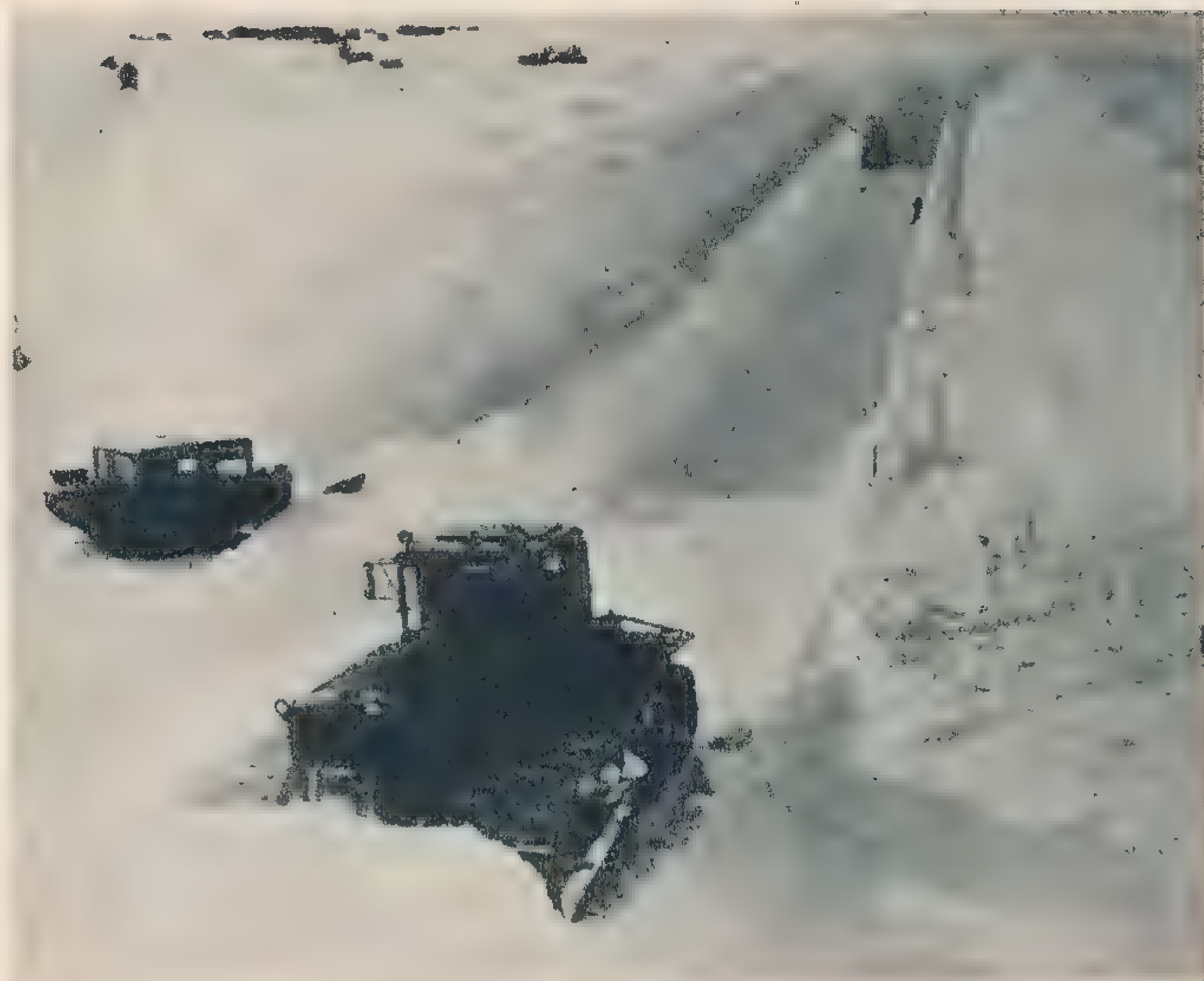
Je komt de stad in door twee enorme schuifdeuren aan de uiteinden van de « Hoofdstraat ». Er zijn nog tal van nooduitgangen voor het geval zich een aardverschuiving voordoet of een andere moeilijkheid. Deze dienen ook voor het verkeer van de bewoners. Om Camp Century te bouwen hoefde men maar beide loopgraven te graven die overdekt werden met golfijzeren platen. Dit voorlopige dak werd bedekt met sneeuw die al spoedig steenhard werd, zodat het ijzeren dak al gauw kon worden weggenomen.

Zoek Camp Century maar niet op een kaart. Of het moet een verduiveld nieuwe wezen. De plaats ligt in Groenland, zowat 1.300 km van de Noordpool. De stad is gebouwd door ingenieurs en andere technici van het Amerikaanse leger op grond van een overeenkomst met de Deense regering.

Om de meteorologische toestanden in dit deel van de wereld te leren kennen, moeten de geleerden een van de barste klimaten trotseren. Ze zijn dus zeker niet om toeristische redenen hierheen gekomen. Groenland is nu eenmaal de bakermat van de

BEHOUDEN HUIS

huizen ze in hun spelonken die in sneeuw en ijs gletsjer die ergens ver in de poolwoestijn ligt. Nee, sneeuwmannen... Het zijn geleerden, Amerikanen, die bestuderen van de weersomstandigheden op Groen- niet te diep ! In hun lekkere sneeuwhuis zitten ze van warmte en licht door een pracht van een kernreac- « comfortabel » als hun landgenoten in Cattanooga.

meeste meteorologische verschijnselen die het noordelijk halfrond betreffen. Bovendien is het er mogelijk als je diep genoeg in het ijs boort, er ter ontleding monsters te nemen van water dat al sinds honderden, om niet te zeggen duizenden jaren bevroren is.

Aan de hand daarvan is het mogelijk als uit een boek de hele geschiedenis van het weer en in het bijzonder die van de neerslag in de afgelopen eeuwen af te lezen.

Dank zij de studie van het verleden kan de weerkunde dan met grote nauwkeurigheid de kringloop van het klimaat voor de toekomst bepalen. Dat alles uit een beetje bevroren water. De ijsbergen « in de dop » hebben ook hun goede kant...

Tijdens de strenge poolwinter zijn de bewoners van Camp Century dus gedoemd zes maanden lang in hun tunnels opgesloten te blijven. Enkelen slechts zullen (heel zelden) een uitstapje naar buiten maken, om de monsters te nemen en de resultaten van bepaalde meetapparaten mee te brengen. Tijdens de winter zal er sneeuw vallen op de gletsjer en die zal aan de enorme massa nog een nieuwe ijslaag toevoegen, wel een meter dik. De totale dikte van de gletsjer wordt op meer dan 1.500 meter geraamd.

Tot voor kort vormde het vraagstuk van de warmte- en energievoorziening van zo ongunstig gelegen waarnemingsstations als die in Groenland de belangrijkste hinderpaal voor het ontwikkelen van een research-programma zowel in het Noord- als in het Zuidpoolgebied.

In Camp Century is dit probleem opgelost door het bouwen van een kernreactor die voor een electriciteitsproductie van 2.000 kw. zorgt en een heel jaar op één enkele lading brandstof kan werken. Dank zij de atoomkracht is het niet meer nodig de enorme hoeveelheden stookolie op te slaan die door de gewone centrales met grote eetlust worden verslonden.

Het programma van proefnemingen die door de burgers van Camp Century zullen worden verricht houdt onder meer in het uitstippelen van methoden tot opsporing van kloven, die valkuilen die het Poolgebied verraderlijk onder de voeten van zijn verkenners schuift, het bestuderen van de sneeuwval, het doorboren van de ijskorst teneinde monsters te verkrijgen van 1000 of meer jaar geleden, het speuren naar een nieuwe techniek op het gebied van de luchtfotografie.

Maar de allerbelangrijkste proefneming die er gedaan zal worden is het waarnemen en testen van de levensomstandigheden in Camp Century. Nagaan of het voor honderd mensen werkelijk mogelijk is in het hart van een gletsjer te leven is een experiment dat de moeite loont.

Geen moeite is gespaard om alles tot het welslagen van deze onderneming te laten samenwerken. Zo zijn de machines die de loopgraven in het ijs hebben gehakt ingevoerd uit Zwitserland waar ze gewoonlijk dienst doen bij het vrijmaken van bergpassen. De « woonwijk » bevat behalve woningen, een leeszaal, een cantine, een wasserij, een kapel en al wat voor verstrooiing nodig is.

Nog een bijzonderheid die van belang is : om te beletten dat de milde temperatuur binnen in het Camp Century de ijsmuren van de tunnels doet smelten, is er voor een koudeluchtventilatie gezorgd !

De drie hoofdfasen van de bouw van Camp Century. Boven het eerste stadium : de bulldozers graven diepe geulen in de sneeuw. Let op het voorlopige kamp. Nadat de ijszagen er over heen zijn gegaan, wordt het gegolfde plaatijzeren dak gelegd, dat tenslotte weer verdwijnt als de sneeuw, waarmee het bedekt is, voldoende is bevroren, zodat ze een ondoordringbaar gewelf vormt.

DE SPANNENDE VERHALEN VAN OOM WIM

MET PENSEEL EN

KAREL VAN MANDER, DE ZOON VAN DE BALJUW VAN MEULEBEKE BIJ KORTRIJK, HEEFT DE BISSCHOPSSTAF (1) EN HET ZWAARD VAN ZIJN VOOROUDERS VERWISSELD MET PEN EN PENSEEL. HIJ IS DICHTER EN SCHILDER. IN 1574, 26 JAAR OUD, TREKT HIJ NAAR ITALIË OM ZICH AAN DE SCHOONHEID TE LAVEN. DE OVERBLIJFSELEN VAN DE OUDHEID HEBBEN HEM BETOVERD...

OP EEN DAG HEEFT HIJ IN DE BUURT VAN ROME EEN GROT ONTDEKT IN EEN VERLATEN STEENGROEVE. HIJ VERKENT HAAR EN ZET ER METEEN ZIJN SCHILDERSEZEL NEER, WANT ER ZIJN WONDERLIJKE DINGEN TE ZIEN.

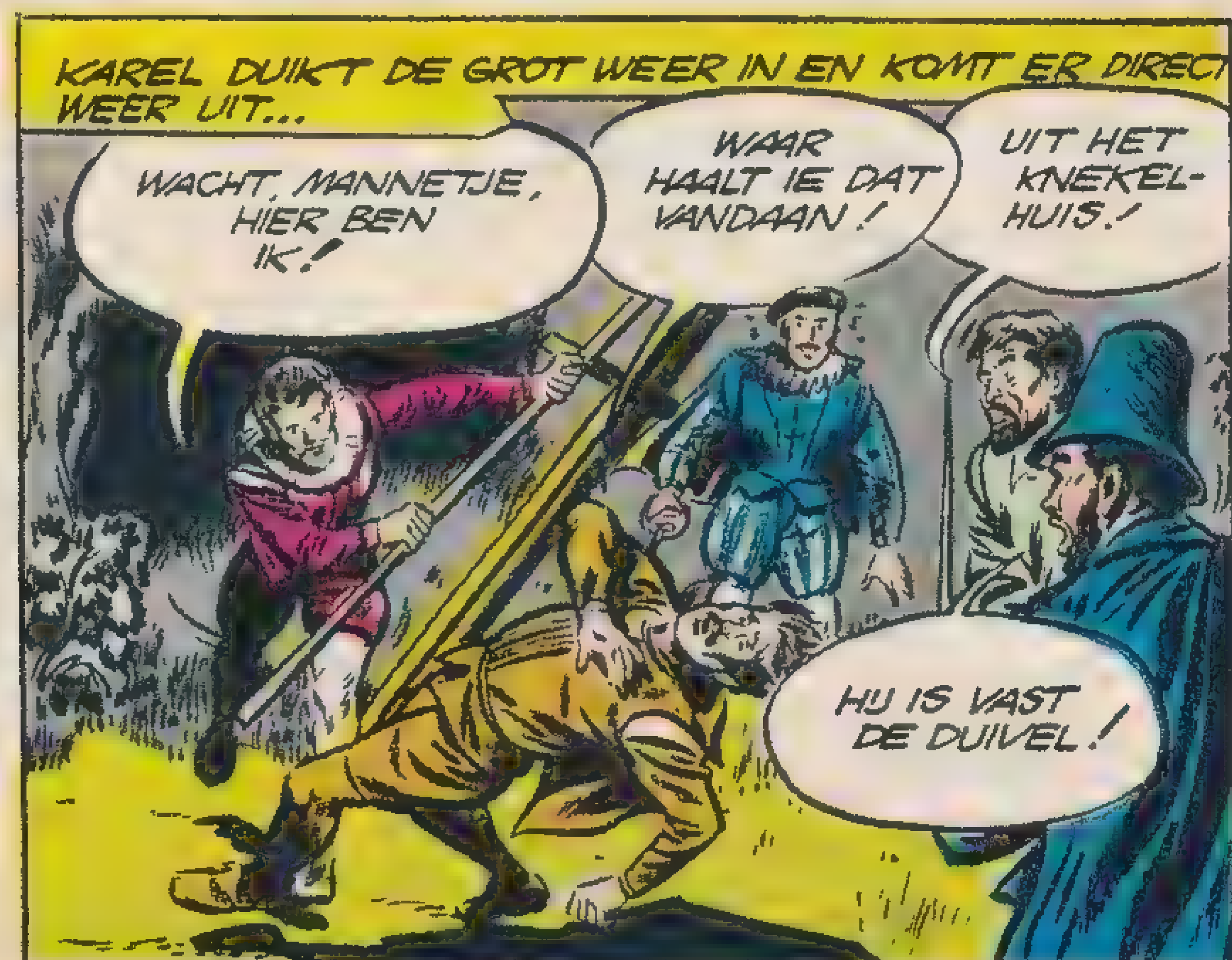
(1) EEN VAN MANDER WAS IN DE XIIIDE EEUW BISSCHOP VAN DOORNIK.

1A

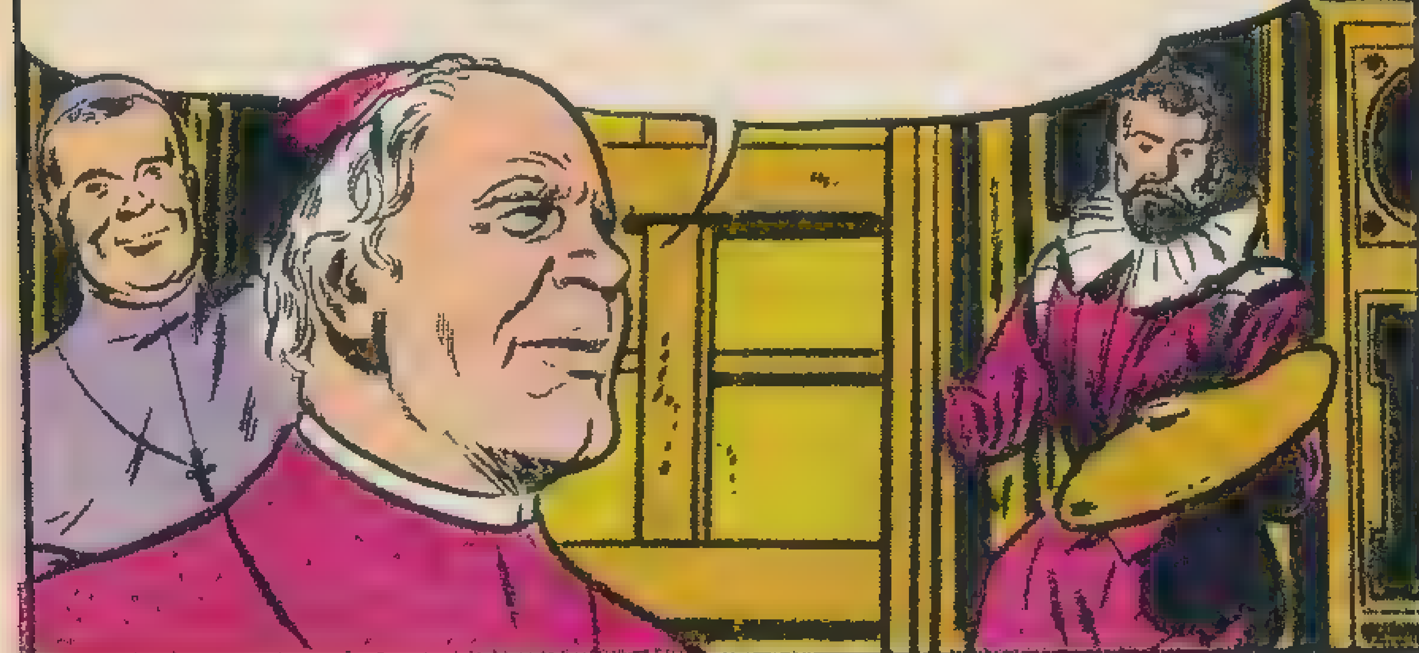

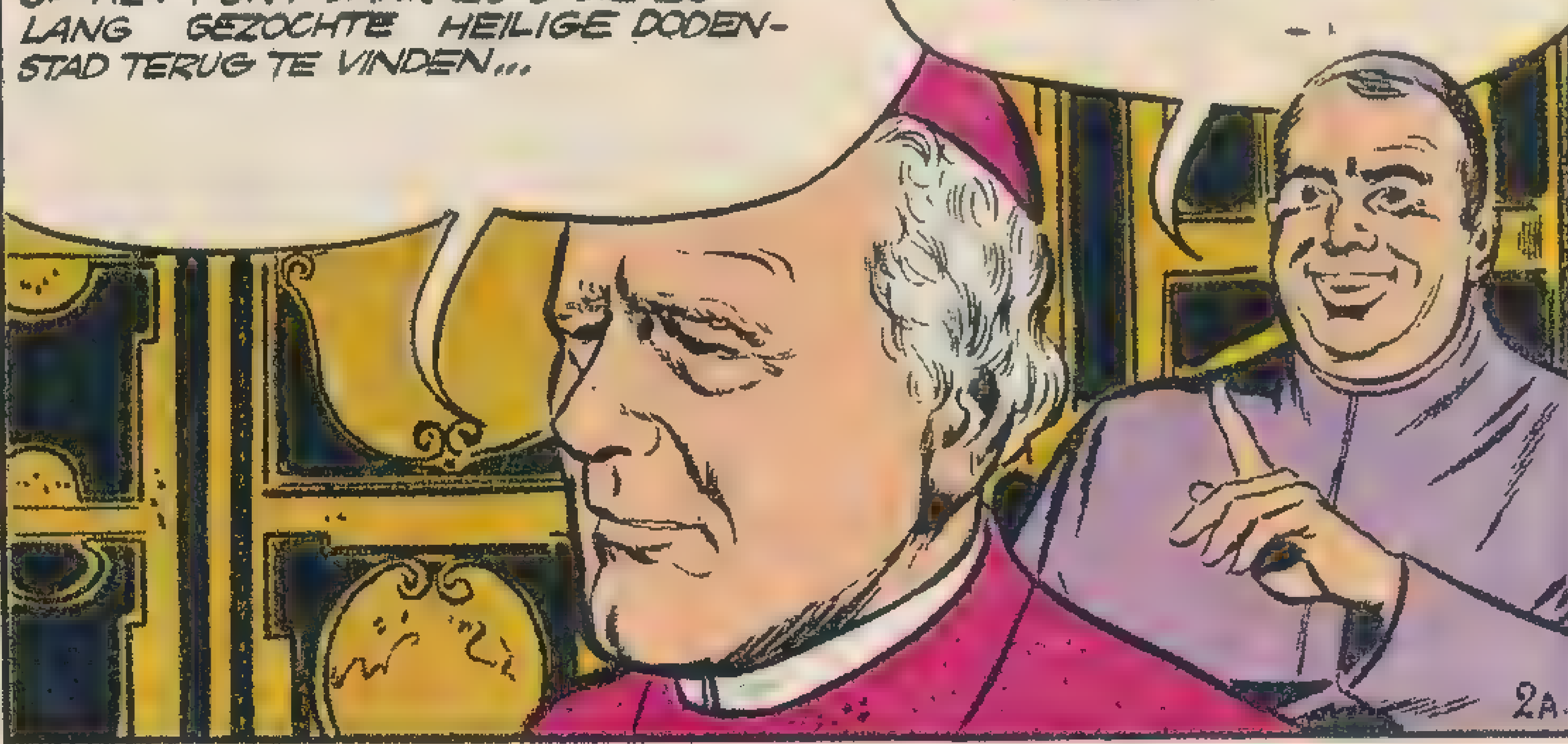
DEGEN OP AVONTUUR

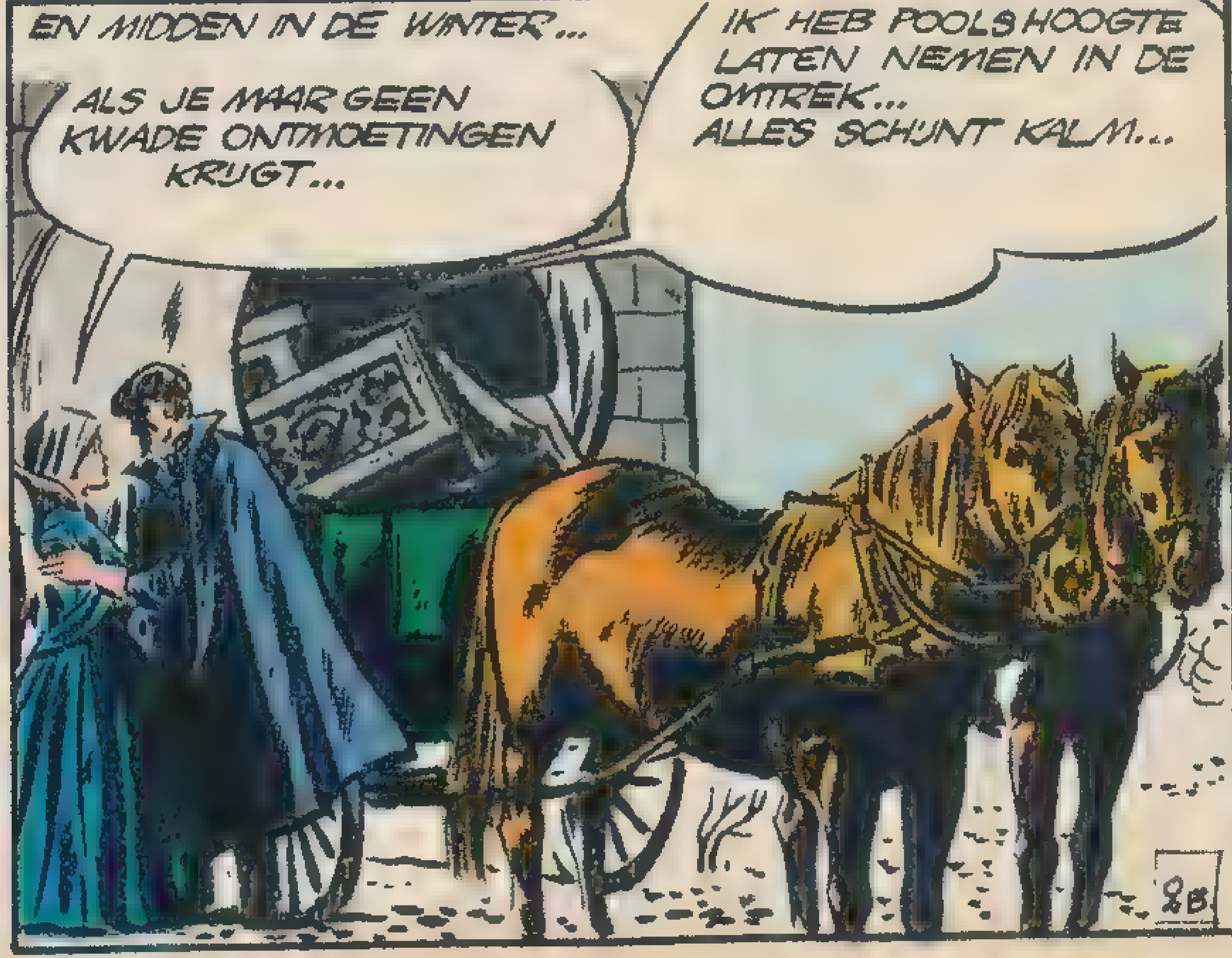

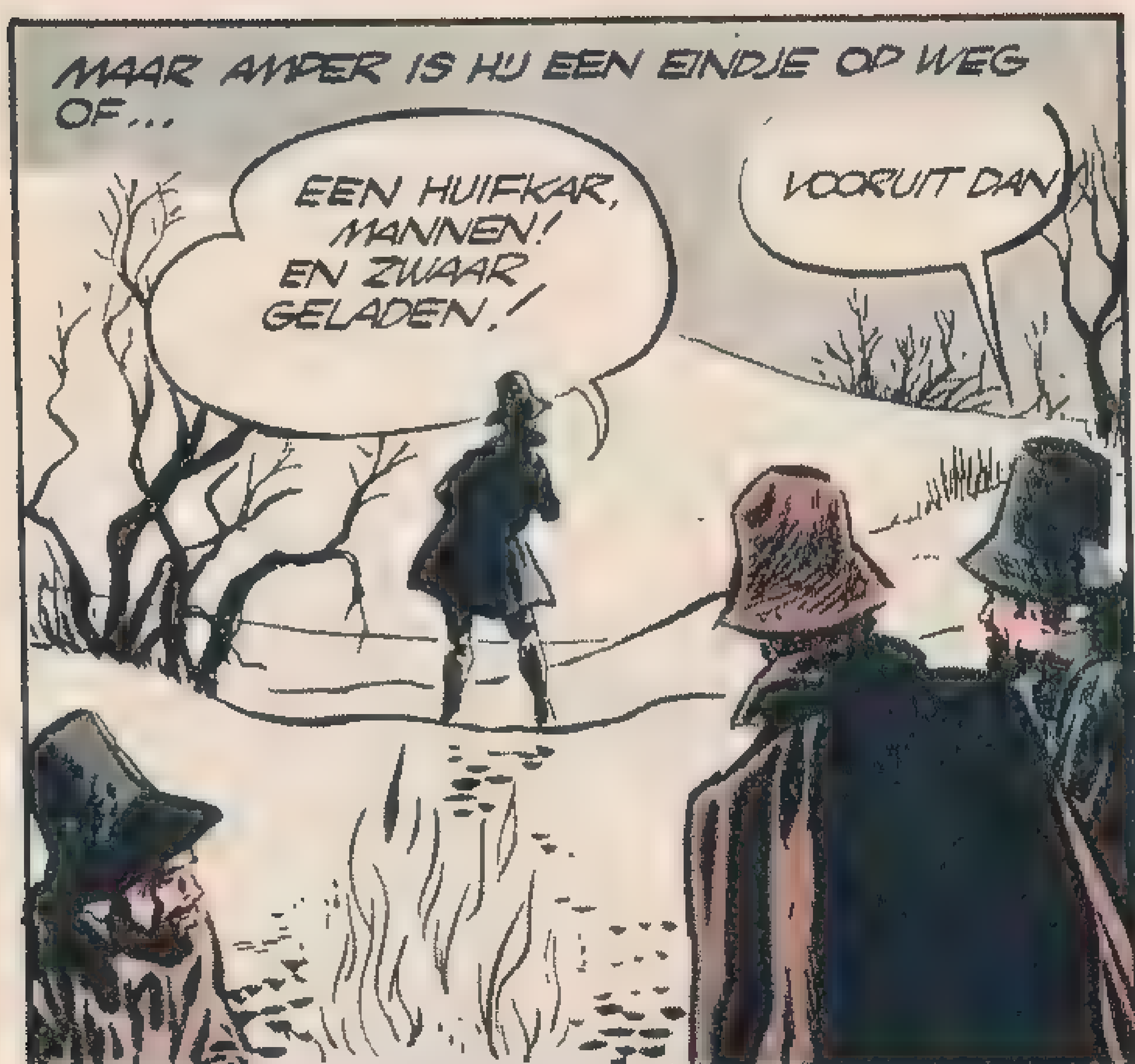

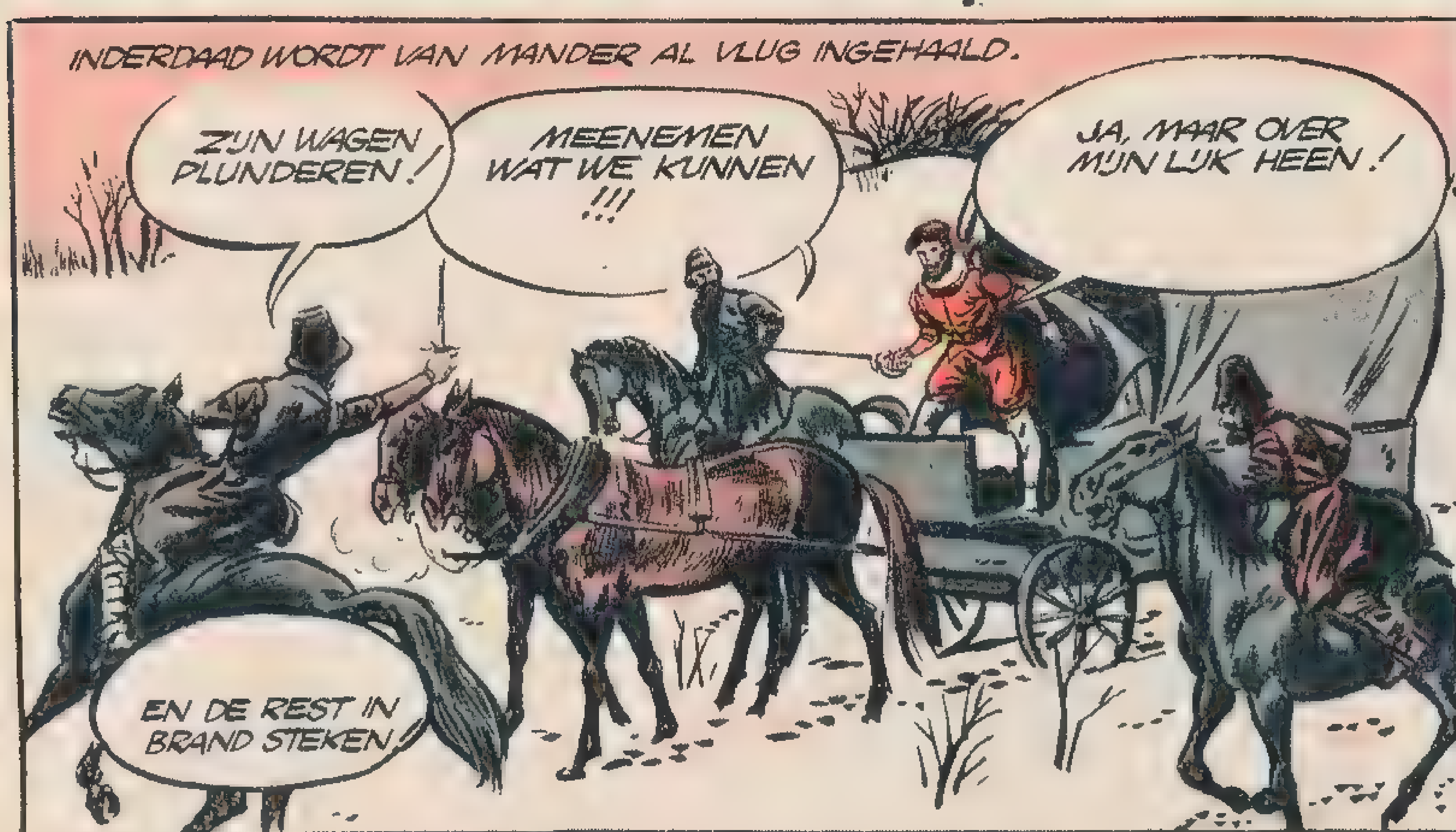

MAAR AMPER IS HIJ EEN EINDJE OP WEG OF...
EEN HUIFKAR, MANNEN! EN ZWAAR GELADEN.!
VOORUIT DAN!

EEN ROVERBENDE ...! IN GALOP! IK MOET ZE ONTLODEN... HU!

ACHTER HEM AAN! DE SNEEUW ZAL ZIJN PAARDEN GAUW MOE MAKEN! HIJ HOUDT 'T NIET LANG VOL!

INDERDAAD WORDT VAN MANDER AL VLUG INGEHAALD.
ZIJN WAGEN PLUNDEREN!
MEENEMEN WAT WE KUNNEN !!!
JA, MAAR OVER MIJN LIJK HEEN!
EN DE REST IN BRAND STEKEN!

HIJ MAG ZIJN HAVE NOG ZO GOED VERDEDIGEN, TOCH WORDT HIJ VLUG OVERMEESTERD...
WAT DOEN WE MET HEM?
OMDAT IE ZO GOED TEGENSPARTELT, LATEN WE HEM VERDER SPARTELEN! AAN EEN TOUW!
DE STROP! HA HA HA!
3A

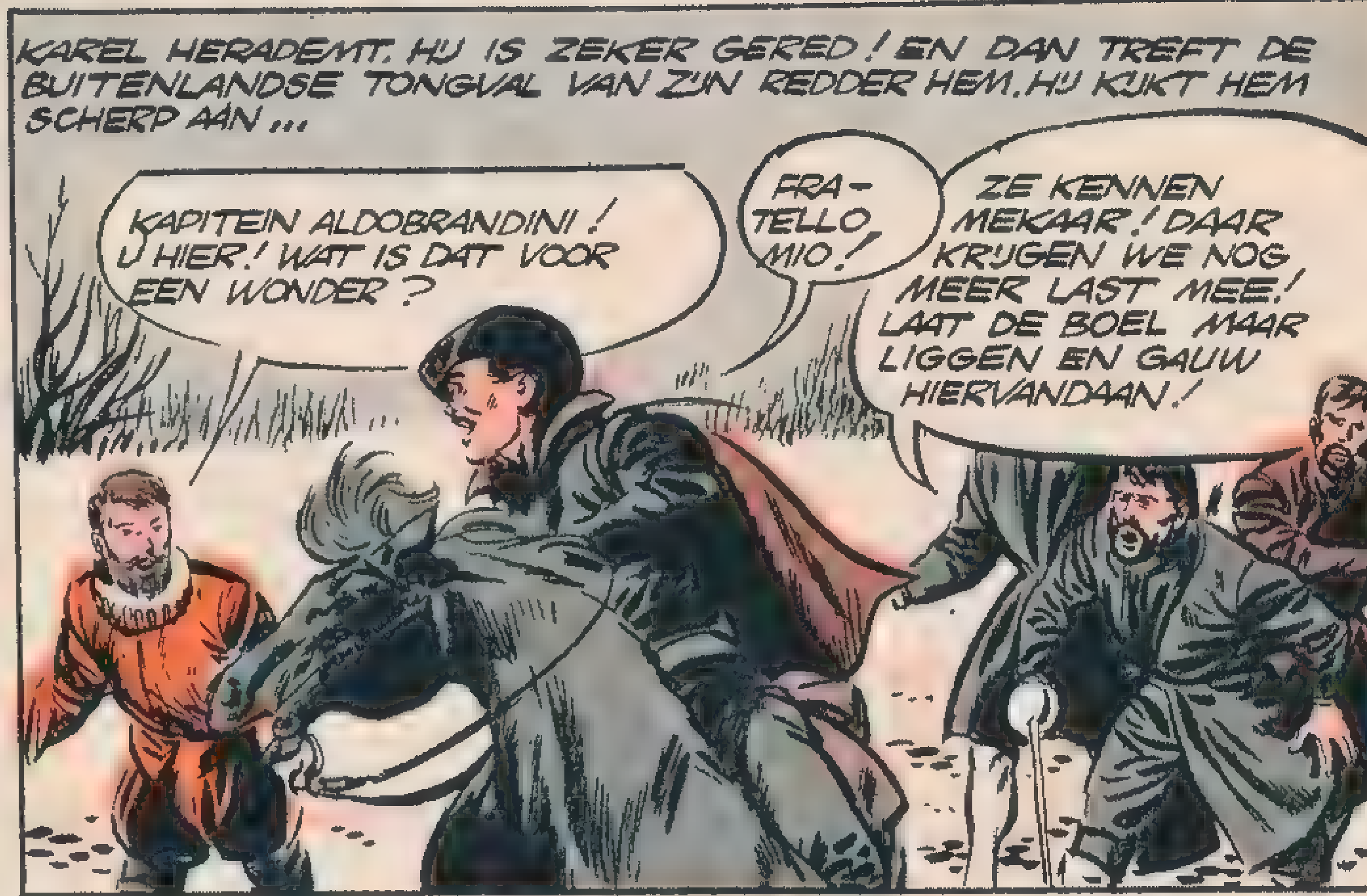

EN NA EEN GRONDIGE PLUNDERING...
EN NU WORDT 'T TIJD OM JE DAARBOVEN TE LATEN BENGELEN, MAN!
WEES MAAR NIET BANG, DIE TAK IS STEVIG, DIE BREEKT NIET AF...
HIJS HEM OP!
HA HA HA!

MAAR EENSKLAPS DOEMT ER EEN RUITER OP VAN DE BESNEEUWDE HELLING...
HALT!

WAAROM HANGEN JULLIE DE ARME MAN OP? WAT HEEFT IE GEDAAN?
DAT GAAT ONS AAN. RIJ VLUG DOOR, OF JIJ ZULT ER OOK AAN GELOVEN!
3B

MET PENSEEL EN DEGEN OP AVONTUUR

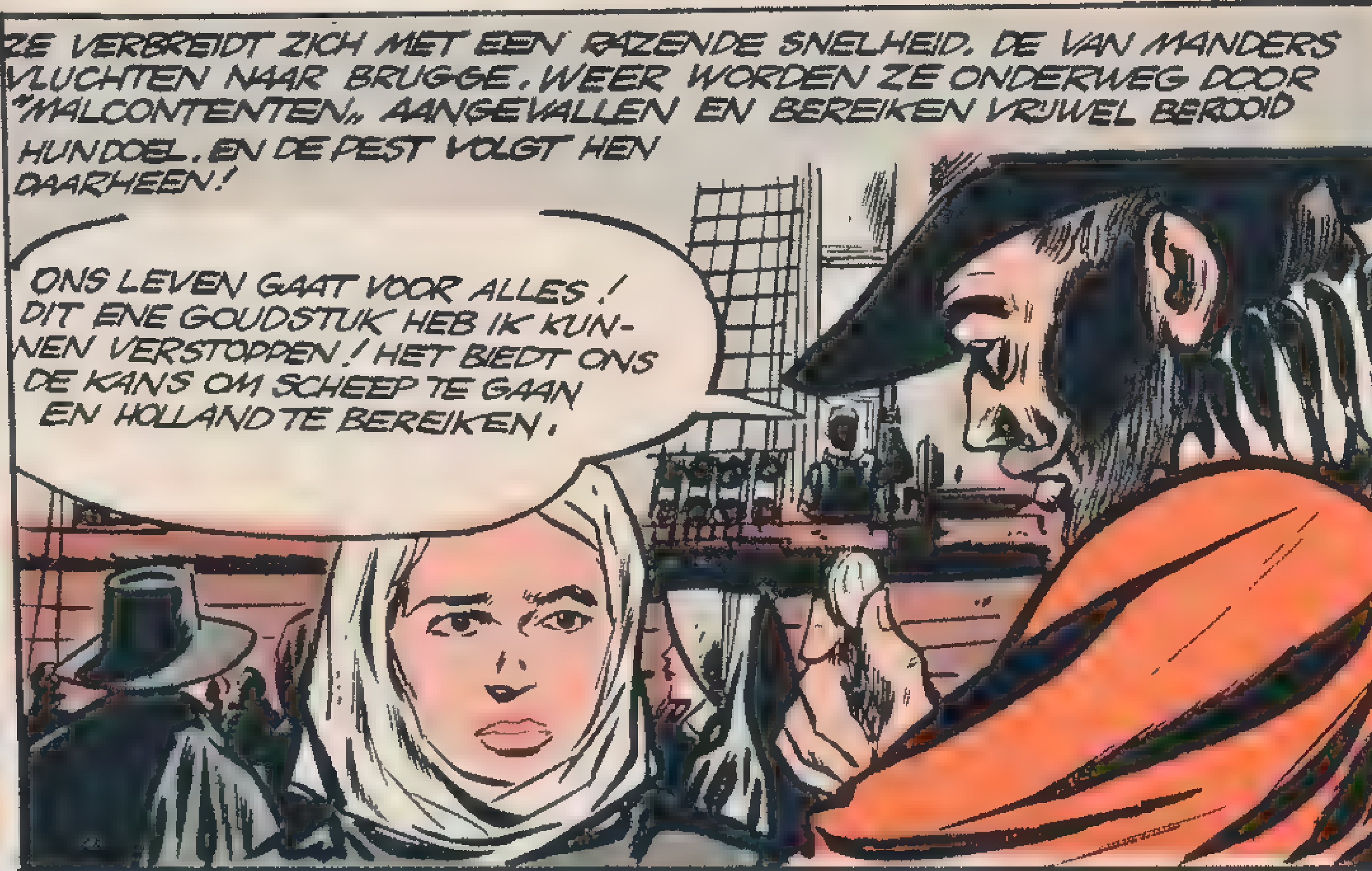

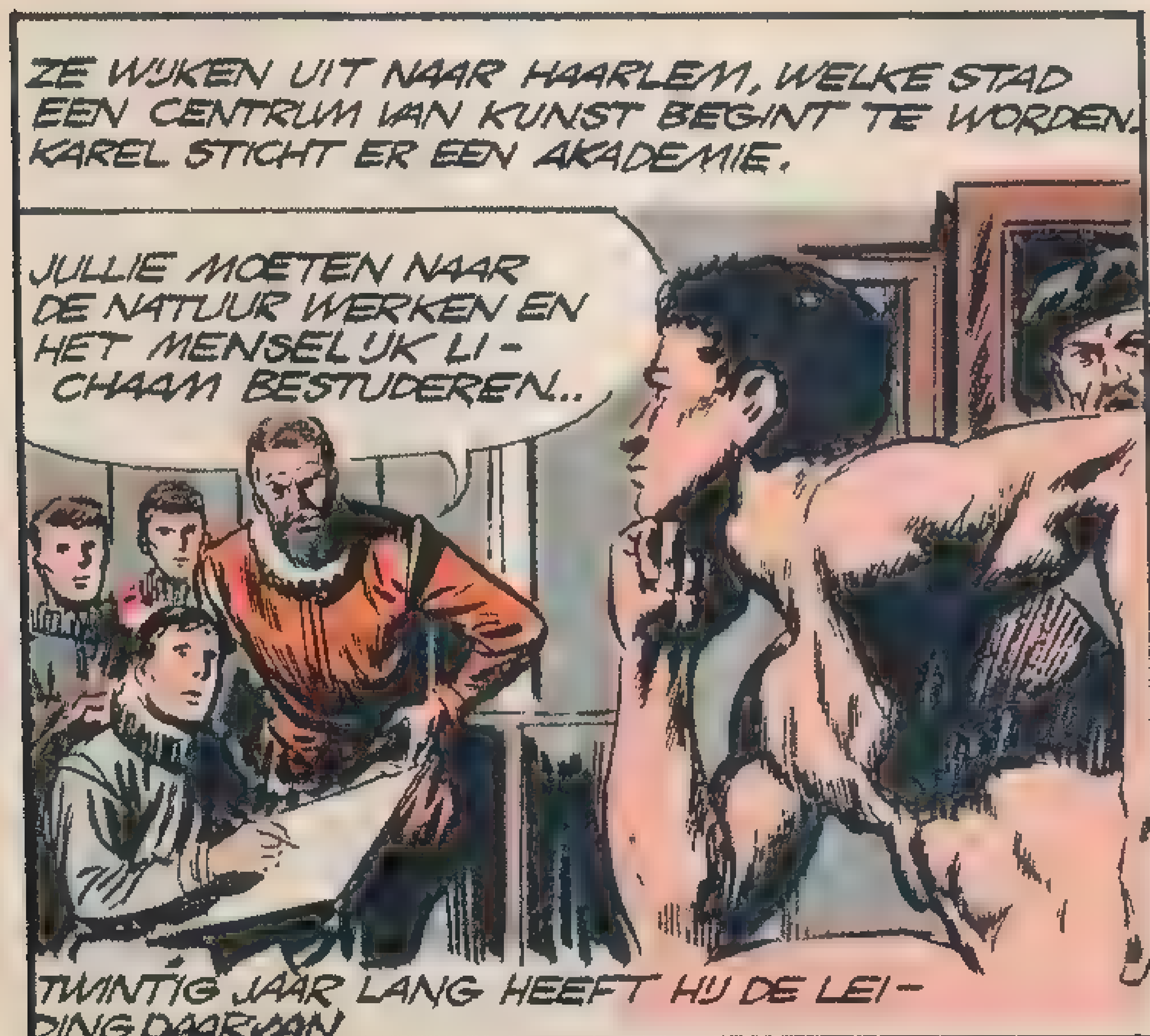

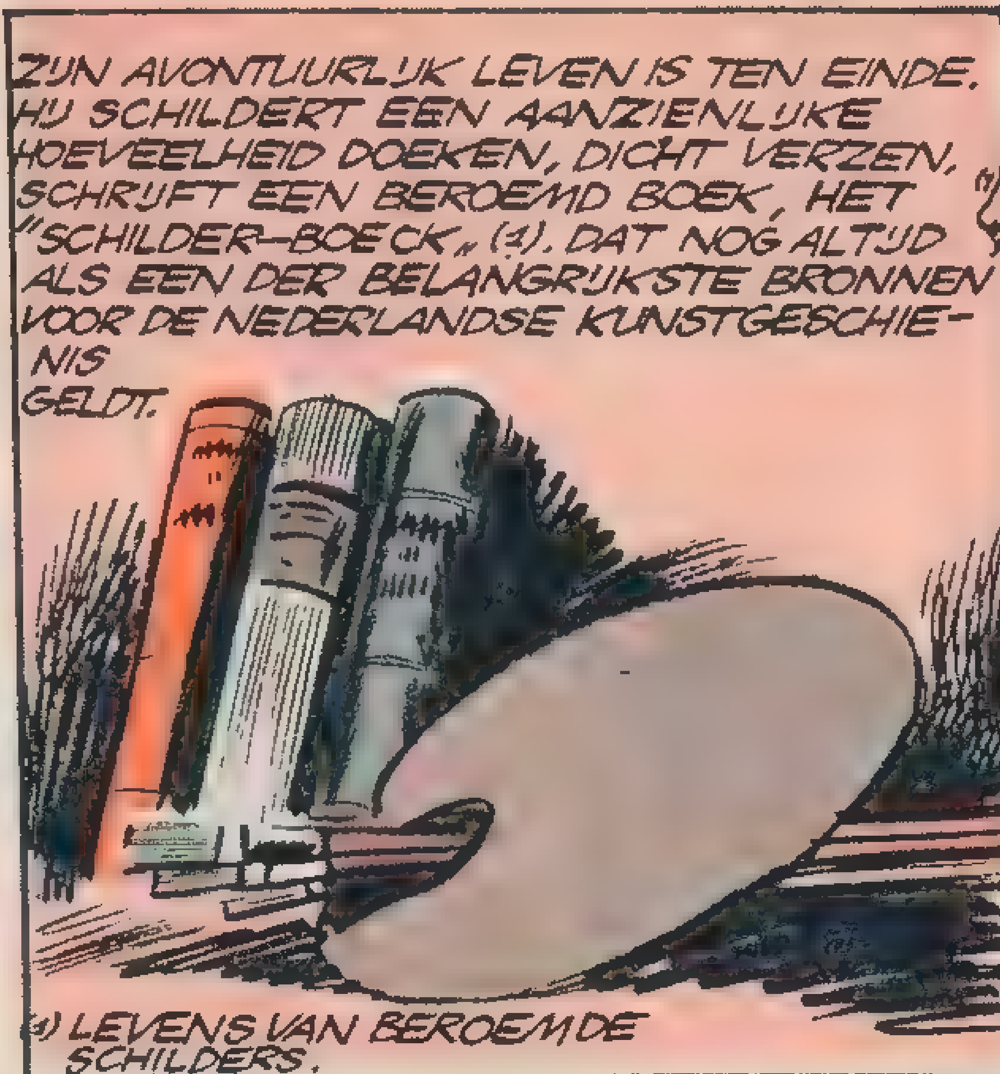

OEROSSEN

Op wandschilderingen in grotten komt er naast bizons, rendieren en wilde paarden een holhoornig dier voor met lange, gebogen horens. Zijn silhouet doet ons denken aan dat van de stier en mist de voor de bizon zo kenmerkende bult.

Hij heeft dus in goede of minder goede nabuurschap geleefd met de bizon, een andere grote herkauwer, die in grote tropen de steppen en wouden van het prehistorische Europa bevolkte. En terwijl de bizon zich weldra zou beperken tot Polen en Rusland, waar hij nog altijd voorkomt, blijft zijn neef nog lang het grootste jachtwild in het Middeleeuwse Europa en leeft er in kudden zoals de Afrikaanse buffel. Het grote runderachtige dier is ons bekend onder de naam « oeros » of « wilde os » in het Duits « Auerochs » (= landouwos), of « Urochs » (= oeros). De oeros is de rechtstreekse voorvader van de Europese runderen. Wil je er een idee van krijgen hoe dat dier er werkelijk uitzag — het woog waarschijnlijk vaak meer dan een ton en mat 2 m bij de schoft (er zijn vele beenderen van ontdekt) — dan moet je eens een Spaanse corridastier bekijken. Dit « huisdier » is het nauwst verwant aan het oertype. Bij deze Spanjaard vinden we de ongelofelijke woestheid en vurigheid van de oeros terug, die blijkt uit de Middeleeuwse jachtverhalen. Destijds en in de eeuwen voor Christus' geboorte dreven de jagers oerossen op en staken ze met een spies dood,

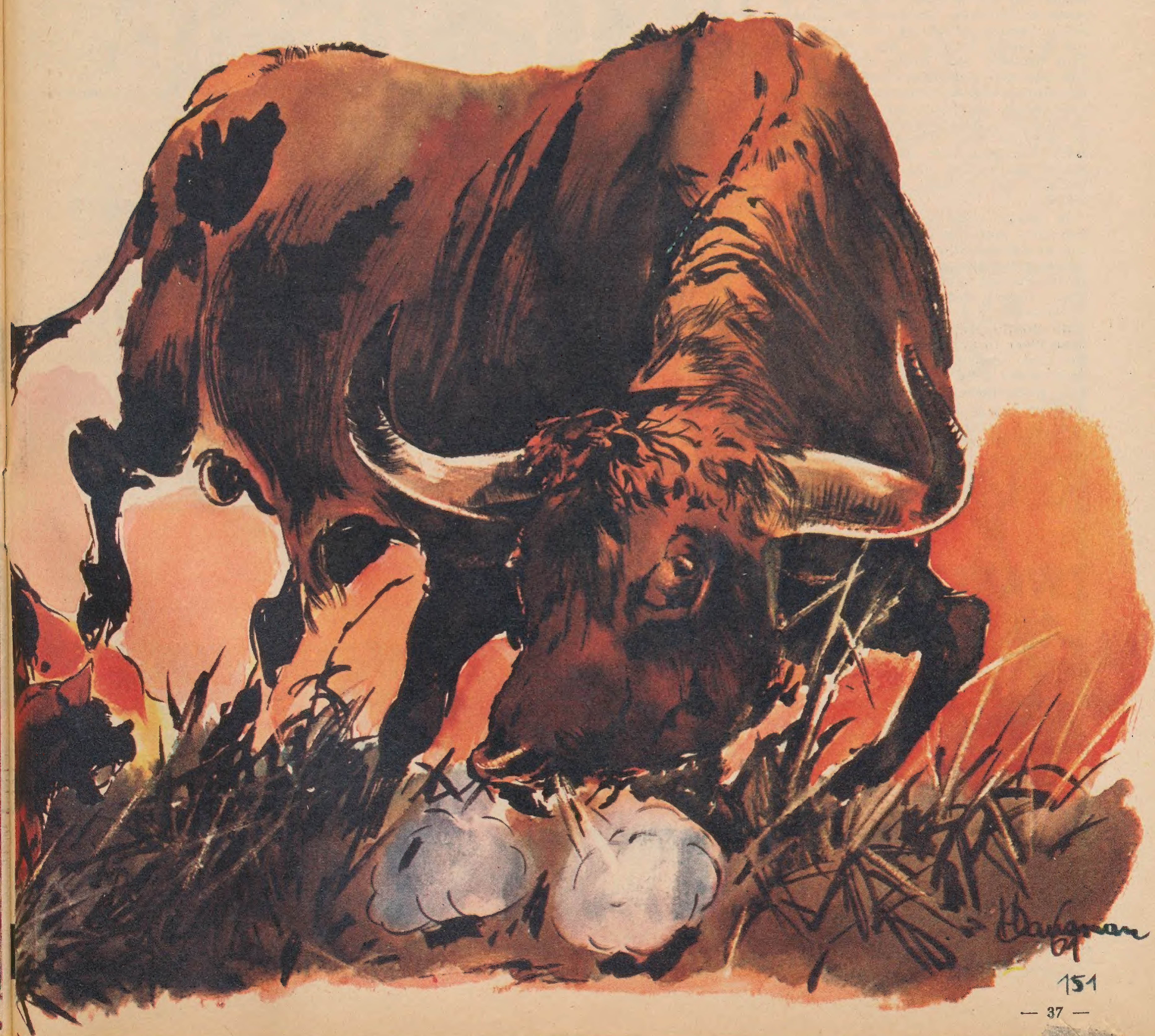

geholpen door een horde halfwilde doggen, de voorlopers van onze « boxers », die gehard waren in de strijd tegen beren, wilde zwijnen en andere roofdieren.

Naar men meent verdween de laatste wilde os uit Polen, dus uit Europa in Masovië, tijdens de Dertigjarige Oorlog (1627). In Frankrijk zijn de laatste oerossen uitgeroeid onder Philips Augustus. Maar talrijke documenten geven ons een beeld van de « Auerochs », nu eens in de vorm van prenten, dan weer door middel van beschrijvingen, waar oude encyclopedieën gewag van maken.

Van de eerste Middeleeuwse oeros tot de hedendaagse Hollandse of Normandische koe, de nazaten van dit dier, zijn er hele geslachten hoorndragers elkaar op gevolgd. Deze hebben de verschijningsvorm van de soort gewijzigd, mede ten gevolge van het feit dat ze aan de mens dienstbaar werden gemaakt. Een tegengestelde ontwikkeling is ook mogelijk en zo is men erin geslaagd uit de huidige dieren, die nog zekere kenmerken van hun voorouders hebben bewaard (Spaanse, Zuid-Franse en Corsicaanse runderen), na verscheidene generaties van weer in de vrije natuur levende exemplaren door een natuurlijke keus de oeros, zoals deze vier eeuwen geleden nog voorkwam, opnieuw in het leven te roepen.

In de buurt van München kunnen we zulke oerossen bewonderen en een indruk krijgen van de massa spieren en beenderen waartegen de tijdgenoten van Karel de Grote op hun barbaarse jachtpartijen de strijd moesten aanbinden.

SPORTIEVE

STANLEY MATTHEWS

Enkele maanden geleden werd in Engeland een transfer gesloten, die zonder twijfel de opmerkelijkste was van het jaar : Stanley Matthews keerde op 46-jarige leeftijd terug naar Stoke City, de club waarbij hij 32 jaar geleden zijn weergaloze carrière begon. De prijs was 30.000 gulden of 400.000 francs ; Stoke City had hem in 1947 voor 115.000 gulden of 1.500.000 francs verkocht aan Blackpool. De « Potters », die nu in de tweede divisie in ernstige degradatiezorgen zijn, hebben dus goede zaken gedaan met Matthews.

Ik geloof dat zelfs voor diegenen onder jullie, die geen greintje verstand hebben van voetbal, de naam Stanley Matthews wel een begrip is. Want « Stanley-the-Wizzard » (de tovenaar) is de grootste onder de groten. Een buitenspeler van zijn klasse — 85 keer internationaal — heeft het Britse voetbal nog nooit gekend. De middenvoor van Real Madrid, Alfredo di Stefano, die toch heus wel iets van voetballen weet... meent zelfs dat Stanley de beste buitenspeler aller tijden is.

De grootste specialiteit van Matthews is de geraffineerde passeertruc, waarmee hij al zijn tegenstanders radeloos maakt. Zó zie je hem — en, floep, opeens is hij weg, in de vrije ruimte. De tovenaar presteert dat zelfs nog op 46-jarige leeftijd : één week voor zijn transfer naar Stoke City speelde hij nog een grandioze wedstrijd voor Blackpool tegen Chelsea. Afgemeten voorzetten vloeiden van zijn schoen en vier keer maakten zijn teamgenoten er gebruik van. Blackpool won met 4-0 ! Het was van Stanley het antwoord op kritiek van Blackpool-supporters, die vonden dat hij te oud werd... !

In Stoke City is men zo blij als een kind met zijn terugkeer. « Het zal een geweldige stimulans voor de ploeg zijn », zei manager Tony Waddington, die in Stanley niet alleen de voetballer naar vooral diens grote sportiviteit onderkent.

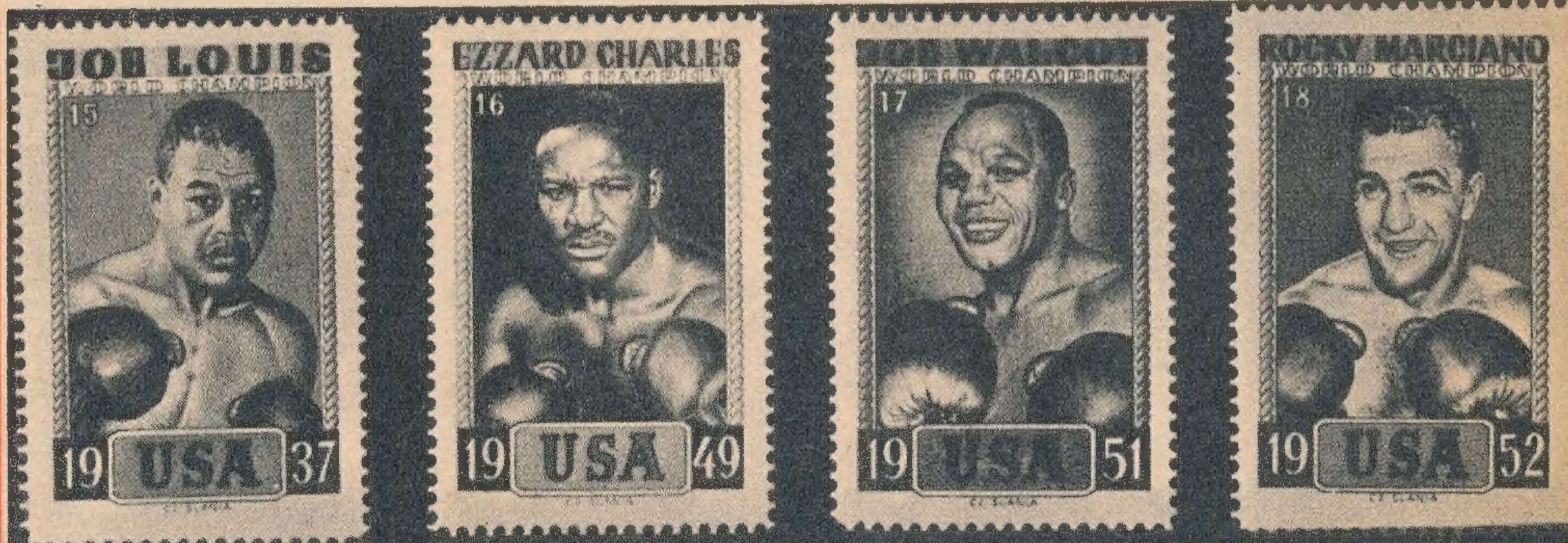
En Stanley zelf ? « Het zal mij goed doen weer in mijn oude stad te spelen. De stad, waarin ik als schooljongen door Stoke City ben ontdekt », luidde zijn commentaar.

En zo begint Matthews op een leeftijd, dat iedere andere speler zijn schoenen allang in de kast heeft opgeborgen, aan een nieuw voetbalavontuur door middel van een transfer, die uniek is voor de voetbalwereld. Ik hoop dat hij héél veel succes heeft.

POSTZEGELS VAN BOKSERS

De Zweedse postzegel-ontwerper Czeslaw Slania heeft de Posterijen van zijn land een serie aangeboden van 21 postzegels waarop de 21 wereldkampioenen boksen staan afgebeeld. John Sullivan, James Corbett, Bob Fitzsimmons, James Jeffries, Tommy Burns, Jack Johnson, Jess Willard, Jack Dempsey, Gene Tunney, Max Schmeling, Jack Sharkey, Primo Carnera, Max Baer, James Braddock, Joe Louis, Ezzard Charles, Joe Walcott, Rocky Marciano, Floyd Patterson, Ingemar Johansson en opnieuw Floyd Patterson, de wereldkampioen van 1960.

De Zweedse posterijen vonden het maar een voorstel van niets en zeiden « nee ». Slania probeert nu zijn serie in andere landen kwijt te raken.

ANTON GEESINK

Heel Utrecht, heel Nederland, héél Europa is trots op Anton Geesink, de Utrechtse judoreus die de Japanse hegemonie wist te doorbreken. Bij de wereldkampioenschappen judo, die enkele weken geleden te Parijs werden gehouden, heeft hij achter elkaar drie Japanners, waaronder de vroegere wereldkampioen, verslagen in het duel om de wereldtitel. Hij is daardoor dé sportman van het jaar geworden, want wat Geesink heeft gepresteerd, kent zijns gelijke niet. Het is geweldig, dat hij zich in twaalf jaar tijd naar de top van de judo-sport gewerkt heeft, maar het is nog veel belangrijker dat hij zich, dank zij zijn sport, van een onontwikkelde arbeidersjongen ontwikkeld heeft tot een sportleraar die niet alleen gewaardeerd wordt om zijn kracht en sportieve prestaties. Tot een man die zich een plaats in de wereld verworven heeft en ook als hij geen wereldkampioen meer zal zijn, het aanzien zal genieten van de mensen die zijn leerlingen zijn geweest.

ZWANEZANG ?

Er zijn mensen, die zich zorgen maken over de status en de belangstelling voor de gewone interlandwedstrijden, geen duels tussen clubteams dus, maar tussen nationale ploegen. En ik geloof dat zij gelijk hebben. Want als je nu ziet, dat er bij een « topic » als België-Frankrijk slechts 25.000 toeschouwers waren en bij Hongarije-Nederland nauwelijks meer dan 30.000, dan is er duidelijk iets mis.

Je ziet die ontwikkeling overigens niet alleen in Nederland en België, maar — vooràl — in Spanje, Frankrijk, Italië en zelfs in Engeland. Mijn collega Jim Manning van de Daily Mail heeft er onlangs een heel boeiend en lezenswaardig artikel over geschreven. Het zijn allemaal symptonen, die op dezelfde oorzaak wijzen.

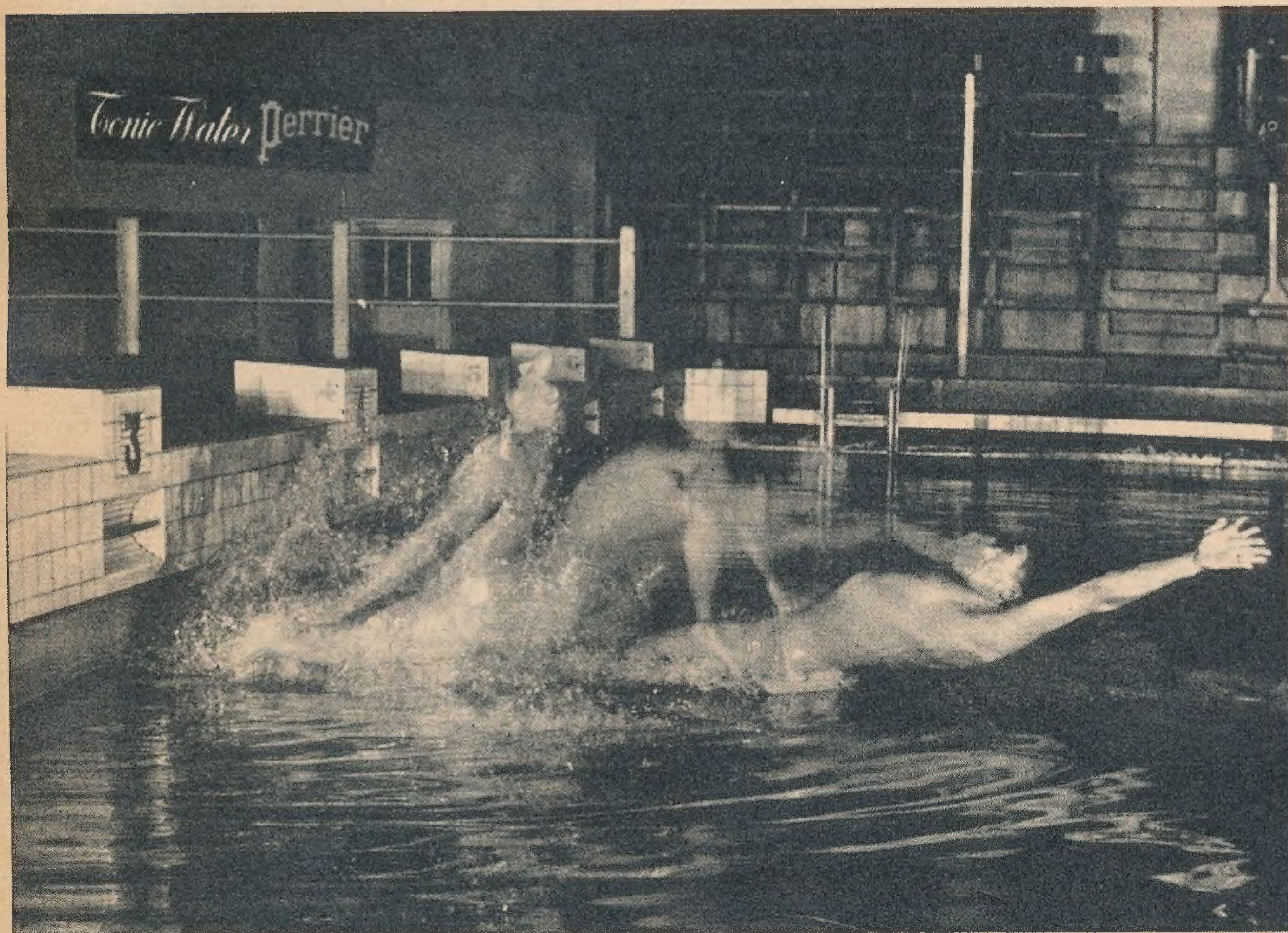
Die reden is dat het voetbalpubliek de interlands als iets ouderwets gaan beschouwen, als iets antieks, dat niet meer in de voetbalstadions thuis hoort. Het publiek is meer internationaal gaan denken en bovendien verwend door allerlei grote tornooien — met dat om de Europa Cup als belangrijkste — waarin het immers steeds weer de beste spelers ter wereld aan het werk ziet. De grote clubs, en juist die plaatsen zich door die tornooien, trekken langzaam maar zeker alle topspelers aan. Denk maar eens aan Feijenoord in Nederland, en aan Real Madrid en FC Barcelona in Spanje. Door dergelijke concentraties wordt de gewone nationale ploeg in discrediet gebracht — tot schade van de nationale bonden. Een bijkomstige omstandigheid is de invloed van de televisie, die regelmatig reportages uitzendt van grote wedstrijden.

Ik vrees dat die ontwikkeling zich in de komende jaren nog zal voortzetten. De gewone interlandwedstrijden zullen dus steeds meer concurrentie gaan ondervinden, vooral wanneer de Europese topcompetitie, waarover gesproken wordt, een feit is.

Bijzonder gelukkig moeten we met deze gang van zaken, geloof ik, niet zijn al zullen de paar échte grote clubs er wel anders over denken. Want de westelijke landen ondergraven daarmee hun eigen nationale prestige. Op sommige plaatsen ter wereld zijn immers krachten bezig, die nog steeds de krachten van hùn nationale teams opstuwen, omdat zij beseffen dat ook successen in de sport internationaal aanzien brengen.

COCKTAIL...

EEN FOTO, VIER STANDEN

Op deze foto zie je de Europese zwemkampioen Robert Christophe terwijl hij zich afzet voor de 100 meter rugslag. De foto werd genomen dank zij een nieuw procédé waarbij dank zij een aantal vlug opeenvolgende flashes de diverse fases van een beweging op de gevoelige plaat worden vastgelegd.

Deze manier van fotograferen kan zeer belangrijk worden voor alle takken van sport, omdat men met behulp van deze foto's de bewegingen ontleden kan, wat uiteraard zeer belangrijk is voor de sportbeoefenaars.

De Franse zwemmer stoot zich, met z'n voeten tegen de muur, krachtig af, zodat hij opveert. Maar nog voor hij met z'n bovenlijf het water raakt, strekt hij met kracht beide armen van onderen uit omhoog (fase twee en drie) zodat ze (als hij ruggelings in het water ligt) krachtig naar voren getrokken kunnen worden.

ANACHRONISMEN

Oplossingen van blz. 26

1. 1) De knuppel is licht verouderd. 2) Empire State Building (aan de muur), bestond toen nog niet. 3) Een armbandhorloge was in 1826 nog onbekend.

2. 1) De Romeinse legioensoldaten kenden het « piepers jassen » nog niet. Deze voedzame aardvruchten waren nog niet de Atlantische Oceaan overgestoken uit de Nieuwe Wereld, die zelf nog onbekend gebied was. 2) Tabak al evenmin. 3) Bordeauxwijn was nog onbekend, flessen waren dat ook.

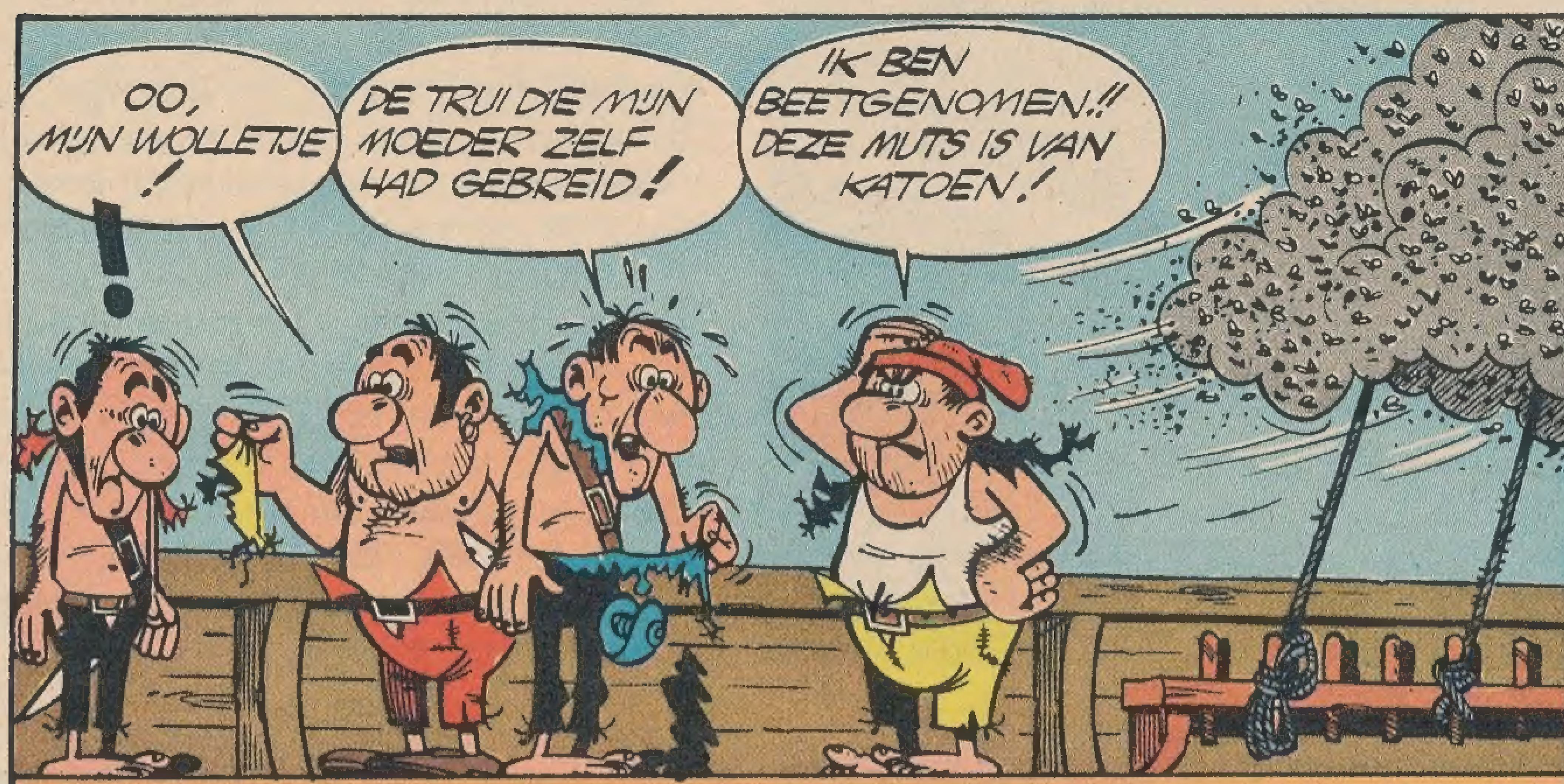
3. Dit heerlijke « coupé »-model anno 1904 kon geen radio (antenne) en geen marsupilamimascotte aan boord hebben (Franquin was nog ongeboren) en de TV behoorde ook nog niet tot de werkelijkheid.

Ouwe Niek # IN DE MUIL VAN DE DRAAK door REMACLE

De beruchte Zwartbaard heeft een koopvaarder geënterd.

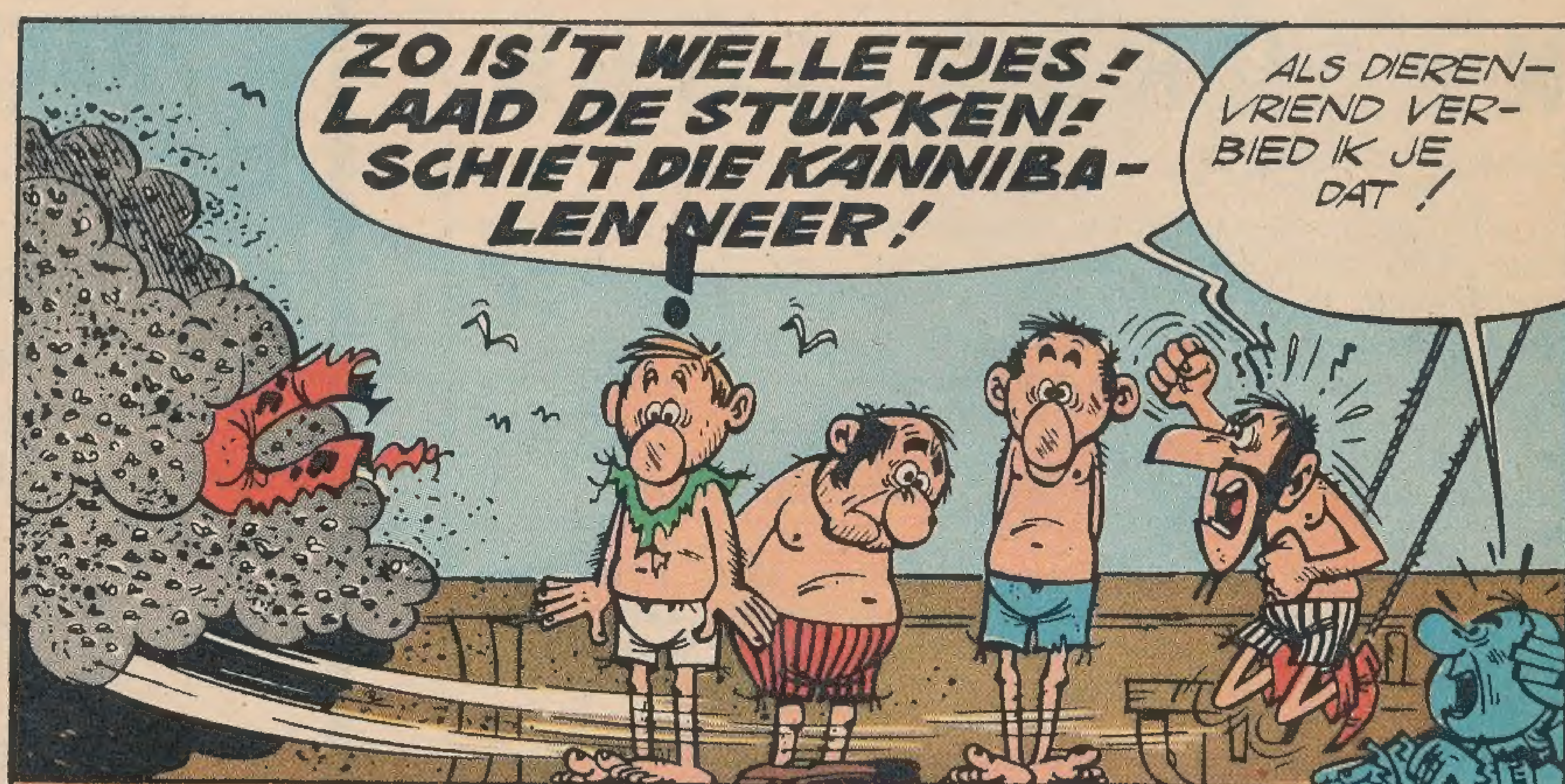

Wordt vervolgd

UITGEVERIJ J. DUPUIS, Zonen en Co. Den Haag, Laan van Meerdervoort, 129
Brussel 1, Centrumgalerij, Blok 2